

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลยะวึก
อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์

วิทยานิพนธ์
ของ
ธนาพร เพียรชอบ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์

๒๕๕๕ ๒๕๕๕
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

**PEOPLE'S OPINIONS TOWARDS THE ADMINISTRATION OF YAWAK
SUBDISTRICT ADMINISTRATIVE ORGANIZATION IN
CHUMPOLBURI DISTRICT, SURIN PROVINCE**

Thanaporn Pienchob

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration Program in Public Administration**

March 2012

Copyright of Buriram Rajabhat University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาวชนาพร เพียรชอบ
เรียบร้อยแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

คณะกรรมการสอบ

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ประจักษ์ คณะวัน)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์)

..... กรรมการ

(ดร.ชูเกียรติ อารัตน์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศักดิ์ จีวัฒนา)

..... กรรมการ

(ดร.นฤมล สมคุณา)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุเทียบ ละอองทอง)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อเรื่อง	ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์		
ผู้วิจัย	ธนาพร เพ็ชรชอบ		
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ ประชัน คะเนวัน	ที่ปรึกษาหลัก	
	รองศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์	ที่ปรึกษาร่วม	
ปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์		
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2555

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ใน 6 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามได้จากการสุ่มจากประชากรโดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 357 คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ ตามสัดส่วนด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ ใช้การเลือกแบบเจาะจง จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ประเภท คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ แบบสอบถามมี 2 ลักษณะ ได้แก่ แบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9485 ส่วนแบบสัมภาษณ์เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง ซึ่งใช้การวิเคราะห์โดยการอุปมาน ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามใช้การวิเคราะห์ด้วย ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way Analysis of Variance) และเปรียบเทียบรายคู่ใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffé Method) กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก

อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม

จารีตประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ เมื่อจำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามอายุ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ เมื่อจำแนกตามอาชีพ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้าน โครงสร้างพื้นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์ พบว่า ประชาชนต้องการบริการสาธารณะ ด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพเพื่อประชาชนจะได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ต้องการให้ส่งเสริมพัฒนาอาชีพให้กับประชาชนให้มากขึ้นเพื่อที่จะมีรายได้เสริมและจะได้ไม่ต้องย้ายถิ่นฐานไปประกอบอาชีพที่อื่น ต้องการให้จัดทำสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกายให้ครอบคลุมทุกชุมชน ควรมีการรักษาความปลอดภัยรวมถึงป้องกันบรรเทาสาธารณภัยให้มีความพร้อมเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินจะได้ช่วยเหลือประชาชนได้อย่างทันท่วงที ส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องการทำปุ๋ยอินทรีย์และส่งเสริมการอนุรักษ์ วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นในอยู่คู่กับท้องถิ่นต่อไป

TITLE	People's Opinions towards the Administration of Yawak Subdistrict Administrative Organization in Chumpolburi District, Surin Province		
AUTHOR	Thanaporn Pienchob		
THESIS ADVISORS	Associate Professor Prajan Kanawan		Major Advisor
	Associate Professor Prasit Suwanarak		Co-advisor
DEGREE	Master of Public Administration	MAJOR	Public Administration
SCHOOL	Buriram Rajabhat University	YEAR	2012

ABSTRACT

The purposes of this research were to study and compare the people's opinions towards the administration of Yawak Subdistrict Administrative Organization in Chumpolburi District, Surin Province in 6 aspects: infrastructure; life quality promotion; community/social organizing, and peace maintaining; planning, investment promotion, commerce, and tourism; and administrative management, and environment and natural resources conservation; and art, culture, tradition, and local wisdom, classified by gender, age, educational level, and career. The samples were 357 people, selected by using the Table of Krejcie & Morgan, and simple random sampling, respectively. Also, 20 people were selected for interviewing by using purposive sampling. The research instruments used for collecting the data were a 2-part questionnaire, including check list, and 5-rating scale with its reliability at .9485, and the semi-structured interview which was analyzed by using induced technique. The statistics for quantitative data analysis included percentage, mean, and standard deviation. The hypotheses were tested by one-way analysis of variance, and Scheffé method was used to compare each pair of the aspects. The significant difference was set at the level of .05.

The findings were as follows:

1. The people's opinions towards the administration of Yawak Subdistrict Administrative Organization in Chumpolburi District, Surin Province as a whole were at "moderate" levels. When considering at each aspect, it was found that administrative management and environment, natural resources conservation, and art, culture, tradition and local wisdom were at "high" levels; whereas, the rest aspects were at "moderate" levels. The administrative management and environment, natural resources conservation, and art, culture, tradition, and local wisdom were reported as the highest mean scores while planning, investment promotion, commerce and tourism was reported as the lowest mean score.

2. The comparison of people's opinions towards the administration of Yawak Subdistrict Administrative Organization in Chumpholburi District, Surin Province, classified by gender and educational level both as a whole and at each aspect were not different. When classifying into age, both as a whole and at each aspect were not different, excluding the life quality promotion was statistically significant difference at .05 level. When classifying into career, both as a whole and at each aspect were not different, excluding the infrastructure was statistically significant difference at .05 level.

3. The opinions and suggestions from the interview indicated that: 1) people do need the public services in term of infrastructure to be reached the standard quality for their better life quality; 2) the careers should be promoted for people more and more for them to gain extra income and no need to move to find another jobs in other places; 3) the resting places and exercises should be provided covering all community; 4) the safety maintaining including public relief should be operated to be ready for preparing in the case of emergency to help people in time; 5) people should be supported in making organic fertilizers and conservational promotion, cultural tradition, and local wisdom to be local identity to live with local forever.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงโดยการได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัย
ใคร่ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ประชัน คณะวัน ประธานการควบคุมวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์
ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ กรรมการควบคุม ดร.ชูเกียรติ จารัตน์ กรรมการควบคุม ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สมศักดิ์ จิวพัฒนา กรรมการสอบ และดร.นฤมล สมคุณา กรรมการสอบ ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ
ตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย และขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้เอื้ออำนวยและ
ประสานงานในการจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวมินทร์ ประชานันท์
อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ นายวิรัช สนใจ นายกองคการบริหารส่วนตำบลชะเวียง
นางปลื้มจิต คอเสนา ปลัดกองคการบริหารส่วนตำบลศรีณรงค์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและ
แก้ไขเครื่องมือสำหรับการวิจัย

ขอขอบพระคุณทุกกำลังใจที่เป็นแรงผลักดันสำคัญให้ผู้วิจัยมีความมุ่งมั่น ตั้งใจ และพยายาม
ศึกษาค้นคว้าจนประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ทุกประการ และสามารถนำความรู้ที่ได้จากการศึกษา
ครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ในหน่วยงานให้เกิดประโยชน์ต่อไปได้

ประโยชน์และคุณค่าอันพึงเกิดจากการกระทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบเป็น
เครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา บุรพจารย์ ฦณาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำให้เกิดสติ
ปัญญา ความรู้ และวิชาชีพ ตลอดจนชี้นำคุณธรรมในการดำเนินชีวิตแก่ผู้วิจัย

ธนาพร เทียรชอบ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับความคิดเห็น.....	8
แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร.....	14
แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะ.....	20
แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น.....	26
แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ.....	33
การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบล.....	40
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี.....	48
บริบทองค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง.....	53
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	59
งานวิจัยในประเทศ.....	59
งานวิจัยต่างประเทศ.....	61
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	63
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	63
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	64
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	66
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	68

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	119
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	119
สมมติฐานของการวิจัย.....	119
วิธีดำเนินการวิจัย.....	119
สรุปผลการวิจัย.....	121
อภิปรายผล.....	121
ข้อเสนอแนะ.....	129
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	129
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	130
บรรณานุกรม.....	131
ภาคผนวก.....	139
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ.....	140
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล.....	144
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	147
ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	154
ภาคผนวก จ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์.....	157
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	169

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	64
2 จำนวนและคำร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	72
3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก โดยภาพรวมและรายด้าน.....	74
4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมและรายข้อ.....	75
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมและรายข้อ.....	76
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและรักษาความสงบ เรียบร้อย โดยภาพรวมและรายข้อ.....	77
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว โดยภาพรวมและรายข้อ.....	78
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมและรายข้อ.....	79
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยภาพรวมและรายข้อ.....	80
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก จำแนกตามเพศ.....	81
11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก จำแนกตามอายุ.....	82
12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก จำแนกตามระดับการศึกษา.....	84
13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชน ต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก จำแนกตามอาชีพ.....	86

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
14 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก จำแนกตามเพศ.....	88
15 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามอายุ.....	89
16 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต จำแนกตามอายุ.....	90
17 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่.....	91
18 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และรักษาความสงบเรียบร้อย จำแนกตาม อายุ.....	92
19 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว จำแนกตามอายุ.....	93
20 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามอายุ.....	94
21 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น จำแนกตามอายุ.....	95
22 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก โดยภาพรวม จำแนกตามอายุ.....	96
23 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	97
24 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต จำแนกตามระดับการศึกษา.....	98

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
25 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย จำแนกตาม ระดับการศึกษา	99
26 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา.....	100
27 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	101
28 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น จำแนกตามระดับการศึกษา	102
29 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก โดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	103
30 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามอาชีพ.....	104
31 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่.....	105
32 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต จำแนกตามอาชีพ.....	106
33 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย จำแนกตามอาชีพ.....	107
34 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ.....	108

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
35 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม จำแนกตาม อาชีพ.....	109
36 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น จำแนกตามอาชีพ.....	110
37 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ชะวีก โดยภาพรวม จำแนกตามอาชีพ.....	111

สารบัญภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล.....	46

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาองค์กรกับการบริหารจัดการและการปกครองในระดับท้องถิ่นถือว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง ปัจจุบันภาครัฐจึงได้จัดให้มีการปรับโครงสร้างทางการเมือง การบริหารและขั้นตอนต่าง ๆ เพื่อเป็นการกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนกลางไปสู่ระดับท้องถิ่น ทั้งนี้เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นหน่วยการปกครองที่เล็กที่สุดและมีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด สามารถตระหนักถึงความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างดี เนื่องจากการปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง เพื่อประโยชน์โดยรวมของท้องถิ่น มีความอิสระในการแก้ไขปัญหา และสนองตอบความต้องการของประชาชน อันส่งผลให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน เนื่องจากเป็นความต้องการของประชาชนโดยตรง

ประเทศไทยเริ่มมีการปรับปรุงการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชมาเป็นระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขภายใต้รัฐธรรมนูญ แต่มิได้เน้นการปกครองส่วนท้องถิ่น การปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยได้เกิดขึ้นมานานแล้ว ในอดีตเราจะพบว่าประเทศไทยมีการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นมาตั้งแต่ปี พ. ศ. 2495 โดยองค์กรส่วนท้องถิ่นประเภทแรกของประเทศไทย คือ สุขาภิบาล จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ. ศ. 2495 นอกจากนี้ยังมีการจัดตั้งสภาตำบลขึ้นเป็นครั้งแรกตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 222/2499 ซึ่งในขณะนั้นสภาตำบลมีลักษณะแตกต่างจากสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ. ศ. 2537 กล่าวคือ สภาตำบลที่จัดตั้งขึ้นตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล การจัดตั้งสภาตำบลสมัยนั้นเกิดจากรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม ต้องการให้ประชาชนที่อยู่ในท้องถิ่นมีส่วนร่วมเข้ามาบริหารและพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง เนื่องจากประชาชนในท้องถิ่นย่อมรู้ถึงความจำเป็นและความต้องการของท้องถิ่นดีกว่ารัฐบาลหรือส่วนกลาง นับตั้งแต่ปี พ. ศ. 2495 จนถึงปัจจุบันประเทศไทยมีการปฏิรูปการปกครองท้องถิ่นมาเป็นระยะ ๆ ดังจะเห็นได้จากการมีบทบาทเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นในรัฐธรรมนูญหลาย ๆ ฉบับที่ผ่านมาจนกระทั่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้แสดงให้เห็นถึงแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น ถือเป็นรัฐธรรมนูญที่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นมากที่สุด ก่อให้เกิดการปฏิรูปการปกครองท้องถิ่น ซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงการปกครองท้องถิ่นไทยครั้งใหญ่ กฎหมายได้กำหนดให้จัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้น

ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (ล้อม เข้มสุวรรณรัตน์. 2550 : 2)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับที่ 16 พ.ศ. 2540 บัญญัติไว้ในหมวด 9 ว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่มาตรา 282 ถึงมาตรา 290 ให้อิสระท้องถิ่นในการบริหารงานบุคคล การปกครอง การบริหารการเงินการคลัง กำหนดนโยบาย มีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยให้ท้องถิ่นเลือกตั้งผู้บริหารขึ้นมาบริหารงานในท้องถิ่นด้วยตนเอง และมีสภาท้องถิ่นควบคุม ตรวจสอบการทำงาน ซึ่งเป็นการปกครองแบบกระจายอำนาจโดยอาศัยกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ รัฐบาลจึงได้มอบนโยบายให้กระทรวงมหาดไทย กระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นให้เต็มรูปแบบสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ในการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมและมีอำนาจหน้าที่ทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล การป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม การส่งเสริมการพัฒนาศรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ การคุ้มครองดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบำรุง รักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น การปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามที่กฎหมาย กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง บัญญัติไว้ (ไชยวัฒน์ ชาติประสพ. 2550 : 1)

จากบทบาทและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดนั้น จะเห็นได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ดำเนินการในฐานะหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อความก้าวหน้าให้ถึงท้องถิ่นทุกด้าน เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีบทบาทในการส่งเสริมความเป็นอยู่และสร้างความเจริญให้กับท้องถิ่นของตนในหลาย ๆ ด้านและมีส่วนสำคัญในการตอบสนองนโยบายของรัฐบาล ดำเนินงานตามนโยบายภาครัฐในเรื่องการกระจายอำนาจเพื่อให้การบริการสาธารณะดำเนินไปอย่างรวดเร็วและประชาชนได้รับประโยชน์มากที่สุด แต่ปัจจุบันการถ่ายโอนภารกิจบริการสาธารณะจากส่วนราชการอื่นให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลมากยิ่งขึ้นจากหลายส่วนราชการ และจากการศึกษาของสมพันธ์ เตชะอธิก และคนอื่น ๆ (2546 : 78) ได้ศึกษาบทบาทและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่ภาคตะวันออก เฉียงเหนือพบว่า บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งทำหน้าที่ครอบคลุมปัญหา และงานพัฒนาแทบทุกด้านแต่ในข้อเท็จจริง องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่เน้นงานโครงสร้างพื้นฐานเป็นหลัก และยังพบว่ามีการรั่วไหลงบประมาณไปในทางมิชอบ

จากการศึกษาวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นสภาพการดำเนินงานที่มีผลต่อการพัฒนา
งานบริการสาธารณะซึ่งเป็นงานที่บริการประชาชนและเป็นหน้าที่ที่สำคัญอย่างหนึ่งของ
องค์การบริหารส่วนตำบล แต่ยังไม่ได้รับการดูแลจากท้องถิ่นอย่างเต็มที่ นับว่าเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง
อย่างยิ่งที่พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ที่ให้อำนาจหน้าที่แก่ องค์การบริหารส่วนตำบล ในด้านการบริการสาธารณะนั้น
อาจทำให้การจัดการกับการบริการชุมชนไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งในเขตพื้นที่องค์การ
บริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง พบว่ายังมีปัญหาการบริการสาธารณะตาม
พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติสภาตำบล
และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ยังได้รับการ
ให้บริการแก่ประชาชนไม่ได้ดีเท่าที่ควร ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับโครงสร้างพื้นฐาน ส่วนด้าน
คุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผนการส่งเสริม
การลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
สิ่งแวดล้อม ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ยังให้ความสำคัญในระดับ
รองลงมา

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะผู้รับบริการจากองค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง จึงมีความสนใจที่จะ
ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำปาง
จังหวัดลำปาง เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษามากำหนดแนวทางของการบริการให้เหมาะสม
กับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงการวางแผนการบริหารงานทั้ง 6 ด้าน ขององค์การบริหาร
ส่วนตำบล เพื่อที่จะตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
และประสิทธิผลให้ดียิ่งขึ้นต่อไปในอนาคต

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง
อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในเขตบริการขององค์การบริหารส่วน
ตำบลชะเวียง อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

สมมติฐานของการวิจัย

ประชาชนในเขตบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลยะวิ๊ก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบความคิดเห็นของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ยะวิ๊ก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์
2. ทำให้ทราบความแตกต่างในความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลยะวิ๊ก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์
3. เป็นสารสนเทศในการนำไปประกอบการตัดสินใจของผู้บริหาร ในการวางแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในเขตพื้นที่การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลยะวิ๊ก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์และองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลยะวิ๊ก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ โดยศึกษาในขอบข่ายการบริหารงาน 6 ด้าน ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ดังนี้

- 1.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- 1.2 ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต
- 1.3 ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
- 1.4 ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว
- 1.5 ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม
- 1.6 ด้านศิลป วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลยะวิ๊ก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ทั้งหมด 10 หมู่บ้าน จำนวน 5,483 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการผสมผสานโดยใช้เครื่องมือในการวิจัย 2 ประเภท คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย 2 กลุ่ม

2.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ได้จากการสุ่มจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 357 คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปตามหมู่บ้านต่างๆ ตามสัดส่วน ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ จะใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งประกอบด้วย ประชาชนที่ประกอบอาชีพครู 5 คน และประชาชนที่ประกอบอาชีพเกษตรกร 10 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ทั้งสิ้นจำนวน 15 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตการบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อให้ง่ายต่อการเข้าใจร่วมกัน ซึ่งสามารถพิจารณาได้ดังต่อไปนี้

1. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึก ทศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมของแต่ละบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ เรื่องราว หรือสถานการณ์ต่างๆ ที่ประสบในสังคม โดยมีพื้นฐาน มาจากภูมิหลังทางสังคม ความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมต่างๆ ของบุคคลนั้นๆ โดยไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัว ทั้งนี้ความคิดเห็นอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น

2. ความคิดเห็นของประชาชน หมายถึง ความคิดเห็นของประชาชนในเขตพื้นที่บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก

3. การบริหารงาน หมายถึง การดำเนินงานเพื่อที่จะบริการสาธารณะแก่ประชาชนในเขตตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ในงานทั้ง 6 ด้าน ดังต่อไปนี้

3.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน หมายถึง การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิต ได้แก่ การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ ทางบกและทางระบายน้ำ จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร รวมทั้งดูแลการไฟฟ้าหรือแสงสว่าง การสาธารณสุขอุปโภค การสาธารณสุขการ และการก่อสร้างอื่นๆ

3.2 ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต หมายถึง การให้บริการสาธารณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำหรือจัดให้มีเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นมีความเป็นอยู่ที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ ได้แก่ การป้องกันและระงับโรคติดต่อ ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ เช่น การจัดให้มีเงินเดือนสำหรับผู้สูงอายุ สงเคราะห์ผู้พิการ สงเคราะห์ครอบครัวยากจน จัดการแข่งขันกีฬาด้านยาเสพติด การป้องกันโรคระบาด การสนับสนุนอุปกรณ์ด้านการศึกษาและเงินทุนเพื่อการศึกษา การมีศูนย์อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาค้นคว้า

3.3 ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย หมายถึง การให้บริการสาธารณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำหรือจัดให้มีเพื่อความสงบสุขของชุมชน เช่น การจัดให้มีเครื่องมือในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่าง ๆ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รวมทั้งจัดให้มีบริการประชาชนด้านต่าง ๆ เช่น ความพร้อมของบุคลากรต่อการบริการประชาชน ความพร้อมของสำนักงาน การมีระบบรับเรื่องราວร้องทุกข์ การมีกระบวนการแก้ไขปัญหาที่ชัดเจน

3.4 ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีภารกิจที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ การส่งเสริมอาชีพในชุมชน ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร กิจการสหกรณ์ ร้านค้าชุมชน และ การจัดให้มีตลาด

3.5 ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การให้มีบริการสาธารณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำหรือจัดให้มีเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม เช่น การจัดให้มีสวนสาธารณะหรือสถานที่พักผ่อนในชุมชน การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดูแลสถานที่สาธารณะ การณรงค์ให้มีการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและคุ้มค่า การสนับสนุนให้ประชาชนใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในการเพาะปลูก การปลูกป่าทดแทน

3.6 ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง การให้มีบริการสาธารณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำหรือจัดให้มีด้านศาสนาและวัฒนธรรม เช่น กิจกรรมเกี่ยวกับวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา การส่งเสริมประเพณีวันสงกรานต์ วันผู้สูงอายุ การส่งเสริมและสนับสนุนประเพณีท้องถิ่น

4. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลละโว้ อำเภอลำปาง จังหวัดสุรินทร์

5. ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลละโว้ ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

6. อายุ หมายถึง อายุของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยะวิ็ก จำแนกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

6.1 อายุ 18 – 31 ปี

6.2 อายุ 32 – 45 ปี

6.3 อายุ 46 – 59 ปี

6.4 อายุ 60 ปีขึ้นไป

7. ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยะวิ็ก จำแนกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

7.1 ประถมศึกษา

7.2 มัธยมศึกษา/เทียบเท่า

7.3 ปริญญาตรี

8. อาชีพ หมายถึง อาชีพของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยะวิ็ก จำแนกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

8.1 เกษตรกรรม

8.2 รับจ้างทั่วไป

8.3 รับราชการ

8.4 ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว

8.5 อื่น ๆ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและทบทวนเอกสารต่างๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งกรอบแนวคิดและแนวทางในการศึกษาวิจัยให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยแบ่งเนื้อหาเป็นหัวข้อดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร
3. แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะ
4. แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น
5. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ
6. การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบล
7. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี
8. บริบทองค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดบุรีรัมย์
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 9.1 งานวิจัยในประเทศ
  - 9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความคิดเห็น

1. ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็น เป็นการแสดงออกถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งและเป็นแสดงออกทางความรู้สึก โดยอาศัยประสบการณ์สิ่งแวดล้อม อารมณ์ประกอบการตัดสินใจในความคิดเห็นนั้น ๆ ซึ่งเกี่ยวกับคำว่าความคิดเห็นได้มีนักวิชาการได้กล่าวไว้โดยสรุปดังนี้

ศรีสมบุรณ์ แยมกมล (2538 : 47) กล่าวว่าความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางความรู้สึกหรือความเชื่อมั่นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเกิดจากการประเมินผลสิ่งนั้น หรือเหตุการณ์นั้นโดยอารมณ์ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อมในขณะนั้นเป็นพื้นฐานการแสดงออก ซึ่งอาจถูกต้องหรือไม่ก็ได้ อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นก็ได้ ความคิดนี้อาจเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การแสดงความคิดเห็นอาจทำได้ด้วยการพูดหรือการเขียนก็ได้

นพมาศ ชีรเวทิน (2539 : 99) กล่าวว่าความคิดเห็นนั้นถูกจัดว่าเป็นส่วนที่มนุษย์ได้แสดงออกมาโดยการพูดหรือการเขียน มนุษย์นั้นพูดจริงจากใจ พูดตามสังคมหรือพูดเอาใจผู้ฟังก็ตาม แต่เมื่อพูดหรือเขียนไปแล้วก็ทำให้เกิดผลได้ คนส่วนใหญ่มักถือว่าสิ่งที่มนุษย์แสดงออกมานั้นเป็นสิ่งที่สะท้อนถึงความในใจ ด้วยเหตุนี้จึงนิยมกันมากที่จะสำรวจความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือที่เรียกว่า การสำรวจประชามติ (Polling) จึงอาจกล่าวได้ว่าการหยั่งประชามติเป็นเครื่องมือสำคัญทางวิชาการที่ใช้ศึกษาและสำรวจการแสดงออกทางความคิดเห็นในปัจจุบัน

สมสิน เจริญทอง (2541 : 9) กล่าวว่า ความคิดเห็นจะส่งผลถึงทัศนคติและการแสดงออกถึงพฤติกรรมของเจ้าของความคิด การวัดระดับความคิดเห็นจะช่วยให้สามารถกำหนดแนวทางหรือนโยบายต่างๆ ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความคิดเห็นส่วนรวมได้ การวัดความคิดเห็น ทัศนคติ แรงจูงใจและค่านิยม ได้มีการสร้างแบบสอบถามสำหรับวัดสิ่งต่างๆ ดังกล่าว แต่ก็ยังไม่สามารถที่จะแยกออกจากกันได้อย่างเด็ดขาด เพราะมีบางส่วนที่ซ้ำซ้อนกันอยู่ การวัดความคิดเห็นส่วนใหญ่แล้ว ก็ยังไม่มีการแบ่งแยกออกจากทัศนคติอย่างชัดเจน และมีบ่อยครั้งที่คำทั้งสองถูกใช้สลับกัน แต่อย่างไรก็ตาม การสำรวจความคิดเห็นมักจะเป็นการถามสิ่งที่เฉพาะเจาะจง อย่างเช่น การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การสำรวจความคิดเห็นของประชาชนต่อโครงการสำรวจชุมชนสัมพันธ์ เป็นต้น ซึ่งผลที่ได้จากการสอบถามความคิดเห็นเหล่านี้จะเป็นตัวชี้ความพอใจ ไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยของกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว

ชยากร เทชะบำรุง (2544 : 6) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะความคิดเห็นจะเกี่ยวข้องกับทัศนคติและค่านิยม โดยเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับจิตลักษณะของบุคคลหรือสังคม ค่านิยมเป็นเรื่องราวทางจิตอย่างกว้างๆ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

จากนิยามและความหมายของความคิดเห็นดังกล่าวมาแล้วนั้น สรุปได้ว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเกี่ยวกับความเชื่อและความรู้สึก โดยอาศัยพื้นฐานที่ได้จากการเรียนรู้ ประสบการณ์รวมถึงสภาพแวดล้อมเป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็นซึ่งจะแสดงออกโดยการพูด หรือการเขียน และอาจแสดงออกได้ทั้งทางบวกหรือทางลบ ทั้งนี้ความคิดเห็นอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

2. ความสำคัญของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษาหาความรู้สึกรู้ใจของบุคคล กลุ่มบุคคล ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งแต่ละบุคคลจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใดๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นการใช้ประโยชน์ต่อการวางแผน นโยบายต่างๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบาย หรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และความพอใจของผู้ร่วมงาน

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2522 : 19-20) กล่าวว่า การสำรวจความคิดเห็น เป็นการศึกษาความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใด ๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะมีประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่างๆ เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย โครงการพัฒนาใดๆ ก็ตาม ถ้าจะให้สำเร็จและบรรลุเป้าหมายอย่างแท้จริงแล้ว ก็ควรจะต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชน การเผยแพร่โครงการและรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนต่อโครงการจึงจะเกิดผลดี คือจะช่วยให้โครงการนั้นสอดคล้องเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่นอันเป็นสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่ใช้ประเมิน โครงการและทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกในการมีส่วนร่วม ทำให้ไม่เกิดการต่อต้านถ้าสาธารณชนมีส่วนร่วมหรือมีสิทธิ์แสดงความคิดเห็นในโครงการใด ๆ ที่จะพัฒนาประเทศนั้นก็จะทำให้ประชาชนเกิดจิตสำนึกในการเป็นเจ้าของการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหรือรักษาไว้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่างๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน รวมทั้งการฝึกหัดการทำงานด้วย

โยธิน ศันสนายุทธ และคณะ (2524 : 46 ; อ้างถึงใน ชยากร เทศะบำรุง. 2544 : 7) กล่าวว่า การศึกษาความคิดเห็นมีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างมาก เพราะทำให้เราทราบความต้องการของบุคคลต่างๆ ในสังคม สะท้อนให้เห็นพฤติกรรมของผู้กระทำว่าดีหรือไม่คืออย่างไรจากความเห็นของผู้ที่รับประโยชน์ เพื่อให้ผู้กระทำได้ทำการปรับปรุงพฤติกรรมทัศนคติของผู้ถูกกระทำให้ดีกว่าเดิม ตัวอย่างที่เห็นได้ง่าย เช่น กิจการค้าของบริษัทเอกชนโดยเฉพาะสถานีโทรทัศน์จะสอบถามความคิดเห็นของผู้ชมต่อรายการ โทรทัศน์ต่าง ๆ อยู่เสมอ เพื่อจะได้นำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีกว่าเดิม

เบสท์ (Best. 1977 ; อ้างถึงใน สุทธิเลิศอรุณ. 2544 : 6) ได้เสนอแนะว่า วิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึงความคิดเห็นก็คือการแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความเพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไรก็ได้ สามารถทำตามความคิดเห็นเหล่านั้นได้หรือในการวางแผนนโยบายใด ๆ ก็ตาม ความคิดเห็นที่วัดออกมาได้จะทำให้ผู้บริหารเห็นสมควรหรือไม่ในการที่ดำเนินนโยบายหรือล้มเลิกไป

โทมัส (Thomas. 1971 ; อ้างถึงใน กนกศักดิ์ แสงเงินอ่อน. 2546 : 30) กล่าวว่า ความคิดเห็นโดยทั่วไป ต้องมีสิ่งประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่ถูกวัด สิ่งเร้า และมีการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาเป็นระดับสูงต่ำ มาก น้อย วิธีวัดความคิดเห็นโดยมากจะใช้การตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์

จากความหมายดังกล่าวมาแล้วนั้นสรุปได้ว่า การศึกษาหรือการสำรวจความคิดเห็นมีความสำคัญและเป็นประโยชน์มาก เพราะทำให้เราทราบถึงความต้องการของบุคคลกลุ่มๆ นั้นและเพื่อจะนำความต้องการนั้นมาวางแผนนโยบายต่างๆ ให้เหมาะสมกับสังคมนั้นๆ หรือนำความคิดเห็นเหล่านั้นมาปรับปรุง เปลี่ยนแปลง พัฒนาเพื่อให้การดำเนินงานต่างๆ เป็นที่พอใจและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

3. ประเภทของความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอาศัยพื้นฐานที่ได้จากการเรียนรู้ ประสบการณ์ รวมถึงสภาพแวดล้อมเป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็นซึ่งจะแสดงออกโดยการพูด หรือการเขียน และอาจแสดงออกได้ทั้งทางบวกหรือทางลบ ทั้งนี้ความคิดเห็นอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งได้มีนักวิชาการแบ่งประเภทของความคิดเห็นไว้ ดังนี้

สุชา จันทน์เอม (2533 : 184) ได้แบ่งประเภทของความคิดเห็นออกเป็น 2 พวกใหญ่ ๆ ดังนี้

1. การคิดโดยไม่ต้องมีจุดหมาย (Undirected Thinking) หรือที่เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ความคิดต่อเนื่อง (Associative Thinking) เป็นความคิดที่ไม่มีจุดหมาย อิสระจากการถูกกำหนดด้วยเงื่อนไขภายนอก เป็นการปล่อยให้คิดไปเรื่อย ๆ

2. การคิดอย่างมีจุดหมาย (The Goal - Directed Thinking) เป็นการคิดที่มักมีบทสรุปหลังจากที่คิดเสร็จ มักเป็นความคิดที่เกิดขึ้นเมื่อต้องการคำตอบ หรือวิถีทางที่สมเหตุสมผลในการแก้ปัญหา การคิดชนิดนี้มีเป้าหมายที่ชัดเจน การคิดชนิดนี้ได้แก่ การคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ (Critical Thinking) และการคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) การคิดวิเคราะห์วิวิจารณ์ เป็นการคิดหาเหตุผลในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งการคิดชนิดนี้คือการคิดแก้ปัญหาของตนเอง (Problem Solving) สำหรับการคิดสร้างสรรค์เป็นการคิดเพื่อค้นหาความสัมพันธ์ใหม่ ๆ ระหว่างสิ่งต่าง ๆ เพื่อหาเส้นทางที่แปลกใหม่ในการแก้ปัญหา

ริมเมอร์ (Remmer. 1954 : 6 - 7 ; อ้างถึงใน ทองศรี ชัยละคร. 2552 : 10) ได้แบ่งประเภทของความคิดเห็นออกเป็น 2 ประการด้วยกัน คือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด - เชิงลบสุด (Extreme Opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ทิศทางบวกสุด ได้แก่ ความรักจนหลง ทิศทางลบสุด ได้แก่ ความรังเกียจ ความคิดเห็นนี้รุนแรงเปลี่ยนแปลงยาก

2. ความคิดเห็นจากความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Contents) การมีความเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจที่มีต่อสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ชอบ ขอมรับ เห็นด้วย ความรู้ความเข้าใจในทางที่ไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบ ไม่ขอมรับ ไม่เห็นด้วย

ความคิดเห็นเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ซึ่งแต่ละบุคคลอาจจะมีความคิดเห็นที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นประสบการณ์ ความชอบหรือไม่ชอบ หรือแม้กระทั่งความรู้ความเข้าใจก็มีผลต่อความคิดเห็นเช่นกัน

4. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

การแสดงความคิดเห็นเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละคนต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งแม้เป็นเรื่องเดียวกัน ไม่จำเป็นต้องเหมือนกันเสมอไปและอาจแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคลที่ได้รับมาจนมีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็น

ฮอสแคมป์ (Oskamp, 1977 : 119 – 133 ; อ้างถึงใน ทองศรี ชัยละคร, 2552 : 9) ได้สรุปปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็นดังนี้

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย (Genetic and Physiological Factors) เป็นปัจจัยตัวแรกที่ไม่ค่อยจะได้พูดถึงมากนัก โดยมีการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านพันธุกรรม จะมีผลต่อระดับความก้าวร้าวของบุคคล ซึ่งจะมีผลต่อการศึกษา เจตคติ หรือความคิดเห็นของบุคคลนั้นๆ ได้ ปัจจัยด้านร่างกาย เช่น อายุ ความเจ็บป่วย และผลกระทบจากการใช้ยาเสพติดจะมีผลต่อความคิดเห็นและเจตคติของบุคคล เช่น คนที่มีความคิดอนุรักษ์นิยมมักจะเป็นคนที่มีอายุมาก เป็นต้น

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล (Direct Personal Experience) คือบุคคลได้รับความรู้สึกและความคิดต่างๆจากประสบการณ์โดยตรง เป็นการกระทำหรือพบเห็นต่อสิ่งต่างๆโดยตนเอง ทำให้เกิดเจตคติหรือความคิดเห็นจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ เช่น เด็กทารกที่แม่ได้ป้อนน้ำสัมนั้นให้ทาน เขาจะมีความรู้สึกชอบ เนื่องจากน้ำสัมนั้นหวาน เย็น หอม ชื่นใจ ทำให้เขามีความรู้สึกต่อน้ำสัมนั้นที่ได้ทานเป็นครั้งแรกเป็นประสบการณ์ โดยตรงที่เขาได้รับ

3. อิทธิพลจากครอบครัว (Parental Influence) เป็นปัจจัยที่บุคคลเมื่อเป็นเด็กจะได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และครอบครัว ทั้งนี้เมื่อตอนเป็นเด็กเล็กๆจะได้รับการ อบรมสั่งสอน ทั้งในด้านความคิด การตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย การให้รางวัลและการลงโทษ ซึ่งเด็กจะได้รับจากครอบครัว และจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับมา

4. เจตคติและความคิดเห็นของกลุ่ม (Group Determinants of Attitude) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นหรือเจตคติของแต่ละบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคมและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้น ความคิดเห็นและเจตคติต่างๆจะได้รับการถ่ายทอดและมีแรงกดดันจากกลุ่มไม่ว่าจะเป็นเพื่อนใน โรงเรียน กลุ่มอ้างอิงต่างๆซึ่งทำให้เกิดความคล้อยตามเป็นไปตามกลุ่มได้

5. สื่อมวลชน (Mass Media) เป็นสื่อต่างๆที่บุคคลได้รับสื่อเหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ วิทยุ โทรทัศน์ จะมีผลทำให้บุคคลมีความคิดเห็นมีความรู้สึกต่างๆเป็นไปตามข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจากสื่อ

จากที่กล่าวมาข้างต้น อาจสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล คือปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลโดยตรง เช่น เพศ อายุ รายได้ และปัจจัยสภาพแวดล้อม คือปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลโดยอ้อม เช่น สื่อมวลชน กลุ่มที่เกี่ยวข้อง และครอบครัว

5. วิธีวัดความคิดเห็น

วิธีวัดความคิดเห็นนั้นมีหลากหลายวิธี ซึ่งผู้ที่จะวัดความคิดเห็นในด้านใด ๆ ก็ตามต้องศึกษาวิธีการหรือแนวทางในการวัดความคิดเห็นนั้น เพื่อการศึกษาถึงความคิดเห็นดังกล่าวจะได้ผลที่มีประสิทธิภาพและน่าเชื่อถือให้มากที่สุด ซึ่งมีผู้เสนอวิธีวัดความคิดเห็นไว้หลายแนวทางด้วยกัน อาจแยกพิจารณาออกได้ ดังนี้

พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (2531 : 3) ได้เขียนในเอกสารบรรยาย ของคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เรื่องการวัดทัศนคติ กล่าวถึงการสร้างมาตรวัดทัศนคติ หรือความคิดเห็นมีอยู่ด้วยกันหลายวิธีแต่วิธีที่แพร่หลายมี 4 วิธี คือ

1. วิธีของเทอร์สโตน (Thurston's Method) เป็นวิธีที่สร้างมาตรวัดออกเป็นปริมาณ แล้วเปรียบเทียบค่าแห่งของความคิดเห็น หรือทัศนคติไปในทางเดียวกัน และเสมือนว่าเป็น Scale ที่มีช่วงห่างเท่ากัน (Equal Appearing Intervals)
2. วิธีกัตต์แมน (Guttman's Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติ หรือความคิดเห็นในแนวเดียว และสามารถจัดอันดับข้อความทัศนคติสูง - ต่ำ แบบเปรียบเทียบกันและกันได้ จากอันดับต่ำสุดถึงสูงสุดได้ และแสดงถึงการสะสมของความคิดเห็น
3. วิธีจำแนกแบบ S - D Scale (Semantic Differential Scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติหรือความคิดเห็น โดยอาศัยคู่คำคุณศัพท์ ที่มีความหมายตรงข้าม (Bipolar Adjective) เช่น ดี - เลว ขยัน - ขี้เกียจ เป็นต้น
4. วิธีวัดแบบลิเคิร์ต (Likert's Method) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติที่นิยมแพร่หลาย เพราะเป็นวิธีการสร้างมาตรวัดทัศนคติในทางที่ชอบหรือไม่ชอบ โดยจัดอันดับความชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบ และให้คะแนนเป็น 5,4,3,2,1 หรือ +2,+1,0,-1,-2 ตามลำดับ การให้คะแนน Positive หรือทาง Negative

ไพรัช สุขสงญาติ (2542 : 10) เสนอว่า วิธีวัดความคิดเห็นโดยมากจะให้ผู้ที่ตอบคำถามเลือกตอบแบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็น จะต้องระบุให้ผู้ตอบ ตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้ แบบสอบถามประเภทนี้นิยมสร้างตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งแบ่งน้ำหนักความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับใจความว่าเป็นปฏิฐาน (Positive) หรือ ปฏิเสธ (Negative)

จากความหมายของวิธีวัดความคิดเห็นดังกล่าวมาแล้วนั้น สรุปได้ว่า การศึกษาถึงวิธีการวัดความคิดเห็นนั้นมีหลายวิธี ซึ่งก็แล้วแต่ว่าผู้นำไปใช้จะเลือกใช้วิธีใดให้เหมาะสมแก่งานของตนเอง ซึ่งโดยส่วนใหญ่แล้ววิธีวัดความคิดเห็นนั้นจะเป็นการให้ผู้ตอบคำถาม ตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่ หรือมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากน้อยเพียงใด

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร

1. ความหมายของการบริหาร

การบริหารงานเป็นกระบวนการสำคัญในการดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ดังนั้นจึงมีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

เจริญผล สุวรรณโชติ (2542 : 260) ได้ให้ความหมายของการบริหารว่า หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ทำให้องค์การสามารถผลิตตามความมุ่งหมายขององค์การออกมาให้มีคุณภาพและปริมาณที่ดีที่สุด เพื่อให้้องค์การนั้นเป็นที่ยอมรับของสังคมหรือองค์การอื่นๆ ว่าเป็น้องค์การที่ดำเนินงานตามเป้าหมายได้อย่างแท้จริง จนทำให้งานนั้นมีประสิทธิภาพสูงสุด

สุธี สุทธิสมบูรณ์และสมาน รังสิโยกฤษณ์ (2542 : 1) กล่าวว่า ไร่ว่า การบริหาร หมายถึง การดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยอาศัยปัจจัยต่างๆ อันได้แก่ คน เงิน วัสดุสิ่งของ และวิธีการปฏิบัติงาน เป็นอุปกรณ์ในการดำเนินงาน

ธงชัย สันติวงษ์ (2543 : 21 – 22) กล่าวถึงลักษณะของงานบริหารจัดการไว้ 3 ด้าน คือ

1. ในด้านที่เป็นผู้นำหรือหัวหน้างาน งานบริหารจัดการ หมายถึง ภาระหน้าที่ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ปฏิบัติตนเป็นผู้นำภายใน้องค์การ
2. ในด้านของภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำ งานบริหารจัดการ หมายถึง การจัดระเบียบทรัพยากรต่าง ๆ ใน้องค์การ และการประสานกิจกรรมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน
3. ในด้านของความรับผิดชอบ งานบริหารจัดการ หมายถึง การต้องทำให้งานต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยการอาศัยบุคคลต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

สมศักดิ์ คงเที่ยง (2542 : 1) การบริหาร หมายถึง กิจกรรมต่างๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายๆอย่าง ที่บุคคลร่วมกันกำหนด โดยใช้กระบวนการอย่างมีระบบและให้ทรัพยากรตลอดจนเทคนิคต่างๆ อย่างเหมาะสม

สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์ (2545 : 21 – 23) กล่าวถึงความหมายของการบริหารว่า หมายถึง การตัดสินใจดำเนินการที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม ที่ได้มีการวิเคราะห์และประเมินจุดอ่อน จุดแข็งขององค์กรไว้ล่วงหน้า ซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของข้อจำกัดที่มีอยู่ ทั้งด้านบุคลากร การเงิน เทคโนโลยี และโครงสร้างอื่นๆ เพื่อนำ้องค์กรให้ไปสู่ทิศทางที่เป็นไปได้

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2548 : 5) กล่าวว่า ไร่ว่า การบริหารจัดการ (Management Administration) การบริหารการพัฒนา (Development Administration) แม้กระทั่งการบริหารการบริการ (Service Administration) แต่ละคำมีความหมายคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกันที่เห็นได้อย่างชัดเจนมีอย่างน้อย 3 ส่วน คือ หนึ่ง ล้วนเป็นแนวทางหรือวิธีการบริหารงานภาครัฐที่หน่วยงานของรัฐ หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ นำมาใช้ในการปฏิบัติราชการเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหาร

ราชการ สอง มีกระบวนการบริหารงานที่ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การคิด (Thinking) หรือ การวางแผน (Planning) การดำเนินงาน (Acting) และการประเมินผล (Evaluating) และ สาม มีจุดหมายปลายทาง คือ การพัฒนาประเทศไปในทิศทางที่ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าและมั่นคงเพิ่มขึ้น สำหรับส่วนที่แตกต่างกัน คือ แต่ละคำ มีจุดเน้นต่างกัน กล่าวคือ การบริหารจัดการเน้นเรื่องการนำแนวคิดการจัดการของภาคเอกชนเข้ามา ใช้ในการบริหารราชการ เช่น การมุ่งหวังผลกำไร การแข่งขัน ความรวดเร็ว การตลาด การประชาสัมพันธ์ การจูงใจด้วยค่าตอบแทน การลดขั้นตอน และการลดพิธีการ เป็นต้น ในขณะที่ การบริหารการพัฒนาให้ความสำคัญเรื่องการบริหารรวมทั้งพัฒนานโยบาย แผน แผนงาน โครงการ (Policy, Plan, Program, Project) หรือกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐ ส่วนการบริหาร การบริการเน้นเรื่องการอำนวยความสะดวกและการให้บริการ

จากความหมายการบริหารของนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การบริหารเป็นการ ดำเนินการเพื่อให้งานหรือสิ่งที่ต้องการกระทำบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การซึ่งจะต้อง มีกระบวนการในการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ และเป็นหน้าที่สำคัญสำหรับผู้บริหารหรือผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องในการทำงาน ซึ่งจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในหลักการบริหาร เพื่อให้การบริหารงานบรรลุ เป้าหมายที่วางไว้ เพื่อให้ได้งานที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล เกิดความคุ้มค่า ประหยัด ทันเวลาและ เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด

2. ความหมายและลักษณะของประสิทธิภาพในการบริหาร

การดำเนินกิจกรรมใดๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพของงานดังกล่าว ว่า งานนั้นสร้างความคุ้มค่า ความพึงพอใจหรือไม่และเกิดประ โยชน์มากน้อยเพียงใด ดังนั้นจึงมี นักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ธงชัย สันติวงษ์ (2540 : 18) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ คือ การสามารถสร้างผลงานหรือ ผลสำเร็จออกมา โดยผลงานที่ได้มีคุณค่ามากกว่าทรัพยากรที่ใช้ไป กล่าวคือ สามารถผลิตของได้เพิ่ม สูงขึ้นกว่าเดิมโดยที่ต้นทุนไม่เพิ่มหรือไม่เช่นนั้นก็อาจเป็นว่า สามารถผลิตของทุกอย่างได้มาก เหมือนเดิมแต่มีการใช้ต้นทุนน้อยลงกว่าเดิม

กันตยา เพิ่มผล (2541 : 2) กล่าวถึงประสิทธิภาพ ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึงขนาด และ ความสามารถของความสำเร็จ หรือบรรลุผลตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ของตนเองและองค์การ

กระทรวงศึกษาธิการ (2541 : 49) ได้ให้ความหมาย ประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึง การปฏิบัติงานหรือบริการที่ถูกต้องรวดเร็ว ใช้เทคนิคที่สะดวกสบายกว่าเดิม คุ้มค่าและใช้ทรัพยากร น้อยที่สุดในขณะที่ต้องการผลงานมากที่สุด

ไซมอน (Simon. 1960 : 180 ; อ้างถึงใน กิตติ อมรเลิศวิทย์. 2545 : 5) ได้ให้ทรรศนะ เกี่ยวกับประสิทธิภาพไว้ว่า งานใดจะมีประสิทธิภาพสูงสุดให้ดูจากความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า

(Input) กับผลผลิต (Output) ที่ได้รับออกมา เพราะฉะนั้นประสิทธิภาพจึงเท่ากับผลผลิตลบด้วยปัจจัยนำเข้า และถ้าเป็นการบริหารราชการก็บวกความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ (Satisfaction) เข้าไปด้วย ซึ่งเขียนเป็นสูตรได้ ดังนี้

$$E = (O-I) + S$$

E คือ ประสิทธิภาพของงาน (Efficiency)

O คือ ผลผลิตหรือผลงานที่ได้รับ (Output)

I คือ ปัจจัยนำเข้าหรือทรัพยากรทางการบริหารที่ใช้ไป (Input)

S คือ ความพึงพอใจในผลงานที่ออกมา (Satisfaction)

สมใจ ลักษณะ (2547 : 303) ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง สิ่งที่ป้อนเข้าไปหลายๆ อย่างนั้นประกอบกันได้ดีเพียงไหนซึ่งก็คือ ความสามารถในการทำให้เกิดผลผลิตมากขึ้นเป็นการรักษาระดับการผลิตที่มีคุณภาพสูง โดยใช้เวลาน้อยลง หรือมีการสูญเสียเกิดขึ้นน้อย

กิบสันและคณะ (Gibson et al. 1988 : 37 ; อ้างถึงใน สมใจ ลักษณะ. 2547 : 6-8) ให้ความหมายของประสิทธิภาพ (Efficiency) ว่าโดยทั่ว ๆ ไปเมื่อพูดถึงประสิทธิภาพก็จะหมายถึง อัตราส่วนของผลผลิตต่อปัจจัย (Ratio of Output to Inputs) การวัดประสิทธิภาพจะวัดด้ว้งชี้หลายตัวประกอบด้วยกัน เช่น

1. อัตราการได้ผลตอบแทนในเงินลงทุนหรือทรัพย์สินที่เป็นทุน
2. ค่าใช้จ่ายต่อหน่วยผลผลิต
3. อัตราการสูญเสียเปล่าสิ้นเปลืองการใช้ทรัพยากร
4. อัตราส่วนของผลกำไรต่อค่าใช้จ่ายในการลงทุน

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538 : 91 - 92) ได้ให้ความหมายไว้ในหนังสือศัพท์การบริหารว่า ประสิทธิภาพ (Efficiency) มีหลายความหมาย ดังนี้

1. ความสามารถในการผลิตผลลัพธ์ที่ต้องการ ด้วยการ ใช้พลังงาน เวลา วัสดุ หรือปัจจัยอื่น ๆ ต่ำที่สุด

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า (Input) และผลที่ออกมา (Output) เพื่อสร้างให้เกิดต้นทุนสำหรับทรัพยากรต่ำที่สุด

3. ความสำคัญของการบริหาร

ความสำคัญของการบริหารในฐานะการบริหารเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสังคม เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม ที่ชอบอยู่ร่วมกันเป็นหมู่เป็นพวก (Group) เพื่อจะมีชีวิตอยู่รอดในสังคม การจะมีชีวิตอยู่รอดที่นั่น จำเป็นจะต้องใช้วิธีการอันสลับซับซ้อนและวิธีต่าง ๆ กันหรือแตกต่างกัน ซึ่งความแตกต่างนี้มีทั้งทางกายและทางใจ ดังนั้นมนุษย์จึงจำเป็นต้องร่วมมือช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

ในบรรดากิจกรรมต่างๆ ที่จะต้องจัดให้มีขึ้นในองค์กร เพื่อช่วยให้งานดำเนินไปด้วยดี มีประสิทธิภาพ และผู้ร่วมงานปฏิบัติงานได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานนั้น เป็นเรื่องของการบริหารการจัดการในองค์กร ซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่จะต้องดูแลรับผิดชอบและทำให้งานดำเนินไปตามเป้าหมาย อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารจะไม่สามารถบริหารงานได้ดีพร้อมสมความมุ่งหมายขององค์กร หากไม่มีความเข้าใจในหน้าที่การงาน ไม่มีความรับผิดชอบในงานที่ปฏิบัติกัน ๆ อย่างจริงจัง

พินัส หันนากินทร์ (2542 : 3) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการบริหารไว้ว่า ในการดำเนินกิจการใดก็ตาม จะดำเนินไปได้ด้วยดีต้องมีผู้กระทำไปให้ถึงเป้าหมายโดยถูกต้อง รวดเร็ว เปรียบเสมือนการเดินเรือ ก็ต้องมีคนคอยดูแลองค์ประกอบต่างๆ ที่ทำให้องค์กรเคลื่อนไปได้ การบริหารจัดการในองค์กร จะขับเคลื่อนดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพอย่างแท้จริงได้ ต้องมีการบริหารจัดการให้งานมีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน ส่วนในองค์ประกอบของกระบวนการบริหารของหน่วยงานหรือองค์กร ที่สำคัญต้องมีสิ่งต่อไปนี้มาเกี่ยวข้องอยู่เสมอ ได้แก่ การวางแผน การจัดหน่วยงาน การบริหารงานบุคคล การอำนวยความสะดวก การควบคุม เป็นต้น ในทางปฏิบัติหน้าที่บางอย่างต้องใช้ศิลปะเข้าช่วยอย่างมากจึงจะทำให้บรรลุผลสำเร็จตามความต้องการได้

วิลเลียม (William, 1953 : 36 ; อ้างถึงใน สุทธิ สุทธิสมบุรณ์ และสมาน รังสิโยฤกษ์ณ. 2537 : 6 – 7) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารว่า “หากปราศจากองค์การบริหารแล้ว สังคมก็จะไม่มี หากปราศจากสังคมแล้ว มนุษย์ก็ไม่อาจดำรงชีวิตอยู่ได้” เนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคม เมื่อมาอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ต้องมีหัวหน้าทำหน้าที่ปกครองและบริหาร มีการแบ่งหน้าที่ตามลักษณะงาน ตามความรู้ความสามารถ ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันในหมู่และเผ่าเดียวกัน เมื่อสังคมขยายตัว มีความซับซ้อนมนุษย์ก็เริ่มสร้างระเบียบ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับขึ้นมาใช้ในกลุ่มหรือเผ่าของตน

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงกล่าวได้ว่า การบริหารมีความสำคัญต่อองค์กรอย่างมาก และเกิดเป็นแนวความเชื่อพื้นฐาน ซึ่งถือปฏิบัติสืบต่อกันมา คือ การบริหารงานมีส่วนช่วยในเรื่องต่างๆ เช่น ช่วยจัดการเกี่ยวกับทรัพยากร จัดแบ่งงานกันทำ ปรับปรุงขยายของค์กร กิจกรรมทุกอย่างให้เป็นไปได้ด้วยดี ข่อมต้องมีการบริหารกิจกรรมนั้นจึงจะช่วยให้งานมีประสิทธิภาพ

4. กระบวนการบริหาร

กระบวนการบริการ เป็นแนวทางหรือวิธีการที่ผู้บริหารใช้ในการปฏิบัติภารกิจให้สามารถดำเนินงาน ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้ เป็นขั้นตอนในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร กระบวนการบริหาร ได้มีผู้ให้ความสำคัญถึงลำดับขั้นที่สำคัญของกระบวนการบริหารไว้แตกต่างกัน โดยการนำเสนอในเรื่องเกี่ยวกับกระบวนการบริหารนี้เป็นความพยายามที่จะค้นหาวิธีการบริหารที่ดีที่สุด ในการทำงาน

กูลิก และ เออร์วิค (Gulick & Urwick, 1963 : 170-171 ; อ้างถึงใน พจนานถ คาศิริ, 2546 : 16-17) ได้สรุปกระบวนการบริหารประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 7 ประการหรือเรียกย่อ ๆ ว่า “POSDCoRB Model” ประกอบด้วย

1. P = Planning หมายถึง การวางแผน โดยคำนึงถึงนโยบาย (Policy) เพื่อให้แผนงานที่กำหนดขึ้นมีความหมายสอดคล้องกันในการดำเนินงาน การวางแผนเพื่อกำหนดทิศทางองค์กรในอนาคตให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การวางแผนเกี่ยวข้องกับกำหนควัตถุประสงค์ระยะสั้นและระยะยาว การพัฒนายุทธวิธีและแนวทางการกระทำการจัดทำนโยบาย ระเบียบวิธีปฏิบัติ กฎ ระเบียบต่างๆ สำหรับการปฏิบัติ การวางแผน เป็นการพยายามในการบูรณาการทรัพยากรบริหาร (คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี) ที่องค์กรมีอยู่อย่างจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรและเตรียมพร้อมที่จะรับมือกับสถานการณ์ที่คาดว่าจะเปลี่ยนแปลงในอนาคต ซึ่งใช้แผนเป็นแนวทางการใช้ความรู้ทางวิชาการและวิจารณ์เหตุการณในอนาคค แล้วกำหนดวิธีการ โดยถูกต้องอย่างมีเหตุผล เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างถูกต้องและสมบูรณ์

2. O = Organizing หมายถึง การจัดส่วนราชการหรือองค์การ รวมถึงการปฏิบัติงานหรือวิธีการจัดการ (Management) การจัดแบ่งส่วนงานให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน โดยอาศัยปริมาณงาน คุณภาพหรือจัดตามลักษณะเฉพาะอย่าง (Specialization) และยังพิจารณาในแง่การควบคุม (Control) และหน่วยงาน (Organization) เช่น หน่วยงานหลัก (Line) หน่วยงานที่ปรึกษาหรือหน่วยงานแนะนำ (Staff) และหน่วยงานช่วยเหลือหน่วยหน่วยงานอนุกร (Auxiliary) นอกจากนี้ยังต้องศึกษาถึงการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคข้อขัดข้อง และการปรับปรุงองค์การบริหาร ได้ดีขึ้นด้วย

3. S = Staffing หมายถึง การจัดหาบุคคลและเจ้าหน้าที่มาปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับการจัดแบ่งหน่วยงานที่แบ่งไว้หรือหมายถึงการจัดเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล (Personnel Administration) เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความสามารถมาปฏิบัติงานให้เหมาะสม (Put the Right Man on the Right Job) รวมถึงการเสริมสร้างและการชำระไว้ซึ่งสัมพันธภาพในการทำงานของคนงานและพนักงาน นอกจากนี้ การบริหารงานบุคคลเป็นกระบวนการเกี่ยวกับการวางแผน นโยบาย การวางแผนโครงการ ระเบียบและวิธีดำเนินงานเกี่ยวกับตัวบุคคลที่ปฏิบัติงานในองค์การเพื่อให้ได้มาและได้ประโยชน์ การบำรุงรักษา รวมถึงการสรรหา การรับคนเข้าทำงาน และการพ้นจากหน้าที่

4. D = Directing หมายถึง การศึกษาการอำนวยการ การควบคุมงาน และการนิเทศงาน การใช้ศิลป์ในการบริหาร เช่น ภาวะผู้นำ มนุษยสัมพันธ์ การจูงใจ การวินิจฉัยสั่งการ (Decision Making) ซึ่งเป็นหลักการสำคัญอย่างหนึ่งของการบริหารงานและขึ้นอยู่กับความสามารถของ

ผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างาน เหตุเพราะว่าการที่จะอำนวยความสะดวกให้ภารกิจดำเนินไปได้ด้วยดี จำเป็นต้องมีการตัดสินใจที่ดีและมีการสั่งการที่ถูกต้องเหมาะสมกับแต่ละลักษณะของการตัดสินใจ

5. Co = Coordinating หมายถึง ความร่วมมือประสานงาน เพื่อให้ดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ศึกษาหลักเกณฑ์ และวิธีการในการประสานงานที่ดี เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะต้องกระทำในทุกระดับของงาน การประสานงานยังรวมถึงการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้เกิดการประสานงานที่ดีขึ้น ทำให้การบริหารงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น

6. R = Reporting หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงาน การประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการติดต่อสื่อสาร การรายงานโดยทั่วไปหมายถึงวิธีการให้ข้อเท็จจริงหรือข้อมูลแก่ผู้มาติดต่อสอบถาม ซึ่งรายงานจะต้องอยู่บนพื้นฐานที่เป็นจริง

7. B = Budgeting หมายถึง การงบประมาณ โดยศึกษาให้ทราบถึงระบบและกรรมวิธีในการบริหารด้านงบประมาณและการเงิน วิธีการใช้งบประมาณและแผนงาน เป็นเครื่องมือในการควบคุมการดำเนินงาน สำหรับวิธีการบริหารงบประมาณมักมีวงจรงบประมาณ (Budget Cycle) ประกอบด้วยขั้นตอน การเตรียมงบประมาณและการเสนอขออนุมัติ การพิจารณาให้ความเห็นชอบของฝ่ายนิติบัญญัติ การดำเนินการ และการแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานในหน่วยงาน และอาจครอบคลุมถึงกิจกรรม ต่าง ๆ ในการดำเนินการกับบุคลากร เช่น การสรรหาบุคคล การบรรจุและแต่งตั้ง การเลื่อนตำแหน่ง การฝึกอบรม การกำหนดค่าตอบแทน การให้พ้นจากงาน หรือการเลิกจ้าง

ดังที่กล่าวมาข้างต้นอาจสรุปได้ว่า การบริหารงานเป็นหน้าที่ของหัวหน้างานทุกคน การดำเนินกิจกรรมจะต้องมีการวางแผน การจัดองค์การ การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยความสะดวก รวมถึงการรายงาน ใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดภายใต้สภาพแวดล้อมที่ผันแปรตลอดเวลา ผู้ที่ทำหน้าที่ในการบริหารงาน ย่อมมีความสามารถ มีการสนใจเรียนรู้และพัฒนา สร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ อยู่เสมอและหน้าที่ในการบริหารงานหรือกระบวนการบริหารงาน เป็นเรื่องของการพิจารณาถึงภาระหน้าที่ของผู้นำกลุ่มงานต่างๆ ที่จะต้องปฏิบัติตนเป็นผู้บริหาร ที่จะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สัมฤทธิ์ผลและมีประสิทธิภาพ หน้าที่ของการบริหารประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆ ทั้งเรื่องของนโยบาย อำนาจหน้าที่ การวางแผน การจัดรูปงาน การดำเนินการเกี่ยวกับบุคลากร การอำนวยความสะดวก การประสานงาน การรายงาน และการงบประมาณ หรือการนำปัจจัยที่สำคัญ ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการบริหารเข้ามาศึกษาด้วย นอกจากนี้ ผู้บริหารจะต้องมีองค์ประกอบอื่นๆ เข้ามาเป็นส่วนประกอบด้วย ทั้งนี้แล้วแต่ดุลยพินิจของผู้บริหารที่จะพิจารณานำไปใช้ ว่ากระบวนการบริหารอย่างไรที่จะต้องใช้กับการบริหารในสถานการณ์นั้นๆ

แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะ

1. ความหมายของบริการสาธารณะ

การให้บริการสาธารณะเป็นกิจกรรมที่รัฐตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำหรือจัดสรรกิจกรรมต่างๆ เพื่อตอบสนองค่านิยมของสังคม ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริการสาธารณะ ไว้ดังนี้

ประยูร กาญจนกุล (2535 : 26) ได้กล่าวถึงการให้บริการสาธารณะไว้ ดังนี้

1. การบริการสาธารณะเป็นกิจกรรมที่อยู่ในความอำนาจหรือความควบคุมของรัฐ
2. บริการสาธารณะมีวัตถุประสงค์ในการสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชน
3. การจัดระเบียบและวิธีการดำเนินการสาธารณะ ย่อมจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้เสมอ

เพื่อให้เหมาะสมแก่ความจำเป็นแห่งกาลสมัย

4. บริการสาธารณะจะต้องดำเนินการอยู่เป็นนิจ และโดยสม่ำเสมอไม่มีการหยุด
5. เอกชนย่อมมีสิทธิที่จะได้รับประโยชน์จากการบริการสาธารณะเท่าเทียมกัน

เทพศักดิ์ บุญรัตพันธุ์ (2536 : 13) ได้ให้ความหมายของการให้บริการสาธารณะว่า หมายถึง การที่บุคคลกลุ่มบุคคลหรือหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการให้ บริการสาธารณะ ซึ่งอาจจะเป็นของรัฐหรือเอกชน มีหน้าที่การส่งต่อการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยส่วนรวมการให้บริการสาธารณะที่เป็นระบบ " ระบบ " มีองค์ประกอบที่สำคัญ 6 ส่วน คือ 1) สถานที่และบุคคลที่ให้บริการ 2) ปัจจัยนำเข้าหรือทรัพยากร 3) กระบวนการและกิจกรรม 4) ผลผลิตหรือตัวบริการ 5) ช่องทางการให้บริการ และ 6) ผล กระทบที่มีต่อผู้รับบริการ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2545 : 724) ได้ให้ความหมายของการบริหารสาธารณะว่า หมายถึง กิจกรรมทุกประเภทที่จัดทำเพื่อสนองความต้องการส่วนรวมของประชาชน กล่าวคือ รวมทั้งราชการกระทรวง ทบวงการเมืองต่าง ๆ จัดทำเอง งานซึ่งองค์การแห่งราชการบริหารส่วนท้องถิ่น และองค์กรของรัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการ จัดทำโดยวิธีดำเนินงานอย่างเอกชน รวมตลอดถึงกิจการที่เกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะซึ่งฝ่ายปกครองมอบหมายให้เอกชนไปทำแทนภายใต้การควบคุมของฝ่ายปกครองด้วย

มานิตย์ จุมปา (2546 : 76 – 77) ได้ให้ความหมายว่า การบริการสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมที่ฝ่ายปกครองทำเพื่อประโยชน์สาธารณะอันเป็นการตอบสนองความต้องการของประชาชน เช่น การคมนาคม การศึกษา การสาธารณสุข เป็นต้น

นันทวัฒน์ บรมานันท์ (2547 : 31) ได้ให้ความหมายว่า การบริการสาธารณะ หมายถึง กิจกรรมซึ่งรัฐมีหน้าที่ต้องจัดทำขึ้นเพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชนโดยส่วนรวม เป็นการให้บริการแก่ประชาชนหรือการดำเนินการอื่นเพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชน ซึ่งบริการสาธารณะจะต้องประกอบด้วยเงื่อนไข 2 ประการคือ (1) เป็นกิจกรรมที่นิติบุคคลมหาชนเป็นผู้ดำเนินการหรือมอบให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ และ (2) เป็นกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์สาธารณะและตอบสนองความต้องการของประชาชน

จากความหมายของการบริการสาธารณะที่นักวิชาการหลายท่านได้ให้คำจำกัดความไว้ อาจกล่าวโดยสรุปเกี่ยวกับบริการสาธารณะว่า หมายถึง กิจกรรมที่รัฐจัดทำขึ้นหรือในความอำนาจการของฝ่ายปกครองเป็นกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์สาธารณะและตอบสนองความต้องการของประชาชนโดยส่วนรวมเป็นสำคัญ

2. เป้าหมายของการให้บริการสาธารณะ

บริการสาธารณะไม่ว่าจะเป็นประเภทใดหรือที่จัดทำโดยผู้ใดย่อมต้องอยู่ภายใต้ หลักเกณฑ์ที่สำคัญ 3 ประการ คือ หลักว่าด้วยความเสมอภาค หลักว่าด้วยความต่อเนื่อง และหลักว่าด้วยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

ชานานูช วิชิตะกุล (2546 : 20 – 21) กล่าวถึงเป้าหมายของการให้บริการสาธารณะไว้ดังนี้

1. การให้บริการอย่างเสมอภาค (Equitable Service) หมายถึง ความยุติธรรมในการบริหารงานของรัฐที่มีฐานคติที่ว่าคนทุกคนเท่าเทียมกัน ดังนั้น ประชาชนทุกคนจะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน ในแง่มุมของกฎหมายไม่มีการแบ่งแยกกีดกัน ในการบริการประชาชน จะได้รับการปฏิบัติในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคลที่ใช้มาตรฐานการให้บริการเดียวกัน
2. การให้บริการอย่างทันเวลา (Timely Service) หมายถึง ในการบริหารจะต้องมองว่าการให้บริการสาธารณะจะต้องตรงเวลา ผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐจะถือว่า ไม่มีประสิทธิภาพเลยถ้าไม่มีการตรงเวลา ซึ่งจะสร้างความไม่พอใจให้แก่ประชาชน
3. การให้บริการอย่างเพียงพอ (Ample Service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะต้องมีลักษณะมีจำนวนการให้บริการ และสถานที่ให้บริการอย่างเหมาะสม (The Right Quantity at the Geographical) ความเสมอภาคหรือการตรงเวลาจะไม่ความหมายเลย ถ้ามีจำนวนการให้บริการที่ไม่เพียงพอและสถานที่ให้บริการสร้างความไม่ยุติธรรมให้เกิดขึ้นแก่ผู้รับบริการ
4. การให้บริการอย่างต่อเนื่อง (Continuous Service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะที่เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ โดยยึดประโยชน์ของสาธารณะเป็นหลัก ไม่ใช่ยึดความพอใจของหน่วยงานที่ให้บริการว่า จะให้หรือหยุดบริการเมื่อใดก็ได้

5. การให้บริการอย่างก้าวหน้า (Progressive Service) หมายถึง การให้บริการสาธารณะที่มีการปรับปรุงคุณภาพและผลการปฏิบัติงาน กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การเพิ่มประสิทธิภาพ หรือความสามารถที่จะทำหน้าที่ได้มากขึ้น โดยใช้ทรัพยากรเท่าเดิม

นันทวัฒน์ บรมานันท์ (2547 : 35 – 40) กล่าวถึงเป้าหมายของการให้บริการสาธารณะ ดังนี้

1. หลักว่าด้วยความเสมอภาค หลักนี้เป็นหลักเกณฑ์ที่สำคัญประการแรกในการจัดทำบริการสาธารณะ ทั้งนี้ เนื่องจากการที่ฝ่ายปกครองเข้ามาจัดทำบริการสาธารณะนั้น ฝ่ายปกครองมิได้มีจุดมุ่งหมายที่จะจัดทำบริการสาธารณะขึ้นเพื่อประโยชน์ของผู้หนึ่งผู้ใด โดยเฉพาะ แต่เป็นการจัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ของประชาชนทุกคน คือประชาชนทุกคน ข่อมมีสิทธิได้รับการปฏิบัติหรือได้รับผลประโยชน์จากบริการสาธารณะอย่างเสมอภาคกัน ดังนั้น กิจการใดที่ฝ่ายปกครองจัดทำขึ้นเพื่อบุคคลใด โดยเฉพาะจึงไม่มีลักษณะเป็นบริการ

2. หลักว่าด้วยความต่อเนื่อง เนื่องจากบริการสาธารณะเป็นกิจการที่มีความจำเป็นสำหรับประชาชน ดังนั้น หากบริการสาธารณะหยุดชะงักไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม ประชาชนผู้ให้บริการสาธารณะย่อมได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย ได้ ด้วยเหตุนี้ บริการสาธารณะจึงต้องมีความต่อเนื่องในการจัดทำ หลักการที่สำคัญของหลักว่าด้วยความต่อเนื่องของบริการสาธารณะคือ นิติบุคคลผู้มีหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะจะต้องดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องตลอดเวลา หากมีกรณีที่เกิดการหยุดชะงักจะต้องมีการรับผิดชอบ และในกรณีที่เกิดการหยุดชะงักขององค์กรปกครองท้องถิ่น หรือองค์กรมหาชนอิสระ องค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแลจะต้องเข้าดำเนินการแทนเพื่อเป็นหลักประกันการต่อเนื่องของบริการสาธารณะ ความต่อเนื่องดังกล่าวมานี้ไม่มีมาตรฐานที่แน่นอนตายตัวว่าจะต้องมีลักษณะอย่างไร สำหรับบริการสาธารณะบางประเภทซึ่งจะต้องจัดทำอย่างถาวร เช่น การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในและภายนอกประเทศ การรักษาพยาบาล การควบคุมการคมนาคมทางอากาศ ความต่อเนื่องจะหมายถึงการจัดทำบริการสาธารณะประเภทนั้นๆ ตลอดเวลาวันละ 24 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 7 วัน ในขณะที่บริการสาธารณะบางประเภทซึ่งไม่จำเป็นต้องจัดทำอย่างถาวรแต่จะต้องจัดทำอย่างสม่ำเสมอ ก็อาจจัดทำโดยมีหลักเกณฑ์และเงื่อนไขบางประการ เช่น พิพิธภัณฑ์สามารถกำหนดเวลาเปิด - ปิด กำหนดวันหยุดได้ การศึกษาสามารถกำหนดวันเวลาในการให้การศึกษา รวมทั้งการหยุดพักร้อนประจำปีได้อีกด้วย นอกจากนี้ ความต่อเนื่องยังขึ้นอยู่กับยุคสมัยและสภาพสังคมอีกด้วย

3. หลักว่าด้วยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง บริการสาธารณะที่คืบหน้าจะต้องสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ตลอดเวลาเพื่อให้เหมาะสมกับเหตุการณ์และความจำเป็นในทางปกครองที่จะรักษาประโยชน์สาธารณะ รวมทั้งปรับปรุงให้เข้ากับวิวัฒนาการของความต้องการส่วนรวมของประชาชนด้วย หลักว่าด้วยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหมายความว่าความถึงการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบริการสาธารณะ

ให้ทันกับความต้องการของผู้ใช้บริการสาธารณะอยู่เสมอเพื่อให้บริการสาธารณะที่ฝ่ายปกครองจัดทำ มีความสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนหรือประโยชน์มหาชน หลักว่าด้วยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนี้มีลักษณะแตกต่างจากหลักว่าด้วยความต่อเนื่องที่มีลักษณะเป็น “กฎหมาย” ของบริการสาธารณะ หรือหลักว่าด้วยความเสมอภาคที่มีลักษณะเป็น “หลักกฎหมายทั่วไป” หลักว่าด้วยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไม่ได้ถูกกล่าวถึงอย่างชัดเจนในคำวินิจฉัยทางปกครอง แต่เป็นการกล่าวพาดพิงหรือให้ข้อคิดเห็นว่า โดยสภาพของการจัดทำบริการสาธารณะทั่วไปที่มีวัตถุประสงค์ในการสนองความต้องการของประชาชน เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ความต้องการของประชาชนเปลี่ยนแปลงไป บริการสาธารณะนั้นก็อาจจะได้รับการเปลี่ยนแปลงตามความความต้องการของประชาชนไปด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า เป้าหมายของบริการสาธารณะอยู่ที่การตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนเป็นหลัก โดยจะต้องมีความเสมอภาค ความเพียงพอ ความต่อเนื่อง ความสะดวกรวดเร็ว และที่สำคัญคือการตรงต่อเวลา เพราะการบริการสาธารณะไม่ถือว่ามีประสิทธิภาพผลเสียถ้าไม่ตรงต่อเวลา

3. หลักสำคัญในการจัดบริการสาธารณะ

หลักสำคัญในการจัดบริการสาธารณะตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่าภายใต้แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่ที่รัฐดำเนินการอยู่ในปัจจุบันให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้เป็นหลักการสำคัญในการประกอบการพิจารณาเพื่อการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่ประกอบด้วย 4 หลักการสำคัญ (วุฒิสาร ตันไชย. 2540 : 22) ได้แก่

1. หลักผลประโยชน์มหาชนของรัฐ (Public Interest) โดยหลักความรับผิดชอบของท้องถิ่นแต่ละระดับกับรัฐบาลกลางนี้จะสะท้อนให้เห็นว่ามีภารกิจบางประเภท หรือบางอย่างที่รัฐยังคงต้องสงวนไว้สำหรับดูแล รับผิดชอบและปฏิบัติเอง ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่คนส่วนรวมและเพื่อเสถียรภาพและความมั่นคงของประเทศ อาทิ

1.1 ภารกิจด้านการป้องกันประเทศ เช่น กิจการทหาร

1.2 ภาระหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยภายใน เช่น กิจการตำรวจ

1.3 ภารกิจด้านการรักษาความมั่นคง หรือเสถียรภาพในทางเศรษฐกิจ

1.4 ภารกิจด้านการเป็นตัวแทนในด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เช่น กิจการทางการทูต

การทูต

ภารกิจดังกล่าวข้างต้นถือเป็นภารกิจรวมของชาติ ซึ่งรัฐบาลส่วนกลางยังคงต้องดำเนินการต่อไป ส่วนภารกิจที่ถือว่าเป็นความรับผิดชอบโดยตรงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล หรือองค์การบริหารส่วนตำบล ก็ควรจะเป็นภารกิจที่

เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นนั้น โดยเฉพาะ และเป็นไปเพื่อสนองตอบความต้องการของคนในท้องถิ่น โดยมีลักษณะ คือ เป็นกิจการที่เป็นไปเพื่อสนองความต้องการของคนในท้องถิ่นนั้น ที่สามารถแยกออก หรือมีลักษณะที่แตกต่างจากท้องถิ่นอื่นได้ เช่น การจัดการขยะมูลฝอย การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก และทางน้ำ และทางระบายน้ำ และการจัดการศึกษาขั้นต่ำ เป็นต้น

2. หลักความรับผิดชอบของท้องถิ่นในการจัดบริการ (Local Accountability) หลักการทั่วไปที่จะทำให้สามารถแบ่งภารกิจระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทในสังคม จะมีความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างไร หลักการทั่วไปประการหนึ่งที่จะชี้ให้เห็นว่าภารกิจใด จะส่งมอบให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบใด จะต้องพิจารณาหลักสำคัญ ซึ่งได้แก่ ผลที่เกิดขึ้นหรือผู้ได้รับผลประโยชน์จากบริการสาธารณะนั้นตั้งอยู่ในถิ่นฐานอยู่ในเขตพื้นที่ใด ยกตัวอย่างเช่น ถ้าบริการสาธารณะใดส่งผลกระทบต่อคนในเขตพื้นที่ท้องถิ่นนั้น โดยเฉพาะ ก็ควรจะมีการถ่ายโอนการให้บริการสาธารณะดังกล่าวให้โดยตรง เช่น โอนไปให้องค์การบริหารส่วนตำบล หรือ เทศบาล แต่ภารกิจใดที่เป็นภารกิจที่ต้องมีผลกระทบต่อคนจำนวนมาก มากกว่าเขตพื้นที่ท้องถิ่น ก็ควรส่งมอบภารกิจนั้น ๆ ให้กับองค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นต้น

3. ความสามารถของท้องถิ่น (Local Capability) หลักความสามารถของท้องถิ่น เป็นหลักการที่กล่าวถึงเรื่องความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ว่าการจัดสรรกิจกรรม หรือ ภารกิจใดก็ตามไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทนั้น ต้องคำนึงถึงความพร้อมของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย และแม้ว่าความพร้อมของท้องถิ่นไม่ได้เป็นเงื่อนไขของการมอบภารกิจนั้น ๆ ไปให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หากแต่เป็นเงื่อนไขในการกำหนดเงื่อนไขและความพยายามที่จะเพิ่มขีดความสามารถให้กับท้องถิ่นในการจัดการ ฉะนั้น ถ้าบอกว่าท้องถิ่นยังไม่พร้อมในการจัดการ ก็มีความจำเป็นที่ส่วนราชการจะต้องมีแผนพัฒนาความพร้อมให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อรองรับบริการสาธารณะ เพื่อให้สามารถจัดการบริการสาธารณะเหล่านั้นได้ ฉะนั้น ความพร้อมจะไม่ใช่มูลเหตุของการที่บอกว่ากิจการนั้น ๆ จะไม่สามารถถ่ายโอนไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ นอกจากนั้นในเรื่องของหลักความสามารถแล้ว การจัดโครงสร้างเพื่อรองรับการบริหารงานใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาพในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นทิศทางในอนาคต โครงสร้างต่าง ๆ หรือการจัดองค์กรต่าง ๆ ของท้องถิ่นต้องเปลี่ยนแปลงไป เพราะภารกิจจำนวนหนึ่งได้ส่งมอบ เพื่อรองรับการกระจายอำนาจ และภารกิจใหม่ไปด้วย แต่อย่างไรก็ตามโครงสร้างที่จะรองรับขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะรองรับภารกิจอันใหม่นั้น จะต้องจัดโครงสร้างเท่าที่จำเป็น ซึ่งอาจจะไม่จำเป็นที่จะต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีโครงสร้างขนาดใหญ่มากเกินไปที่จะไปทำให้การทำงานเกิดความทับซ้อน หรือกลายเป็นปัญหาภาระค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร ฉะนั้น โครงสร้างที่จะเกิดขึ้นใหม่จะเป็นโครงสร้างเท่าที่จำเป็น ที่ถือว่าเป็นงานหลัก หรือเป็นงานพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่หากท้องถิ่นใดมีความต้องการที่จะจัด

งานบางเรื่องที่อาจเป็นงานเฉพาะ เช่น งานท่องเที่ยว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถที่จะดำเนินการได้เอง ซึ่งอาจไม่อยู่ในโครงสร้างหลักที่ต้องเหมือนกันทั่วประเทศขึ้นอยู่กับความต้องการหรือความจำเป็นในแต่ละพื้นที่เป็นหลัก ฉะนั้นในเรื่องหลักความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็จึงเป็นเรื่องการสร้างความพร้อม การเตรียมความพร้อมและการจัดโครงสร้างเพื่อการรองรับ

4. หลักประสิทธิภาพในการจัดบริการ (Management Efficiency) เป็นหลักที่ทำให้ความสำคัญกับการประหยัด ขนาดของการลงทุน หรือการคำนึงถึงต้นทุนในการให้บริการ การจัดบริการสาธารณะ เมื่อถ่ายโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อดำเนินการแทนรัฐบาลหรือหน่วยงานราชการแล้วนั้น ต้องคำนึงและพิจารณาด้วยว่าจะทำให้ต้นทุนแพงขึ้นมากน้อยขนาดไหน หากเป็นต้นทุนที่แพงขึ้นมาก ๆ แนวทางก็คือ จำเป็นต้องมีการร่วมกันมากขึ้นระหว่างท้องถิ่นอื่นไม่ว่าจะเป็นท้องถิ่นรูปแบบเดียวกัน หรือรูปแบบอื่น ๆ กิจกรรมบางอย่าง หรืองานบางอย่างที่มีการถ่ายโอน หรือจะมีการส่งมอบให้กับท้องถิ่นแล้ว ท้องถิ่นอาจมีความจำเป็นที่ต้องหายุทธศาสตร์ในการทำงานร่วมกันให้มากขึ้น เพื่อให้ขนาดของการลงทุนถูกลง

นอกจากนั้นในเรื่องของหลักประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ของประชาชน โดยรวมยังคงต้องพิจารณาถึงการสร้างหลักประกันด้านคุณภาพในการจัดบริการสาธารณะ กล่าวคือ เมื่อราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคยุติการให้บริการสาธารณะบางอย่างลงและส่งมอบบริการสาธารณะให้กับท้องถิ่นเพื่อดำเนินการ สิ่งสำคัญที่เป็นหลักการทั่วไป คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการจัดบริการสาธารณะนั้นให้มีคุณภาพไม่น้อยกว่าสิ่งที่ราชการส่วนกลางเคยทำ ฉะนั้น หลักประกันด้านคุณภาพการจัดบริการจึงเป็นเรื่องจำเป็นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องยึดถือไว้ หลักเกณฑ์ซึ่งถือว่าเป็นมาตรฐานในส่วนของราชการหรือเป็นมาตรฐานทางวิชาการ ก็ยังมีความสำคัญในการที่จะไปกำหนดว่าท้องถิ่นจำเป็นต้องทำให้ถึงขั้นค่าของมาตรฐานนั้นอย่างไร

จากที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า หลักสำคัญในการจัดบริการสาธารณะนั้นต้องพิจารณาถึงหลักผลประโยชน์มหาชนของรัฐ หลักความรับผิดชอบของท้องถิ่นในการจัดบริการ ความสามารถของท้องถิ่นและหลักประสิทธิภาพในการจัดบริการ กล่าวคือ การจัดทำบริการใด ๆ นั้นต้องทำไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยคำนึงถึงผลที่เกิดขึ้นหรือผู้ได้รับผลประโยชน์จากบริการสาธารณะนั้นตั้งอยู่ในถิ่นฐานอยู่ในเขตพื้นที่ใด โดยเฉพาะก็ควรมีการถ่ายโอนการให้บริการสาธารณะดังกล่าวให้โดยตรง และต้องคำนึงถึงความพร้อมของแต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยว่ามีขีดความสามารถเพียงใด เพื่อจะไม่เป็นการเพิ่มภาระจนมากเกินไปหรือเกิดความทับซ้อนเพื่อรองรับบริการสาธารณะเพื่อให้สามารถจัดการบริการสาธารณะเหล่านั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองส่วนท้องถิ่นถือว่าเป็นรากฐานสำคัญของประชาธิปไตย เนื่องจากประชาชนได้รับผลกระทบโดยตรงจากการบริหารงานส่วนท้องถิ่น รัฐธรรมนูญฉบับ พุทธศักราช 2540 ให้ความสำคัญกับการปกครองท้องถิ่น ซึ่งแตกต่างจากฉบับอื่นๆที่ผ่านมา ในมาตรา 78 รัฐธรรมนูญกำหนดให้ท้องถิ่นพึงตนเองและตัดสินใจในกิจการท้องถิ่นได้เอง พัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่น และระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณเทศในท้องถิ่นให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ รวมทั้งพัฒนาจังหวัดที่มีความพร้อมให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ โดยคำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในจังหวัดนั้น นี่คือการอบกฏหมายกำหนดให้รัฐจะต้องกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่น ประเทศไทยแบ่งการปกครองบริหารราชการออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

1. การปกครองส่วนกลาง ได้แก่ การบริหารงานโดยรัฐบาลกลางที่ทำเนียบรัฐบาล มีนายกรัฐมนตรี บัญชาการกำหนดนโยบาย บริหารกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ซึ่งมีคณะรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง อธิบดีกรม ข้าราชการส่วนกลางที่มีสำนักงานตั้งอยู่ในกรุงเทพฯ เป็นการบริหารราชการส่วนกลาง

2. การปกครองส่วนภูมิภาค คือ การแบ่งอำนาจจากราชการส่วนกลาง จากกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ ที่อยู่ในกรุงเทพฯ สั่งการลงมาจังหวัดต่างๆ ทั้ง 75 จังหวัด (ยกเว้น กทม. ซึ่งถือเป็น การปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง) ซึ่งแต่ละจังหวัดก็จะมีสำนักงานราชการย่อยของราชการส่วนกลาง ต่างๆ ลงมาตั้งอยู่บริการประชาชน โดยมีเจ้าหน้าที่ข้าราชการในสังกัดมาทำหน้าที่อยู่ เช่น จังหวัด อำเภอกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ครู พัฒนาการ สาธารณสุข ข้าราชการทั้งหลายที่สัมผัสกับพี่น้องประชาชนในขณะนี้ ก็มีหน้าที่บำบัดทุกข์บำรุงสุข พัฒนาดูแลความเป็นอยู่ของประชาชน ตามอำนาจหน้าที่ของส่วนกลางที่แบ่งอำนาจมาให้เท่าที่มอบมา จะคิดเองทำเองนอกเหนือจากอำนาจที่สั่งการอื่นมิได้

3. การปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การกระจายอำนาจการปกครองจากรัฐบาลกลางมาให้ประชาชนในท้องถิ่นปกครองกันเอง

1. ความหมายของการปกครองท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นในรูปแบบการปกครองตนเอง (Local Self Government) เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมากกับแนวคิดและทฤษฎีในการกระจายอำนาจ (Decentralization) ได้มีนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

ถวัลย์รัฐ วรเทพพิพิพงค์ (2540 : 174) ได้กล่าวไว้ว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึงแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการปกครองชุมชนที่มีอาณาเขตแน่นอน แต่ไม่มีอำนาจอธิปไตยแยกตัวเป็น

อิสระไปจากรัฐหรือประเทศ เป็นชุมชนที่มีสิทธิตามกฎหมายและการจัดองค์การที่จำเป็นเพื่อออกข้อบัญญัติในการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมท้องถิ่นของตนเองโดยอิสระ ปราศจากการควบคุมจากภายนอก

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2541 : 33) ให้แนวคิดว่าการบริหารท้องถิ่น หมายถึง การที่รัฐบาลในส่วนกลางให้หรือกระจายอำนาจหน้าที่ด้านการบริหารไปให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งรวมทั้งให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการจัดบริหารสาธารณะบางประการเพื่อชุมชนของตนเอง หากรัฐบาลในส่วนกลางมอบอำนาจให้แก่ข้าราชการประจำหรือมอบอำนาจให้หน่วยงานของรัฐไปปฏิบัติงานในส่วนภูมิภาคหรือในชนบท เช่นนี้ไม่เรียกว่าเป็นการบริหารท้องถิ่น แต่ความเป็นอิสระของหน่วยงานการบริหารท้องถิ่นจะไม่มากจนถึงขนาดที่เป็นอิสระ โดยไม่ขึ้นกับรัฐบาลในส่วนกลางในเวลาเดียวกันเพื่อให้การบริหารท้องถิ่นดำเนินการไปได้จึงจำเป็นต้องมีหน่วยการบริหารท้องถิ่นที่รับผิดชอบในการบริหารท้องถิ่น เพื่อให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนส่วนรวมในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปริญญา เทวานฤมิตรกุล (2544 : 33) กล่าวว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่ประชาชนมีสิทธิในการปกครองตนเองในเรื่องของท้องถิ่น โดยรัฐมีหน้าที่ที่ต้องให้ความเป็นอิสระแก่ประชาชนในการปกครองตนเองในระดับท้องถิ่น หรือเรียกว่า การกระจายอำนาจจากส่วนกลางให้ท้องถิ่น แต่การให้ความเป็นอิสระนี้มีข้อจำกัดภายใต้รัฐธรรมนูญ มาตรา 1 ซึ่งบัญญัติว่า ประเทศเป็นอันหนึ่งอันเดียวแบ่งแยกมิได้ การให้มีอิสระในการปกครองตนเองของท้องถิ่น ซึ่งมีอาจให้ความเป็นอิสระถึงขนาดให้แยกเป็นรัฐอิสระหรือเป็นแบบมลรัฐได้

ทวงทอง โยธาใหญ่ (2545 : 9) กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้ประชาชนดำเนินการปกครองตนเอง โดยให้มีหน่วยการปกครองท้องถิ่นทำหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนา และให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่องค์กรหน่วยการปกครองท้องถิ่นให้มีอำนาจ ในการกำหนดคนโยบาย ดัดสินใจ และดำเนินการภายใต้ขอบเขตของกฎหมายที่กำหนดภายในท้องถิ่นของตนเองเท่านั้น และหน่วยการปกครองท้องถิ่นนี้ต้องอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง

รศ.ดร. รศ.ดร. รศ.ดร. รศ.ดร. รศ.ดร. (2546 : 15) กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง ประชาชนในท้องถิ่นซึ่งมีอำนาจปกครองตนเอง ตามที่ได้รับการกระจายอำนาจจากรัฐบาล ดำเนินการปกครองตนเองโดยจัดตั้งองค์กรขึ้นมาใช้อำนาจแทนประชาชน เรียกว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่น เป็นผู้บริหารท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นอย่าง เป็นอิสระ ภายใต้กรอบนโยบาย กฎหมาย และการกำกับดูแลของรัฐ

สถาบันพระปกเกล้า (2548 : 1) ให้ความหมายไว้ว่า การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยงานการปกครองท้องถิ่นเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกัน การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดเป็นองค์การ โดยมีตัวแทน

ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมดหรือบางส่วน ทั้งนี้มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน แต่รัฐบาลต้องกำกับดูแลด้วยวิธีต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

จากคำนิยามหรือความหมายของคำว่า การปกครองท้องถิ่น พอสรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้ประชาชนดำเนินการปกครองตนเอง โดยให้มีหน่วยการปกครองท้องถิ่นทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารพัฒนา และให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่ องค์การหน่วยการปกครองท้องถิ่นดังกล่าวนี้มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ตัดสินใจและดำเนินกิจกรรมภายใต้ขอบเขตของกฎหมายที่กำหนดภายในท้องถิ่นของตนเท่านั้นและหน่วยการปกครองท้องถิ่นนี้ต้องอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง

2. ความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น

จากแนวความคิดในการปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ทางการปกครองของรัฐ ในอันที่จะรักษาความมั่นคงและความผาสุกของประชาชน โดยยึดหลักการกระจายอำนาจปกครอง และเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการประชาธิปไตย โดยประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นจึงสามารถสรุปได้ดังนี้ (สมมุส กาญจนมัย, 2545 : 135)

2.1 การปกครองท้องถิ่นคือรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย (Basic Democracy) เพราะการปกครองท้องถิ่นจะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน ให้ประชาชนรู้สึกว่าคุณมีความเกี่ยวข้องกับส่วนได้ส่วนเสียในการปกครอง การบริหารท้องถิ่น เกิดความรับผิดชอบ และหวงแหนต่อประโยชน์อันพึงมีต่อท้องถิ่นที่ตนอยู่อาศัย อันจะนำมา ซึ่งความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบการปกครองประชาธิปไตยในที่สุด โดยประชาชนจะมีโอกาสเลือกตั้งฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร การเลือกตั้งจะเป็นการฝึกฝน ให้ประชาชนใช้ดุลพินิจเลือกผู้แทนที่เหมาะสม สำหรับผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเข้าไปบริหารกิจการ ของท้องถิ่น นับได้ว่าเป็นผู้นำในท้องถิ่นจะได้ใช้ความรู้ความสามารถบริหารงานท้องถิ่น เกิดความคุ้นเคยมีความชำนาญในการใช้สิทธิและหน้าที่ของพลเมือง ซึ่งจะนำไปสู่การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับชาติต่อไป

2.2 การปกครองท้องถิ่นทำให้ประชาชนในท้องถิ่นรู้จักการปกครองตนเอง (Self Government) หัวใจของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ประการหนึ่งก็คือ การปกครองตนเอง มิใช่เป็นการปกครองอันเกิดจากคำสั่งเบื้องบน การปกครองตนเอง คือ การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครอง ซึ่งผู้บริหารท้องถิ่นนอกจากจะได้รับเลือกตั้งมาเพื่อรับผิดชอบบริหารท้องถิ่น โดยอาศัยความร่วมมือ ร่วมใจจากประชาชนแล้วผู้บริหารท้องถิ่นจะต้องพึงเสียงประชาชนด้วยวิถีทางประชาธิปไตยต่าง ๆ เช่น เปิดโอกาสให้ประชาชนออกเสียงประชามติ ให้ประชาชนมีอำนาจถอดถอน (Recall) ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดความสำนึกในความสำคัญของตนต่อท้องถิ่น ประชาชนจะมีส่วนรับรู้ถึงอุปสรรคปัญหาและช่วยกันแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นของตน

นอกจากนี้ การปกครองตนเองในรูปของการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริงหรือ การกระจายอำนาจไปในระดับ ต่ำสุดคือ รากหญ้า (Grass Roots) ซึ่งเป็นฐานเสริมสำคัญยิ่งของการพัฒนาระบบการเมืองการปกครองในระบบอบประชาธิปไตย ความล้มเหลวของระบอบประชาธิปไตยมีหลายองค์ประกอบ แต่องค์ประกอบสำคัญอันหนึ่ง ก็คือการขาดรากฐานในท้องถิ่น

2.3 การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของการกระจายอำนาจ การปกครองท้องถิ่นมีขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล เนื่องจากความจำเป็นบางประการ (ชูวงศ์ ฉายะบุตร. 2539 : 28 - 29) ดังนี้

2.3.1 ภารกิจของรัฐบาลมีอยู่อย่างกว้างขวาง นับวันจะขยายเพิ่มขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากงบประมาณที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปีตามความเจริญเติบโตของบ้านเมือง รัฐบาลมีอาจจะดำเนินการในการสนองความต้องการของประชาชน ในท้องถิ่นได้อย่างทั่วถึง เพราะแต่ละท้องถิ่นย่อมมีปัญหาและความต้องการที่แตกต่างกัน การแก้ปัญหาหรือจัดบริการ โครงการในท้องถิ่น โดยรูปแบบที่เหมือนกันย่อมไม่บังเกิดผลสูงสุด ท้องถิ่นย่อมรู้ปัญหาและเข้าใจปัญหา ได้ดีกว่า ผู้ซึ่ง ไม่อยู่ในท้องถิ่นนั้น ประชาชนในท้องถิ่นจึงเป็นผู้ที่เหมาะสมที่จะแก้ไขปัญหา ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นนั้นมากที่สุด

2.3.2 กิจการบางอย่างเป็นเรื่องเฉพาะท้องถิ่นนั้น ไม่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นอื่น และไม่มีส่วนได้ ส่วนเสียต่อประเทศโดยรวม จึงเป็นการสมควรที่จะให้ประชาชนในท้องถิ่น ดำเนินการดังกล่าวเอง ดังนั้นหากไม่มีหน่วยการปกครองท้องถิ่นแล้ว รัฐบาลจะต้องรับภาระดำเนินการทุกอย่าง และไม่ว่าจะสนองความต้องการของท้องถิ่นทุกจุดหรือไม่ รวมทั้งจะต้องดำเนินการ เฉพาะท้องถิ่นนั้น ๆ ไม่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นอื่น หากได้จัดให้มีการปกครองท้องถิ่น เพื่อดำเนินการเองแล้ว ภาระของรัฐบาลก็จะผ่อนคลายเป็นไป รัฐบาลจะมีหน้าที่เพียงแต่ควบคุม ดูแลเท่าที่จำเป็นเท่านั้น เพื่อให้ท้องถิ่นมีมาตรฐานในการดำเนินงานยิ่งขึ้น

2.3.3 การแบ่งเบาภาระทำให้รัฐบาลมีเวลาที่จะดำเนินการในเรื่องที่สำคัญ หรือกิจการใหญ่ ๆ ระดับชาติอันเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยรวม ความคับคั่งของภาระหน้าที่ต่าง ๆ ที่รวมอยู่ส่วนกลางจะลดน้อยลง ความคล่องตัวในการดำเนินงานของส่วนกลางจะมีมากขึ้น การปกครองท้องถิ่นสามารถสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพ เนื่องจากท้องถิ่นมีความแตกต่างกันไม่ว่าทางสภาพภูมิศาสตร์ ทรัพยากร ประชาชน ความต้องการ และปัญหาย่อมต่างกันออกไป ผู้ที่ให้บริการหรือแก้ไขปัญหาก็ถูกจุด และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนก็ต้องเป็นผู้ที่รู้ถึงปัญหาและความต้องการ ของประชาชนเป็นอย่างดี การบริหารงานจึงจะเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ไม่ต้องเสียเวลาเสนอเรื่องขออนุมัติ ไปยังส่วนเหนือขึ้นไป ท้องถิ่นจะบริหารงานให้เสร็จสิ้นลง ภายในท้องถิ่นนั่นเอง ไม่ต้องสิ้นเปลืองเวลาและค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็น

2.3.4 การปกครองท้องถิ่นจะเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมือง การบริหารของประเทศ ในอนาคต ผู้นำหน่วยการปกครองท้องถิ่นย่อมเรียนรู้ประสบการณ์ทางการเมือง การได้รับเลือกตั้ง การสนับสนุนจากประชาชนในท้องถิ่นย่อมเป็นพื้นฐานที่ดีต่ออนาคตทางการเมืองของคน และ ยังฝึกฝนทักษะทางการบริหารงานในท้องถิ่นอีกด้วย

2.3.5 การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวความคิดในการพัฒนาชนบทแบบ พึ่งตนเอง การปกครองท้องถิ่น โดยยึดหลักการกระจายอำนาจ ทำให้เกิดการพัฒนาชนบทแบบ พึ่งตนเองทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม การดำเนินงานพัฒนาชนบท ที่ผ่านมายังมีอุปสรรค สำคัญประการหนึ่ง คือ การมีส่วนร่วมจากประชาชน ในท้องถิ่นอย่างเต็มที่ ซึ่งการพัฒนาชนบทที่ สัมฤทธิ์ผลนั้น จะต้องมาจากการริเริ่มช่วยเหลือตนเอง ของท้องถิ่น ทำให้เกิดความร่วมมือร่วมแรงกัน โดยอาศัยโครงสร้างความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง ซึ่งต้องมาจากการกระจายอำนาจ อย่างแท้จริง มิเช่นนั้นแล้ว การพัฒนาชนบทจะเป็นลักษณะ “หยิบยื่นยัดใส่ หรือกึ่งหยิบยื่นยัดใส่” เกิดความคาดหวัง ทุกปีจะมี “ลาถลอก” แทนที่จะเป็นผลดีต่อท้องถิ่นกลับสร้างลักษณะการพัฒนา แบบพึ่งพาไม่ยอมช่วยเหลือตนเอง อันเป็นผลทางลบต่อการพัฒนาพื้นฐานระบอบประชาธิปไตย ดังนั้น การกระจายอำนาจจึงจะทำให้เกิดลักษณะการพึ่งตนเอง ซึ่งเป็นหลักสำคัญของการพัฒนาชนบทอย่างยิ่ง

จากที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นนั้นเป็นรากฐาน ของระบอบประชาธิปไตยเพราะการปกครองท้องถิ่นจะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครอง ให้แก่ประชาชน ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็น รู้จักการปกครองตนเองและ ก่อให้เกิดความรับผิดชอบและหวงแหนต่อประ โยชน์อันพึงมีพึงได้ ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดความ สำนึกในความสำคัญของตนต่อท้องถิ่น ประชาชนจะมีส่วนรับรู้ถึงอุปสรรคปัญหาและช่วยกันแก้ไข ปัญหาของท้องถิ่นของตน ซึ่งเป็นการฝึกให้ประชาชนเข้าใจในหลักประชาธิปไตยอย่างแท้จริงและ เพื่อเป็นการวางรากฐานประชาธิปไตยในระดับชาติต่อไป

3. วัตถุประสงค์ของการปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐมอบอำนาจหรือกระจายอำนาจให้ ประชาชนในท้องถิ่น จัดการปกครองและดำเนินกิจการบางอย่างเพื่อผลประโยชน์ของรัฐและ ผลประโยชน์ของท้องถิ่น ได้มีผู้ศึกษาได้ให้ความหมายของวัตถุประสงค์ของการปกครองส่วน ท้องถิ่นหลายท่านอาจสรุปได้ (ชวงค์ ฉายะบุตร. 2539 : 26) ดังนี้

3.1 เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล เป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดว่าในการบริหารประเทศ จะต้อง อาศัยเงินงบประมาณเป็นหลัก หากเงินงบประมาณจำกัด ภารกิจที่จะต้องบริการ ให้กับชุมชนต่าง ๆ อาจไม่เพียงพอ ดังนั้นหากจัดให้มีการปกครองท้องถิ่น หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ๆ ก็สามารถมี รายได้ มีเงินงบประมาณของตนเองเพียงพอ ที่จะดำเนินการสร้างสรรค์ความเจริญให้กับท้องถิ่นได้

จึงเป็นการแบ่งเบาภาระของ รัฐบาลได้เป็นอย่างมาก การแบ่งเบาเป็นการแบ่งเบาทั้งในด้านการเงิน ด้วบุคคล ตลอดจนเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ

3.2 เพื่อสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง เนื่องจาก ประเทศมีขนาดกว้างใหญ่ ความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องถิ่นที่ ย่อมมีความแตกต่างกัน การรองรับการบริการจากรัฐบาลแต่อย่างเดียว อาจไม่ตรงตามความต้องการที่แท้จริงและล่าช้า หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มีประชาชน ในท้องถิ่นเป็นผู้บริหารเท่านั้น จึงจะสามารถตอบสนอง ความต้องการนั้นได้

3.3 เพื่อความประหยัด โดยที่ท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความแตกต่างกัน สภาพความเป็นอยู่ ของประชาชนก็ต่างไปด้วย การจัดตั้งหน่วยปกครองท้องถิ่นขึ้นจึงมีความจำเป็น โดยให้อำนาจ หน่วยการปกครองท้องถิ่นจัดเก็บภาษีอากร ซึ่งเป็นวิธีการหารายได้ให้กับท้องถิ่นเพื่อนำไปใช้ในการ บริหารกิจการของท้องถิ่น ทำให้ประหยัดเงินงบประมาณของรัฐบาล ที่จะต้องจ่ายให้กับท้องถิ่นทั่ว ประเทศเป็นอันมาก และแม้จะมีการจัดสรรเงินงบประมาณจากรัฐบาลไปให้บ้างแต่ก็มีเงื่อนไขที่ กำหนดไว้อย่างรอบคอบ

3.4 เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันที่ให้การศึกษารูปแบบรอบ ประชาธิปไตย แก่ประชาชนจากการที่การปกครองท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในการปกครองตนเอง ไม่ว่าจะ โดยการสมัครรับเลือกตั้งเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นเลือกเข้าไป ทำหน้าที่ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายนิติบัญญัติของหน่วยการปกครองท้องถิ่นก็ตาม การปฏิบัติหน้าที่ ที่แตกต่างกันนี้ มีส่วนในการส่งเสริมการเรียนรู้ถึงกระบวนการปกครองระบอบประชาธิปไตย ในระดับชาติได้เป็นอย่างดี

4. องค์ประกอบของการปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองตนเองของประชาชนในท้องถิ่นเป็นรากฐานอันสำคัญของระบอบ ประชาธิปไตย เพราะทำให้ประชาชนในท้องถิ่นต่าง ๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ พัฒนา ท้องถิ่น ตามที่ประชาชนในท้องถิ่นต้องการ ดังนั้นองค์ประกอบของการปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้อง ประกอบด้วย องค์ประกอบ 8 ประการ (ชาญชัย ภิมจิตร. 2550 : 1) คือ

4.1 สถานะตามกฎหมาย (Legal Status) หมายความว่า หากประเทศใดกำหนดเรื่อง การปกครองท้องถิ่นไว้ในรัฐธรรมนูญของประเทศ การปกครองท้องถิ่นในประเทศนั้นจะมีความ เข้มแข็งกว่าการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งโดยกฎหมายอื่น เพราะข้อความที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ นั้นเป็นการแสดงให้เห็นว่า ประเทศนั้นมีนโยบายที่จะกระจายอำนาจอย่างแท้จริง

4.2 พื้นที่และระดับ (Area and Level) ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการกำหนดพื้นที่และระดับ ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นมีหลายประการ เช่น ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เชื้อชาติ และ

ความสำคัญในการปกครองตนเองของประชาชน จึงได้มีกฎหมายที่จะกำหนดพื้นที่และระดับของ
หน่วยการปกครองท้องถิ่นออกเป็น 2 ระดับ คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดเล็กและขนาดใหญ่

4.3 การกระจายอำนาจและหน้าที่ การที่จะกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ที่มากน้อย
เพียงใดขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองและการปกครองของรัฐบาลเป็นสำคัญ

4.4 องค์การนิติบุคคล จัดตั้งขึ้นโดยผลแห่งกฎหมายแยกจากรัฐบาลกลางหรือรัฐบาล
แห่งชาติ มีขอบเขตการปกครองที่แน่นอน มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ออกกฎ ข้อบังคับ ควบคุม
ให้มีการปฏิบัติตามนโยบายนั้น ๆ

4.5 การเลือกตั้ง สมาชิกองค์การหรือคณะผู้บริหารจะต้องได้รับเลือกตั้งจากประชาชนใน
ท้องถิ่นนั้น ๆ ทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อแสดงถึงการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของ
ประชาชน โดยเลือกผู้บริหารท้องถิ่นของตนเอง

4.6 อิสระในการปกครองตนเอง สามารถใช้ดุลยพินิจของตนเองในการปฏิบัติ กิจการ
ภายในขอบเขตของกฎหมาย โดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลกลางและไม่อยู่ในสายการบังคับบัญชา
ของหน่วยงานทางราชการ

4.7 งบประมาณของตนเอง มีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ การจัดเก็บภาษีตามขอบเขตที่
กฎหมายให้อำนาจในการจัดเก็บ เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะทำนุบำรุงท้องถิ่นให้
เจริญก้าวหน้าต่อไป

4.8 การควบคุมดูแลของรัฐ เมื่อได้รับการจัดตั้งขึ้นแล้วยังคงอยู่ในการกำกับ ดูแลจากรัฐ
เพื่อประโยชน์และความมั่นคงของรัฐและประชาชน โดยส่วนรวม โดยการมีอิสระ ในการดำเนินงานของ
หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้น ทั้งนี้ได้หมายความว่ามิอิสระเต็มที่ทีเดียว คงหมายถึงเฉพาะอิสระใน
การดำเนินการเท่านั้น เพราะมิฉะนั้นแล้วท้องถิ่นจะกลายเป็นรัฐอธิปไตยไป รัฐจึงต้องสงวนอำนาจใน
การควบคุมดูแลอยู่

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นสรุปได้ว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีองค์ประกอบทั้ง
8 ประการ คือการปกครองที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ มีอำนาจ
ในการปกครองตนเอง โดยมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำหน้าที่เกี่ยวกับการบริหาร การพัฒนาและ
การบริการประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องอยู่ในการดูแลควบคุมจากรัฐบาลกลาง
และมีอำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม คือ อำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
จะต้องมีขอบเขตพอสมควร เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่อย่างแท้จริง หากมีอำนาจมาก
เกินไป องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นก็กลายเป็นรัฐอธิปไตย ซึ่งเป็นผลเสียต่อความมั่นคง
ของรัฐบาล อำนาจท้องถิ่นนี้มีอำนาจที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะความเจริญและความสามารถ
ของประชาชนในท้องถิ่นนั้นเป็นสำคัญ

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการกระจายอำนาจ

การปกครองท้องถิ่นกำเนิดขึ้นบนพื้นฐานทฤษฎีการกระจายอำนาจและอุดมการณ์ประชาธิปไตย ซึ่งมุ่งเปิดโอกาสและสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองและกิจกรรม การปกครองตนเองในระดับหนึ่ง ซึ่งจะเห็นได้จากลักษณะสำคัญของการปกครองท้องถิ่น ที่เน้นการมีอำนาจอิสระในการปกครองตนเองมีการเลือกตั้ง มีองค์การหรือสถาบันที่จำเป็น ในการปกครองตนเองและที่สำคัญก็คือ ประชาชนในท้องถิ่นจะมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองอย่างกว้างขวาง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 หมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา 78 กำหนดหลักการเกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดให้ “รัฐต้องกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นพึ่งตนเอง และตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง พัฒนาระบบเศรษฐกิจท้องถิ่น และระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ตลอดทั้งโครงสร้างพื้นฐานฯ นอกจากนี้ ในหมวด 9 ตั้งแต่มาตรา 282 ถึงมาตรา 290 ได้กำหนดให้รัฐจะต้องให้ความสำคัญเป็นอิสระแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหลายย่อมมีอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะ โดยรัฐบาลเป็นผู้กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็นภายในกรอบของกฎหมายและเพื่อกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งยังกำหนดอำนาจของประชาชนในการถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และการเสนอให้สภาท้องถิ่นออกข้อบัญญัติท้องถิ่น (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2546 : 1)

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง การจัดสรรสัดส่วนภาษีและอากรระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงภาระหน้าที่ระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง

แผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2543 กำหนดกรอบแนวคิดเป้าหมายและแนวทางการกระจายอำนาจ เพื่อให้การกระจายอำนาจบรรลุตามเจตนารมณ์ที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ โดยยึดหลักการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย ไม่เป็นแผนที่เบ็ดเสร็จ มีกระบวนการที่ยืดหยุ่น และสามารถปรับวิธีการให้สอดคล้องกับสถานการณ์และการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้น ซึ่งมีสาระสำคัญในการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะระหว่างรัฐบาลกลางกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง การจัดสรรสัดส่วน

ภายในและอาภรรระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยคำนึงถึงภาระหน้าที่ของรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง ภารกิจดังกล่าวนี้จึงกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำหน้าที่กำหนดแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแผนปฏิบัติการ โดยกำหนดกรอบวิสัยทัศน์ของการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นเป็น 2 ระยะ (จิตวิมุติ บุญยวงศ์วิจิตร. 2551 : 1) คือ

1. ระยะแรก (พ.ศ.2544-2547) ในช่วง 4 ปีแรกของการโอนภารกิจ เป็นช่วงของการปรับปรุงระบบการบริหารงานภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ราชการส่วนกลาง และราชการส่วนภูมิภาค รวมทั้งการพัฒนายุทธศาสตร์ การสร้างความพร้อมในการรองรับการถ่ายโอนภารกิจ บุคลากร งบประมาณและทรัพย์สิน รวมทั้งการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในส่วนของภารกิจของการถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างสมบูรณ์และการดำเนินงานร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง

2. ระยะที่สอง (พ.ศ.2548-2554) เป็นช่วงเปลี่ยนผ่าน มีการปรับบทบาทของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชนที่เรียนรู้ร่วมกันในการถ่ายโอนภารกิจ มีการปรับกลไกความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับราชการส่วนภูมิภาคอย่างกลมกลืน รวมทั้งปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินกิจการสาธารณะที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้ดีขึ้น ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสามารถพัฒนาขีดความสามารถในการดำเนินกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความโปร่งใส

หลังจากปีที่ 10 ผ่านพ้นไป (พ.ศ.2554 เป็นต้นไป) ประชาชนในท้องถิ่นจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ประชาชนจะมีบทบาทในการตัดสินใจร่วมสอดส่องดูแลและตรวจสอบ ตลอดจนให้การสนับสนุนในกิจกรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเต็มที่ เช่น ขณะนี้ระบบการศึกษา จะถ่ายโอนมาให้ท้องถิ่น ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดอนาคตของลูกหลาน การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน การดูแลคุณภาพชีวิตของบุตรหลาน การสาธารณสุข อนามัยชุมชน เป็นต้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีการพัฒนาศักยภาพทางด้านการบริหารจัดการและการคลังท้องถิ่นที่พึ่งตนเองและมีอิสระมากขึ้น ผู้บริหารและสภาท้องถิ่นจะเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีวิสัยทัศน์ในการบริหารราชการ ส่วนภูมิภาคจะเปลี่ยนบทบาทจากผู้จัดทำบริการสาธารณะมาเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือทางวิชาการ และกำกับดูแลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็นภายใต้ขอบเขตที่ชัดเจน การปกครองส่วนท้องถิ่นจะเป็นการปกครองตนเองของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง

1. ความหมายของการกระจายอำนาจ

การกระจายอำนาจนั้นมีความสำคัญเพราะเป็นกระบวนการสำคัญที่ส่งเสริมให้ประชาธิปไตยหยั่งรากลึกถึงสู่สังคม และที่สำคัญคือทำให้ประชาชนในพื้นที่สัมผัสถึงคุณค่าของระบอบประชาธิปไตยได้อย่างแท้จริง การกระจายอำนาจยังเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง และมีผู้ให้คำนิยามความหมายเกี่ยวกับการกระจายอำนาจไว้ ดังนี้

วรพจน์ วิศรุตพิชญ์ (2537 : 11) กล่าวว่า การกระจายอำนาจ คือ การโอนกิจการสาธารณะบางเรื่องจากรัฐหรือองค์การปกครองส่วนกลางไปให้ชุมชน ซึ่งตั้งอยู่ในท้องถิ่นต่างๆ ของประเทศ หรือหน่วยงานบางส่วนรับผิดชอบจัดทำอย่างเป็นอิสระจากองค์การปกครองส่วนกลาง

ชวงส์ ฉายะบุตร (2539 : 1 – 4) กล่าวว่า การกระจายอำนาจ หมายถึง การที่รัฐมอบอำนาจหน้าที่ในการบริหารหรือกิจการบางอย่างให้องค์การปกครองหรือสถาบันของรัฐไปกระทำหรือดำเนินการ โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของรัฐ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า การกระจายอำนาจ หมายถึง การที่ส่วนกลาง โอนหรือกระจายอำนาจปกครองบางส่วนไปให้ประชาชนในท้องถิ่นปกครองกันเอง โดยส่วนกลางเพียงแต่ควบคุมมิให้ออกนอกเขตที่กฎหมายกำหนดไว้

สาโรช คัชมาตย์ (2541 : 7) ได้ให้คำจำกัดความของหลักการกระจายอำนาจไว้ว่า เป็นการที่รัฐบาลในส่วนกลางยินยอมมอบอำนาจปกครองและการบริหาร ในกิจการต่างๆ ให้กับประชาชนในแต่ละท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการ โดยประชาชนจะเลือกผู้แทนของตนเข้าไปทำหน้าที่ดังกล่าว การบริหารงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักการกระจายอำนาจนั้น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีอิสระอย่างเต็มที่ในการดำเนินงาน ไม่ต้องตกอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของส่วนกลางแต่อย่างใด มีงบประมาณ กำลังเจ้าหน้าที่ของตนเอง ตลอดจนสามารถกำหนดนโยบายและวินิจฉัยสั่งการด้วยตัวของตัวเอง

ธเนศวร์ เจริญเมือง (2542 : 59) ให้ความหมายของการกระจายอำนาจว่า หมายถึง ระบบบริหารประเทศที่เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นต่างๆ มีอำนาจในการจัดการดูแลกิจการหลาย ๆ ด้านของตนเอง ไม่ใช่ปล่อยให้รัฐบาลกลางรวมศูนย์อำนาจในการจัดการกิจกรรมแทนทุกอย่างของท้องถิ่น

จากความหมายของการกระจายอำนาจอาจพอสรุปได้ว่า การกระจายอำนาจเป็นหลักการจัดระเบียบการปกครองประเทศ โดยเป็นการโอนอำนาจการปกครองจากส่วนกลางไปให้ประชาชนในท้องถิ่นที่ได้มาจากการเลือกตั้ง ทำการดำเนินการปกครองตนเองโดยอิสระภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย ซึ่งเป็นการแบ่งเบาภาระของส่วนกลางด้วย

2. องค์ประกอบของการกระจายอำนาจ

จากรายงานการวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ได้กล่าวถึงหลักการกระจายอำนาจ ซึ่งมีเนื้อหาสอดคล้องกับนักวิชาการหลาย ๆ ท่านโดยสรุปว่า การกระจายอำนาจมีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ (กรมการปกครอง. 2539 : 12)

2.1 มีความเป็นนิติบุคคล (Artificial Person) การกระจายอำนาจการปกครองจะต้องมีองค์การที่เป็นนิติบุคคลต่างจากองค์การของรัฐบาลกลาง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรเหล่านี้จะต้องมีงบประมาณ ทรัพย์สิน และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเป็นของตนเอง

2.2 มีอำนาจอิสระในการบริหารงาน (Autonomy) เป็นหลักการที่สำคัญประการหนึ่งของการกระจายอำนาจการปกครอง เพราะหากองค์กรนั้นไม่มีอำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ ต้องรอคำสั่งจากรัฐบาลกลางอยู่เสมอ องค์กรนี้ก็ไม่ได้ไปจากหน่วยงานปกครองส่วนภูมิภาคซึ่งมีฐานะเป็นเพียงตัวแทนของรัฐบาลที่ประจำอยู่ในภูมิภาคต่างๆ ทั่วประเทศ องค์กรปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจในการปฏิบัติภารกิจของตนเอง ตลอดจนมีอิสระพอสมควรในการกำหนดนโยบาย หรือการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาต่างๆ แต่อำนาจอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องไม่มากเกินไปจนทำให้เกิดความกระทบกระเทือนต่อเอกภาพและอธิปไตย (Unity and Sovereignty) ของประเทศ นั่นคือ องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นมิได้เป็นสถาบันการเมืองที่มีอำนาจอธิปไตยเป็นของตนเอง แต่ควรมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และมีองค์การที่จำเป็นสำหรับหน้าที่ทางด้านนิติบัญญัติ และบริหารกิจการอันเป็นหน้าที่ของคนเท่านั้น

2.3 ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการเลือกผู้บริหาร และผู้ทำหน้าที่นิติบัญญัติ การมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองในท้องถิ่นของประชาชนนั้น อาจจะทำได้หลายระดับ แล้วแต่ความสามารถและความสนใจของประชาชนในท้องถิ่นนั้นเป็นสำคัญ

2.4 มีงบประมาณของตนเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ด้วยตนเองรวมถึงการมีอำนาจในการบริหารงบประมาณที่ได้มาด้วยนั้น การให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจนี้ เป็นการมอบอำนาจการตัดสินใจให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด ตั้งแต่การวางแผนปฏิบัติงานการบริหารและการบริการประชาชนในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ จากองค์ประกอบทั้ง 4 ประการของหลักการกระจายอำนาจนี้ หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีองค์ประกอบครบ และสามารถปฏิบัติงานโดยปราศจากการถูกควบคุมหรือแทรกแซงในระดับสูงกว่า ไม่ว่าจะเป็นส่วนกลางและส่วนภูมิภาคแล้ว ย่อมจะเป็นองค์ประกอบท้องถิ่นหรือหน่วยงานท้องถิ่นที่มีความสมบูรณ์พร้อมปฏิบัติงานเพื่อท้องถิ่นของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ อีกด้วย

3. กรอบแนวคิดการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กรอบแนวคิดการกระจายอำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ยึดหลักการและสาระสำคัญ 3 ด้าน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2551 : 1) ดังนี้

3.1 ความอิสระในการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการ โดยยังคงรักษาความเป็นรัฐเดี่ยวและความมีเอกภาพของประเทศ การมีสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และความมั่นคงของ

ชาติเอาไว้ได้ ตลอดจนการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเมืองการปกครองท้องถิ่นภายใต้ระบอบประชาธิปไตย

3.2 ด้านการบริหารราชการแผ่นดินและการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น โดยปรับบทบาทของราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาคให้ส่วนท้องถิ่นเข้ามาดำเนินการแทน เพื่อให้ราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาครับผิดชอบภารกิจมหภาคและภารกิจที่เกินขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านนโยบายและด้านกฎหมายเท่าที่จำเป็น สนับสนุนด้านเทคนิควิชาการ และตรวจสอบติดตามประเมินผล

3.3 ด้านประสิทธิภาพการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณะที่ดีขึ้นหรือไม่ต่ำกว่าเดิม มีคุณภาพมาตรฐาน การบริหารมีความโปร่งใสมีประสิทธิภาพ และรับผิดชอบต่อผู้ใช้บริการมากขึ้น รวมทั้งส่งเสริมให้ภาคประชาสังคมและชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ร่วมดำเนินงานและติดตามตรวจสอบ

4. ภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4.1 ภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการถ่ายโอนจากราชการส่วนกลางและราชการส่วนภูมิภาค ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้จัดแบ่งกรอบการให้บริการสาธารณะออกเป็น 6 ด้าน ได้แก่

4.1.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

4.1.2 ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต

4.1.3 ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

4.1.4 ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

4.1.5 ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

4.1.6 ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

4.2 ตาม พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ในมาตรา 16 ให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

4.2.1 การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง

4.2.2 การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ

4.2.3 การจัดให้มีและการควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ

4.2.4 การสาธารณสุข โภชนาการก่อสร้างอื่นๆ

4.2.5 การสาธารณสุข

- 4.2.6 การส่งเสริม การฝึก และประกอบอาชีพ
- 4.2.7 การพาณิชย์และการส่งเสริมการลงทุน
- 4.2.8 การส่งเสริมการท่องเที่ยว
- 4.2.9 การจัดการศึกษา
- 4.2.10 การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชราและ
- ผู้ด้อยโอกาส
- 4.2.11 การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของ
- ท้องถิ่น
- 4.2.12 การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
- 4.2.13 การจัดให้มีและบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ
- 4.2.14 การส่งเสริมกีฬา
- 4.2.15 การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- 4.2.16 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
- 4.2.17 การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง
- 4.2.18 การกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลและน้ำเสีย
- 4.2.19 การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล
- 4.2.20 การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน
- 4.2.21 การควบคุมการเลี้ยงสัตว์
- 4.2.22 การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์
- 4.2.23 การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัยโรง
- มหรสพ และสาธารณสถานอื่นๆ
- 4.2.24 การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ ที่ดิน
- ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 4.2.25 การผังเมือง
- 4.2.26 การขนส่งและการวิศวกรรมจราจร
- 4.2.27 การดูแลรักษาที่สาธารณะ
- 4.2.28 การควบคุมอาคาร
- 4.2.29 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 4.2.30 การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและ
- รักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

4.2.31 กิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

5. รูปแบบการดำเนินการให้บริการสาธารณะในอนาคค

ตาม พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ในมาตรา 16 มาตรา 17 และมาตรา 18 นั้น จะเห็นได้ว่าเป็นอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะที่มีขอบเขตกว้างขวางกว่าเดิม และในมาตรา 30 กำหนดให้มีการถ่ายโอนงานบริการสาธารณะที่เป็นการดำเนินการซ้ำซ้อนระหว่างรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือภารกิจที่รัฐจัดให้บริการ ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือภารกิจที่รัฐจัดให้บริการในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นหรือภารกิจที่เป็น การดำเนินการตามนโยบายรัฐบาล ภารกิจทั้งหมดนี้ต้องถ่ายโอนภายใน 4 ปี (พ.ศ. 2544 - 2547) และอาจให้แตกต่างกันได้แต่ไม่เกิน 10 ปี (พ.ศ. 2553) ดังกล่าวแล้วข้างต้นว่าจะมีภารกิจในหลายรูปแบบที่รัฐถ่ายโอนให้ท้องถิ่นดำเนินการ ซึ่งรูปแบบการมอบหมายภารกิจหรือบริการสาธารณะในอนาคตที่จะเกิดขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 และ พ.ศ. 2546 เป็นต้นไป มีรูปแบบอยู่ 3 รูปแบบ (สำนักงานปลัด อบต.กระทู้ถาม. 2549 : 1) ได้แก่

5.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการเอง เมื่อรัฐบาลหรือส่วนราชการยุติบทบาทการให้บริการสาธารณะ ซึ่งเป็นบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตและการจัดโครงสร้างพื้นฐาน และถ่ายโอนหรือส่งมอบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเอง ซึ่งสามารถดำเนินการได้ใน 3 รูปแบบ ได้แก่

5.1.1 ภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับมอบแล้ว ไม่ว่าจะองค์การบริหารส่วนตำบล หรือ เทศบาล เมื่อรับโอนภารกิจต่าง ๆ แล้ว สามารถบริหารจัดการด้วยตนเองภายใต้ความสามารถของตนเอง

5.1.2 ภารกิจที่ต้องร่วมกันดำเนินการระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากมีภารกิจบางประการอาจต้องคำนึงถึงความร่วมมือ ดังนั้นภารกิจบางอย่างต้องมีลักษณะการทำงานร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเดียวกันหรือเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างประเภทกัน

5.1.3 ภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการเอง แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถซื้อบริการ มอบหมายหรือจัดซื้อจัดจ้างให้เอกชนดำเนินการแทนได้

5.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานราชการร่วมกันดำเนินการ ในการดำเนินการบริการสาธารณะบางภารกิจต้องมีการปรับเปลี่ยน เช่น การปรับบทบาทของราชการบริหารส่วนกลางและส่วนภูมิภาคกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ โดยท้องถิ่นอาจจะเป็นผู้ดำเนินการ

4.2.31 กิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

5. รูปแบบการดำเนินการให้บริการสาธารณะในอนาคต

ตาม พ.ร.บ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ในมาตรา 16 มาตรา 17 และมาตรา 18 นั้น จะเห็นได้ว่าเป็นอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะที่มีขอบเขตกว้างขวางกว่าเดิม และในมาตรา 30 กำหนดให้มีการถ่ายโอนงานบริการสาธารณะที่เป็นการดำเนินการซ้ำซ้อนระหว่างรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือภารกิจที่รัฐจัดให้บริการในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือภารกิจที่รัฐจัดให้บริการในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่งผลกระทบต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นหรือภารกิจที่เป็น การดำเนินการตามนโยบายรัฐบาล ภารกิจทั้งหมดนี้ต้องถ่ายโอนภายใน 4 ปี (พ.ศ. 2544 - 2547) และอาจให้แตกต่างกันได้แต่ไม่เกิน 10 ปี (พ.ศ. 2553) ดังกล่าวแล้วข้างต้นว่าจะมีภารกิจในหลายรูปแบบที่รัฐถ่ายโอนให้ท้องถิ่นดำเนินการ ซึ่งรูปแบบการมอบหมายภารกิจหรือบริการสาธารณะในอนาคตที่จะเกิดขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 และ พ.ศ. 2546 เป็นต้นไป มีรูปแบบอยู่ 3 รูปแบบ (สำนักงาน ปลัด อบต.กระทุ่มล้ม. 2549 : 1) ได้แก่

5.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการเอง เมื่อรัฐบาลหรือส่วนราชการชุด บพทบาทการให้บริการสาธารณะ ซึ่งเป็นบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตและ การจัดโครงสร้างพื้นฐาน และถ่ายโอนหรือส่งมอบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเอง ซึ่ง สามารถดำเนินการได้ใน 3 รูปแบบ ได้แก่

5.1.1 ภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับมอบแล้ว ไม่ว่าจะองค์กรบริหารส่วน ตำบล หรือ เทศบาล เมื่อรับ โอนภารกิจต่าง ๆ แล้ว สามารถบริหารจัดการด้วยตนเองภายใต้ ความสามารถของตนเอง

5.1.2 ภารกิจที่ต้องร่วมกันดำเนินการระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากมี ภารกิจบางประการอาจต้องคำนึงถึงความร่วมมือ ดังนั้นภารกิจบางอย่างต้องมีลักษณะการทำงาน ร่วมกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทเดียวกัน หรือเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างประเภทกัน

5.1.3 ภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องดำเนินการเอง แต่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นสามารถซื้อบริการ มอบหมายหรือจัดซื้อจัดจ้างให้เอกชนดำเนินการแทนได้

5.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานราชการร่วมกันดำเนินการ ในการ ดำเนินการบริการสาธารณะบางภารกิจต้องมีการปรับเปลี่ยน เช่น การปรับบทบาทของราชการบริหาร ส่วนกลางและส่วนภูมิภาคกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใหม่ โดยท้องถิ่นอาจจะเป็นผู้ดำเนินการ

หลักในการดำเนินกิจการสาธารณะบางภารกิจ แต่อีกหลายภารกิจยังคงอยู่ภายใต้การกำกับหรือการบริหารจัดการหรือการดำเนินงานของส่วนราชการ

5.3 ภารกิจที่รัฐไม่ได้ถ่ายโอนไป แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้ ภารกิจบางประการไม่ได้มีการถ่ายโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น การจัดการศึกษาสูงกว่าการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่ถ้าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดต้องการจัดการศึกษาดังกล่าวก็สามารถดำเนินการได้ เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษาอยู่แล้ว แต่ทั้งนี้จะต้องอยู่ภายใต้การพิจารณามาตรฐานตามที่กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำหนด ดังนั้นในการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนการกระจายอำนาจฯ จึงเป็นจุดเริ่มต้นของพัฒนาการของการกระจายอำนาจของประเทศไทย ซึ่งต้องการกลไกและมาตรการที่จะพัฒนาขึ้นในอนาคตเพื่อให้การกระจายอำนาจบรรลุผลสำเร็จ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องการความเข้าใจที่ตรงกันและความมุ่งมั่น เชื่อมั่นต่อปรัชญาและคุณค่าของการกระจายอำนาจจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง นับแต่รัฐบาลส่วนราชการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนที่พร้อมจะร่วมกันพัฒนาการกระจายอำนาจ โดยผ่านกระบวนการการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องและมั่นคง

การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบล

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทยมีจำนวนทั้งสิ้นจำนวน 7,853 แห่ง แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ 1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบทั่วไป ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล 2. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. 2546 : 1)

ในที่นี้ผู้วิจัยจะขอกล่าวถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบทั่วไป เฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

1. ความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบล

โกวิท พวงงาม (2542 : 169 - 170) กล่าวว่า เดิมสภาตำบลได้จัดตั้งขึ้นตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ 222/2499 ลงวันที่ 8 มีนาคม 2499 เรื่อง ระเบียบบริหารราชการส่วนตำบลและหมู่บ้าน โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเปิดโอกาสให้ราษฎรได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานของตำบลและหมู่บ้านทุกอย่างเท่าที่จะเป็นประโยชน์แก่ท้องถิ่นและราษฎรเป็นส่วนรวม ซึ่งจะเป็นแนวทางนำราษฎรไปสู่การปกครองระบอบประชาธิปไตย

พ.ศ. 2537 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 เป็นกฎหมายที่ใช้จัดระเบียบการบริหารงานในตำบลแทนประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 นับตั้งแต่ พ.ร.บ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 มี

ผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2538 ทำให้มีการปรับฐานะการบริหารงานในระดับตำบล

โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงรูปโฉมใหม่ของสภาตำบลทั่วประเทศ โดยแบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ ดังนี้

1.1 รูปแบบ “ สภาตำบล ” ได้รับการยกฐานะเป็นนิติบุคคล อันได้แก่ สภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนต่ำกว่า 150,000 บาท

1.2 รูปแบบ “ องค์การบริหารส่วนตำบล ” (อบต.) ตั้งขึ้นจากสภาตำบลที่มีรายได้ (โดยไม่รวมเงินอุดหนุน) ในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปีเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น (มาตรา 43)

หลักเกณฑ์ที่กำหนดให้สภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กำหนดว่าถ้าสภาตำบลที่มีรายได้โดยไม่รวมเงินอุดหนุนในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกันสามปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาทถ้วน อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ โดยทำเป็นประกาศของกระทรวงมหาดไทย และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาในประกาศนั้นให้ระบุชื่อ และเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ด้วย

องค์การบริหารส่วนตำบล ให้พ้นจากอำนาจแห่งสภาตำบลนับแต่วันที่กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศจัดตั้งขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล และประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และขอให้โอนบรรดางบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิ สิทธิเรียกร้อง หนี้และเจ้าหน้าที่ของสภาตำบลไปเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล

2. โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลปัจจุบัน มีลักษณะโครงสร้างที่มีทั้งฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร ซึ่งเกิดขึ้นตาม พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546) ทำให้โครงสร้างของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล มีดังนี้

2.1 โครงสร้างสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สมาชิกหมู่บ้านละ 2 คน อบต.ใดมี 1 หมู่บ้าน ให้มีสมาชิก 6 คน อบต.ใดมี 2 หมู่บ้าน ให้มีสมาชิกหมู่บ้านละ 3 คน

2.2 โครงสร้างคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน และรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 2 คน โดยสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้เลือกตั้งแล้วเสนอให้นายอำเภอแต่งตั้ง

3. การยุบองค์การบริหารส่วนตำบล

ถ้าองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีจำนวนประชากรทั้งหมดไม่ถึงสองพันคน ทั้งเป็นเหตุให้ไม่สามารถที่จะดำเนินการบริหารงานพื้นที่นั้นให้มีประสิทธิภาพในลักษณะขององค์การบริหาร

ส่วนตำบลได้หรือองค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดตั้งขึ้นเป็นเทศบาล ให้กระทรวงมหาดไทยประกาศ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา 41 และ 42 วรรคสองและวรรคสาม

4. อำนาจหน้าที่ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

4.1 ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาตำบลเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การ
บริหารส่วนตำบล

4.2 พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ร่างข้อบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายประจำปีและร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

4.3 ควบคุมการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหาร ให้เป็นไปตามนโยบายและแผนพัฒนาตำบล
และกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

5. อำนาจหน้าที่ของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล

5.1 บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามมติ ข้อบัญญัติ และ
แผนพัฒนาตำบลและรับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลต่อสภาองค์การ
บริหารส่วนตำบล

5.2 จัดทำแผนพัฒนาตำบลและงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพื่อเสนอให้สภาองค์การ
บริหารส่วนตำบล พิจารณาให้ความเห็นชอบ

5.3 รายงานผลการปฏิบัติงาน และการใช้จ่ายเงินให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลทราบ
อย่างน้อยปีละสองครั้ง

5.4 ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่ทางราชการมอบหมาย

6. การหมดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

6.1 องค์การบริหารส่วนตำบลหมดวาระหรือยุบสภา

6.2 ตาย

6.3 ลาออกก่อนอายุกำหนด

6.4 มีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในสัญญาขององค์การบริหารส่วนตำบลนั้น หรือ
กิจการที่ทำให้้องค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

6.5 ขาดคุณสมบัติในการเป็นสมาชิก

6.6 ไม่อยู่ในหมู่บ้านที่ได้รับการเลือกตั้งติดต่อกัน 6 เดือน

6.7 ขาดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลติดต่อกัน 3 ครั้ง โดยไม่มีเหตุผลสมควร

6.8 สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้ออก เพราะทำตัวเสียหายหรือ ทำให้
ประชาชนเสียประโยชน์

6.9 ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งลงคะแนนให้สมาชิกสภาหรือผู้บริหารออกจากตำแหน่งได้
ตามรัฐธรรมนูญมาตรา 286

7. คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

7.1 ถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

7.2 สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีอยู่

7.3 ความเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลง

7.4 ลาออก

7.5 มีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

7.6 ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้คณะผู้บริหารพ้นจากตำแหน่ง

7.7 สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติไม่รับหลักการข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

7.8 สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลงพร้อมกัน

8. อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ไว้ดังนี้

8.1 มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

8.2 มีอำนาจหน้าที่ที่จะต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

8.2.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

8.2.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้ง

กำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

8.2.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

8.2.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

8.2.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

8.2.6 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ

8.2.7 คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8.2.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของ

ท้องถิ่น

8.2.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย

8.3 องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจกรรมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้ ดังต่อไปนี้

8.3.1 ให้มีน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค และการเกษตร

8.3.2 ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

- 8.3.3 ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- 8.3.4 ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ
- 8.3.5 ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- 8.3.6 ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- 8.3.7 บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- 8.3.8 การควบคุมดูแล และรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน
- 8.3.9 หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 8.3.10 ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- 8.3.11 กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- 8.3.12 การท่องเที่ยว
- 8.3.13 การผังเมือง

9. รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่ต้องทำหน้าที่พัฒนาพื้นที่ในตำบลให้เจริญ ตามรายได้และงบประมาณในตำบล นอกจากนี้ยังมีอำนาจหน้าที่ในการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน อากรฆ่าสัตว์และผลประโยชน์อื่นที่เกิดจากการฆ่าสัตว์ ซึ่งแต่เดิมองค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดเก็บให้ ดังนั้น จะเห็นได้ว่ารายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล มีหลายทาง ซึ่งแบ่งเป็นหมวดได้ดังนี้ (โกวิทย์ พวงงาม. 2544 : 179)

9.1 ภาษีอากรและค่าธรรมเนียม

- 9.1.1 ภาษีบำรุงท้องที่
- 9.1.2 ภาษีโรงเรือนและที่ดิน
- 9.1.3 ภาษีป้าย
- 9.1.4 อากรฆ่าสัตว์ และผลประโยชน์อื่นอันเกิดจากสัตว์
- 9.1.5 ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ล้อเลื่อน
- 9.1.6 ภาษีธุรกิจเฉพาะ
- 9.1.7 ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุรา
- 9.1.8 ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตเล่นการพนัน
- 9.1.9 อากรรังนกนางแอ่น
- 9.1.10 ค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล
- 9.1.11 อากรประทานบัตร ใบอนุญาตและอาชญาบัตรการประมง
- 9.1.12 ค่าภาคหลวงและค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้
- 9.1.13 ค่าธรรมเนียมและจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน

- 9.1.14 ค่าภาคหลวงปิโตรเลียมตามกฎหมายว่าด้วยปิโตรเลียม
- 9.1.15 ค่าภาคหลวงแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่
- 9.1.16 เงินที่เก็บตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ
- 9.1.17 ภาษีมูลค่าเพิ่ม
- 9.1.18 ค่าธรรมเนียม ค่าใบอนุญาต และค่าปรับ ตามที่กฎหมายกำหนด

9.2 เงินอุดหนุนรัฐบาล

9.3 รายได้ทรัพย์สินและรายได้ประเภทอื่นๆ

- 9.3.1 รายได้จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 9.3.2 รายได้จากสาธารณูปโภคขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 9.3.3 รายได้จากกิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์ขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 9.3.4 เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้อุทิศให้
- 9.3.5 รายได้อื่นตามที่รัฐบาลหรือหน่วยงานของรัฐจัดสรรให้
- 9.3.6 รายได้อื่นตามที่จะมีกฎหมายให้เป็นขององค์การบริหารส่วนตำบล

9.4 เงินกู้ โดยมีหลักการ ดังนี้

- 9.4.1 กู้จาก กระทรวง ทบวง กรม องค์การหรือนิติบุคคล
- 9.4.2 การกู้ตาม 9.4.1 กระทำได้เมื่อได้รับอนุญาตจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
- 9.4.3 การกู้ต้องปฏิบัติตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทย

10. แหล่งที่มาของรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

10.1 รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเองจากภาษีอากรต่าง ๆ ได้แก่

- 10.1.1 ภาษีบำรุงท้องที่
- 10.1.2 ภาษีโรงเรือนและที่ดิน
- 10.1.3 ภาษีป้าย
- 10.1.4 อากรการฆ่าสัตว์

10.2 รายได้ที่มีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับทั้งจำนวน เมื่อมีการจัดเก็บในองค์การบริหารส่วนตำบล ได้แก่

- 10.2.1 เงินอากรตามกฎหมายว่าด้วยรังนกนางแอ่น
- 10.2.2 ค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล
- 10.2.3 เงินอากรประทานบัตรใบอนุญาตและอาชญาบัตรตามกฎหมายว่าด้วยการ

ประมง

- 10.2.4 ค่าภาคหลวงและค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้
- 10.2.5 ค่าธรรมเนียมและจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามประมวลกฎหมายที่ดิน

10.3 รายได้ที่ได้รับการจัดสรรให้เมื่อมีการจัดเก็บตามกฎหมายว่าด้วยกาณ์นั้น

10.3.1 ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน

อากรเมื่อจัดเก็บได้ในจังหวัด จัดสรรให้องค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่บัญญัติไว้ กฎหมายว่าด้วยกาณ์นั้น (พ.ร.บ. การขนส่งทางบก พ.ร.บ. รถยนต์)

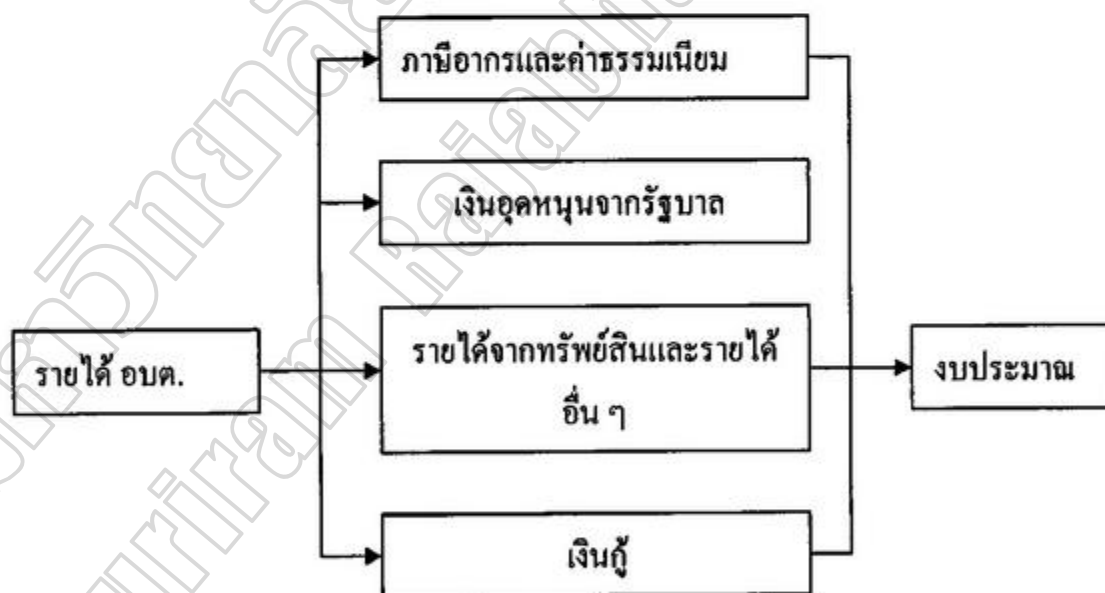
10.3.2 ค่าภาคหลวงแร่และค่าภาคหลวงปิโตรเลียม

เมื่อจัดเก็บได้ในองค์การบริหารส่วนตำบลใดให้จัดสรรให้องค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกระทรวงมหาดไทย

10.3.3 เงินที่เก็บตามกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ

เมื่อจัดเก็บได้ในองค์การบริหารส่วนตำบลใดให้แบ่งให้องค์การบริหารส่วนตำบลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในกระทรวงมหาดไทย

10.4 รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบล ต้องออกข้อบัญญัติตำบลเพื่อจัดเก็บเพิ่มขึ้นตามกฎหมายนั้น เป็นรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจออกข้อบัญญัติเพื่อเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้น อัตราที่เรียกเก็บตามบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยกาณ์นั้น

ภาพประกอบ 1 รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล (โกวิทย์ พวงงาม. 2544 : 179)

11. รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล

11.1 เงินเดือน

11.2 ค่าจ้าง

11.3 เงินค่าตอบแทนอื่นๆ

11.4 ค่าใช้สอย

11.5 ค่าวัสดุ

11.6 ค่าครุภัณฑ์

11.7 ค่าที่ดิน สิ่งก่อสร้าง

11.8 ค่าสาธารณูปโภค

11.9 เงินอุดหนุนหน่วยงานอื่นๆ

11.10 รายจ่ายอื่นใดตามข้อผูกพัน หรือตามที่กฎหมายหรือระเบียบของกระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้

12. การกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล

12.1 นายอำเภอกำกับดูแลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย

12.2 ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งให้ยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้หากมีการกระทำเป็นการฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย ของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล

12.3 ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสั่งให้ผู้บริหารทั้งหมดหรือบางคนพ้นจากตำแหน่งเมื่อเห็นว่าการกระทำฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อย หรือเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

13. พนักงานส่วนตำบล

พนักงานส่วนตำบล คือ บุคลากรหลักที่ทำงานให้องค์การบริหารส่วนตำบล ถือเป็นข้าราชการประจำขององค์การบริหารส่วนตำบล จัดเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่น คล้ายพนักงานเทศบาล นอกจากนั้นจะเป็นลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีทั้งลูกจ้างประจำและลูกจ้างชั่วคราว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของระเบียบกระทรวงมหาดไทยในการมีลูกจ้าง นอกจากนั้น เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการองค์การบริหารส่วนตำบล อาจขอให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นการชั่วคราว ได้โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม ทั้งนี้ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตได้ตามความจำเป็น และในกรณีที่เป็นข้าราชการ ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้กระทรวงมหาดไทยทำความตกลงกับหน่วยงานต้นสังกัดก่อนแต่งตั้ง

โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากที่กล่าวไว้แล้วว่ามี สภาพองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว ก็ยังมีฝ่ายประจำที่เป็นกลไกช่วยบริหารและดำเนินการ นั่นก็คือ พนักงานส่วนตำบล (ตามพระราชกฤษฎีกา) และอาจจัดแบ่งการบริหารออกเป็น

- 13.1 สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
- 13.2 ส่วนต่างๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้ตั้งขึ้น
- 13.3 พนักงานส่วนตำบล

14. โครงสร้างการแบ่งส่วนบริหารในองค์การบริหารส่วนตำบล

การแบ่งส่วนบริหารในองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นอยู่กับระดับชั้นของ องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งกรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย ได้กำหนดขึ้นเพื่อความเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน โดยได้แบ่งส่วนบริหารในองค์การบริหารส่วนตำบล อย่างน้อยออกเป็น 3 ส่วนคือ

- 14.1 สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งจะต้องมีตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล
- 14.2 ส่วนการคลัง ซึ่งจะต้องมีหัวหน้าส่วนการคลัง หรือเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี
- 14.3 ส่วนโยธา ซึ่งจะต้องมีหัวหน้าส่วน โยธา หรือนายช่างโยธา เป็นต้น

แนวคิดเรื่องการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี

เพื่อให้การปฏิบัติงานของส่วนราชการตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ และให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งการบริหารราชการและการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการนี้ ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ มีประสิทธิภาพ เกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เกินความจำเป็น และประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ รวมทั้งมีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

1. ความหมายของการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (Good Governance)

มีคำศัพท์ที่ใช้กันอยู่หลายคำที่หมายถึงสิ่งเดียวกัน ได้แก่ ธรรมาภิบาล การปกครองที่ดี ธรรมรัฐ การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี แต่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. 2542 จะใช้คำว่า “ การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี”

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2544 : 58) ได้ให้คำจำกัดความ ธรรมาภิบาล หรือ ระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หมายถึง แนวทางการจัดระเบียบเพื่อให้สังคมของประเทศ

ทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข และตั้งอยู่ในหลักความถูกต้อง เป็นธรรมตามหลักพื้นฐานบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี

สมศักดิ์ กงเทียง (2545 : 146) ได้ให้ความหมายของคำว่า ธรรมรัฐ (Good Governance) หมายถึง การบริหารโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ หรือการบริหารอย่างมีวิสัยทัศน์ และเน้นการทำงานตอบสนองประชาชน มีระบบการทานที่มีความโปร่งใส

สุทัศน์ สุทธิกุลสมบัติ (2549 : 1) กล่าวว่า ธรรมภิบาล (Good Governance) แม้จะดีเลิศแค่ไหนก็ตามแต่ก็ยากที่จะกระทำลงให้สำเร็จได้ครบทุกหลักการ ก่อนที่จะมาให้ความสนใจการพัฒนาด้านการบริหารและการจัดการนั้น ควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ก่อนที่จะนำไปสู่การพัฒนาในด้านอื่น ๆ การพัฒนางานใด ๆ ต้องพัฒนาที่อุดมการณ์อันเป็นจุดมุ่งหมายของการกระทำที่แท้จริง

อย่างไรก็ดี Good Governance โดยศัพท์ หมายถึง กติกาหรือกฎเกณฑ์ การบริหารการปกครองที่ดีเหมาะสม และเป็นธรรมที่ใช้ในการธำรงรักษาสังคมบ้านเมืองและสังคมอันหมายถึงการจัดการบริหารทรัพยากรและสังคมที่ดีในทุก ๆ ด้านและทุก ๆ ระดับ รวมถึงการจัดระบบองค์กรและกลไกของคณะรัฐมนตรี ส่วนราชการ องค์กรของรัฐ และรัฐบาลที่ไม่ใช่ส่วนราชการ การบริหารราชการส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น องค์กรที่ไม่ใช่รัฐบาล องค์กรของเอกชน ชมรมและสมาคม เพื่อกิจกรรมต่าง ๆ นิติบุคคลเอกชนและภาคประชาสังคมสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) โครงการสำคัญ ๆ

จากที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า การบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี หมายถึง แนวทางในการจัดระเบียบเพื่อให้สังคมของประเทศทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจ เอกชนและภาคประชาชน สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข และตั้งอยู่ใน ความถูกต้องเป็นธรรม ตามหลักพื้นฐานการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

2. ความเป็นมา

แนวคิดเรื่องการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดีไม่ใช่เรื่องใหม่แต่เป็นการสะสมความรู้ที่เป็นวัฒนธรรมในการอยู่ร่วมกันเป็นสังคมของมวลมนุษยชนนับเป็นพัน ๆ ปี ซึ่งเป็นหลักการเพื่อความอยู่ร่วมกันในบ้านเมืองและสังคมอย่างมีความสุข สามารถประสานประโยชน์และคลี่คลายปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธีและสังคมมีการพัฒนาที่ยั่งยืน(กลุ่มพัฒนาระบบบริหาร สำนักงานอัยการสูงสุด. 2550 : 1)

ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมาได้มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางการเมือง การพัฒนาประชาธิปไตยที่เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน และการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ในโลกยุคใหม่ การเปลี่ยนแปลงนี้ส่งผลให้ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกต้องตื่นตัวและได้ทุ่มเททรัพยากรเพื่อการปฏิรูปการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมของตนให้ทันโลกทันสมัยสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและกติกาใหม่ของสังคม สาเหตุหลักที่ผลักดันให้กระแสดการปฏิรูปเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องได้แก่

2.1 ภาครัฐในโลกยุคใหม่ต้องปรับลดบทบาทจากผู้ปกครองเป็นผู้ให้บริการและธำรงรักษาความเป็นธรรมในสังคมภาคประชาชนและภาคเอกชน มีบทบาทในการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมมากขึ้น

2.2 ภาคเอกชนได้ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการตามหลักการบริหารงานสมัยใหม่อย่างต่อเนื่องและรวดเร็วเพื่อความอยู่รอดและการแข่งขัน

2.3 ภาครัฐไม่สามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกที่รวดเร็ว รุนแรง เปิดกว้างและมีการแข่งขันสูงขึ้น

2.4 ผลจากการที่ภาครัฐไม่สามารถปรับตัวไม่ทันการณ์ ภาครัฐมีความอ่อนแอถ้าสมัยไม่สามารถบริหารจัดการประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้เกิดภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศตกต่ำ เกิดภาวะหนี้ท่วมทับัน

2.5 สังคมเสื่อมศรัทธาในภาครัฐทั้งในเรื่องการบริหารบุคลากรทุจริตประพฤติมิชอบ แตกต่างกับประเทศที่กำลังพัฒนาค่อนข้างมาก เพราะประเทศที่พัฒนาแล้วมีคนที่มีคุณภาพ ซึ่งดูได้จากระดับการศึกษาที่สูงของประชาชนและความเป็นระเบียบ วินัย เคารพกฎ กติกาของบ้านเมือง ประเทศเหล่านี้มีระบบการเมืองที่มั่นคง เข้มแข็ง ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารราชการทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ประกอบกับการที่มีพัฒนาการทางเศรษฐกิจมานาน ทำให้อุตสาหกรรมและบริการมีความแข็งแกร่งสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก

3. ธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี

ธรรมาภิบาล(Good Governace) ถือเป็นหลักของการบริหารสาธารณะที่ให้ความสำคัญกับหลักการประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและให้ความสำคัญกับประชาชนเพื่อมุ่งให้เกิดการบริหารจัดการที่ดี กรอบแนวคิดในการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี มีดังนี้ (อัยฎางค์ ปาณิกบุตร. 2552 : 1)

- 1.1 เพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- 1.2 เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- 1.3 มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- 1.4 ไม่มีขั้นตอนในการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- 1.5 มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
- 1.6 ประชาชนได้รับความอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองต่อความต้องการ
- 1.7 มีการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ

4. ความสำคัญของธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี

ธรรมาภิบาล การบริหารจัดการที่ดี เป็นหลักในการนำมาปกครองประเทศให้เกิดความสงบสุขโดยยึดหลักพื้นฐาน 6 ประการ คือ (อัยยวัฒน์ ปาณิกบุตร. 2552 : 1)

4.1 หลักนิติธรรม เป็นหลักที่ถือเป็นกฎ กติกาในสังคมที่ทุกคนมีส่วนเกี่ยวข้อง ดังนั้น การตรากฎหมายที่ถูกต้อง เป็นธรรม การบังคับให้เป็นไปตามกฎหมาย โดยคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของสมาชิก ระบบกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมที่ดีมีความเป็นธรรมและมีความชัดเจน มีระบบลงโทษที่เหมาะสม รวมทั้งมีการบังคับใช้ที่คำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชน จะช่วยควบคุมการใช้อำนาจของรัฐให้เป็นไปอย่างชอบธรรม พร้อมกับช่วยคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ไม่ให้ถูกละเมิดโดยการใช้อำนาจรัฐ และจะเกิดผลในทางตรงกันข้ามหากกฎหมายและระบบยุติธรรมอ่อนแอ จะก่อให้เกิดพฤติกรรมการแสวงหาผลประโยชน์จากข้อกฎหมายและแพร่กระจายกว้างขวางนำไปสู่การทุจริตในระดับการใช้อำนาจหน้าที่อย่างไม่ระมัดระวังกระทบต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนและกระทบต่อการลงทุนทางเศรษฐกิจ

4.2 หลักคุณธรรม เป็นการพัฒนาให้บุคลากรของภาครัฐยึดมั่นในความ ถูกต้อง ดีงาม การส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชนพัฒนาตนเองเพื่อเป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริต การบริหารจัดการ ที่ดีภาครัฐเป็นการบริหารที่ไม่เพียงแต่ให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพ แต่ต้องให้ความสำคัญกับการดำรงรักษาไว้ซึ่งหลักการอันถูกต้อง การยึดถือระบบคุณธรรม คุณค่าและความดีงามทั้งหลาย ทั้งนี้เพราะระบบคุณค่าและค่านิยมต่าง ๆ ในระบบราชการจะเป็นปัจจัยกำหนดพฤติกรรมของข้าราชการและชี้นำวิธีการให้บริการแก่ประชาชน

4.3 หลักความโปร่งใส การทำงานที่เปิดเผยมและสามารถตรวจสอบได้ จะส่งผลให้การทุจริตคอร์รัปชันและความค้ำข้องประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของข้าราชการลดลง ดังนั้น ถ้าภาครัฐจัดระบบการบริหารจัดการให้มีความโปร่งใสและเปิดเผยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมรับรู้ในวิธีการและขั้นตอนการทำงาน ได้มีโอกาสตรวจสอบการปฏิบัติงาน ตลอดจนผลการดำเนินงาน จะส่งผลให้ข้าราชการมีความรับผิดชอบต่อการทำงานและผลของงาน มีการปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง เป็นธรรม และก่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนและประเทศชาติโดยรวมมากขึ้น ซึ่งจะทำให้ประชาชน มีความมั่นใจว่า ข้าราชการมีความตั้งใจจริงในการปฏิบัติงาน

4.4 หลักการมีส่วนร่วม เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมรับรู้ มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจ กระบวนการดำเนินการของโครงการ รวมถึงได้รับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการเข้ามามีส่วนร่วม การมีส่วนร่วมจึงเป็นกระบวนการที่ประชาชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมทางการเมือง การบริหาร และการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรของชุมชนและของชาติ โดยมีการแสดงทัศนะต่าง ๆ ต่อการดำเนินงานที่มีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ เพื่อให้รัฐบาลนำไปประกอบการตัดสินใจระดับนโยบาย การให้คำแนะนำปรึกษา

ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ รวมตลอดจนควบคุมการดำเนินงาน ดังนั้น การมีส่วนร่วมจึงเป็นการสื่อสารสองทาง มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลและรับฟังความเห็นซึ่งกันและกันระหว่างรัฐกับประชาชน ซึ่งเป็นกระบวนการที่เสริมสร้างความสามัคคีในชาติ ในขณะเดียวกัน จะก่อให้เกิดกระบวนการติดตามตรวจสอบนโยบายและการดำเนินงานของรัฐให้ดำเนินงานที่รับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น

4.5 หลักความคุ้มค่า การพัฒนาที่ยั่งยืนจะต้องบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สุขแก่ส่วนรวม คำนึงถึงความประหยัด ความคุ้มค่า สร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพ โดยยึดถือประชาชนเป็นเป้าหมายสูงสุดในการทำงาน ดังนั้น ภาครัฐซึ่งยังคงฐานะเป็นแกนสำคัญในกระบวนการบริหารจัดการในการพัฒนาประเทศและการให้บริการแก่ประชาชน จึงอาจจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนวิธีการและกลไกการทำงานให้คำนึงถึงความคุ้มค่าและประสิทธิภาพมากขึ้น

4.6 หลักความสำนึกรับผิดชอบ เป็นกระบวนการทำงานที่จะช่วยเสริมสร้างประสิทธิภาพการทำงานให้ดีขึ้น ความสำนึกรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานจะต้องมีลักษณะสำคัญ 6 ประการ คือ การมีเป้าหมายที่ชัดเจน ทุกคนเป็นเจ้าของร่วมกัน การปฏิบัติกรอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการพฤติกรรมที่ไม่เอื้ออำนวยให้เกิดการรับผิดชอบ การทำงานอย่างไม่หยุดยั้ง การมีแผนสำรองการติดตามประเมินผลการทำงาน เนื่องจากภาครัฐเป็นผู้ใช้อำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการกิจการของรัฐในทุกระดับ ดังนั้น จึงต้องสร้างเครื่องมือและวัฒนธรรมสำนึกรับผิดชอบให้เกิดแก่ข้าราชการอย่างกว้างขวาง ความรับผิดชอบและตรวจสอบได้จะเป็นการตรวจสอบและควบคุมพฤติกรรมของข้าราชการให้รับผิดชอบต่อภารกิจ ต่อสังคม ภาครัฐหรือรันทันในการแก้ปัญหาของประชาชน เคารพความคิดเห็นที่แตกต่าง และกล้าที่จะยอมรับผลดีผลเสียจากการกระทำของตนเอง

5. เป้าหมายของการปรับปรุงการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี

ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว กติกาของของสังคมและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ใช้จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนตามยุคตามสมัย ในสังคมสมัยใหม่ทุกประเทศมีแนวทางการปรับปรุงการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคม (Good Governance) ที่เป็นจุดร่วมเหมือนกัน คือ ความสงบสุขของประชาชน เสถียรภาพความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองมีการพัฒนาประเทศอย่างสมดุล เท่าทันโลก อันจะนำไปสู่ความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลกได้ ประเทศไทยมีการปรับเปลี่ยนหลายประการ โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ของสังคมใหม่ โดยปรากฏใน “รัฐธรรมนูญฉบับประชาชน” เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2540 ซึ่งสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญฉบับนี้คือความพยายามในการสร้างระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) (การปฏิรูประบบราชการ. 2550 : 1)

สำหรับสังคมไทยโดยเน้นการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจของภาครัฐมากขึ้น การประกันและคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน ภาครัฐมีการบริหารการ

ปกครองที่โปร่งใส สามารถถูกตรวจสอบโดยประชาชนมากขึ้น คังนั้นโดยสรุป ภาครัฐในโลกประชาธิปไตยยุคใหม่ จึงมีเป้าหมายร่วมกัน 3 ประการ (การปฏิรูประบบราชการ. 2550 : 1) คือ

5.1 การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์ ได้แก่ การบริหารโดยมุ่งผลลัพธ์ที่เกิดกับประชาชนหรือผู้รับบริการ การปรับปรุงงานบริการให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน ตามที่ประชาชนต้องการและรายงานผลงานให้สาธารณะทราบ มีความโปร่งใสในการตัดสินใจและในกระบวนการทำงานโดยเปิดโอกาสให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารทางราชการร่วมแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการทำงาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการประหยัดควมมีประสิทธิภาพและความสำเร็จ ผู้บริหารจะบริหารงานอย่างคล่องตัว แต่ในขณะที่เดียวกันต้องรับผิดชอบต่อผลงานนั้น ๆ แทนการขี้มั่นในการทำให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ วิธีการอย่างเดียวเช่นในอดีต

5.2 การปรับเปลี่ยนบทบาทภาครัฐ ได้แก่ การเน้นงานในหน้าที่หลักของภาครัฐ ซึ่งได้แก่การกำหนดนโยบายที่มองการณ์ไกล มีการบังคับใช้กฎหมายที่ให้ความเสมอภาค เป็นธรรม โดยกระจายงานให้บริการแก่ราชการส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชนและองค์กรบริหารอิสระมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

5.3 การบริหารแบบพหุภาคี ได้แก่ การบริหารที่ให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายตัดสินใจ หรือร่วมปฏิบัติบริการ เพื่อให้การบริหารและการบริการสาธารณะเป็นที่พึงพอใจของประชาชนหรือผู้รับบริการ และเป็นการจัดระบบการบริหารแบบใหม่ที่ไม่วุ่กขาดหรือศูนย์อำนาจแบบในอดีตที่ทำให้รัฐไม่สามารถแก้ปัญหาได้ทันการณ์ หรือมีสภาพความปิดบัง ซ่อนเร้น ไม่โปร่งใสต่อสาธารณชน

จะเห็นได้ว่าหลักของธรรมาภิบาล มุ่งเน้นให้ทราบถึงปัจจุบันที่มีการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ โดยมุ่งเน้นให้เกิดการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ แล้วก่อให้เกิดประโยชน์ต่อความต้องการของประชาชนสูงสุด และเป็นการเน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการบ้านเมือง ซึ่งการที่จะทำให้หลักธรรมาภิบาลหรือหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองเกิดผลสำเร็จได้นั้น ผู้บริหารหรือผู้นำมีความสำคัญเป็นอย่างมากที่จะนำมาใช้ปฏิบัติเพื่อให้เป็นแบบอย่างแก่ประชาชน และเพื่อให้ประชาชนเกิดความเข้าใจถึงหลักธรรมาภิบาลมากขึ้น

บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลยะวิ๊ก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์

ผู้วิจัยขอนำบริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลยะวิ๊ก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ มากล่าวโดยสังเขป ดังนี้ (องค์การบริหารส่วนตำบลยะวิ๊ก. 2552 : 8-16)

1. สภาพทั่วไป

1.1 ที่ตั้ง ระยะห่างจากอำเภอชุมพลบุรี 19 กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดสุรินทร์ 110 กิโลเมตร

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ ตำบลเมืองบัว อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์
ทิศใต้	ติดต่อกับ ตำบลนิคม อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ ตำบลกระเบื้อง อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ ตำบลเมืองบัว อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์

1.2 เนื้อที่

ตำบลชะวีก มีเนื้อที่ประมาณ 26,250 ไร่ หรือ 42 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 0.51 ของพื้นที่จังหวัดสุรินทร์ ความหนาแน่นของประชากรต่อพื้นที่ เท่ากับ 189.52 ต่อตารางกิโลเมตร

1.3 ภูมิประเทศ

โดยทั่วไปมีสภาพเป็นที่ราบลุ่ม อยู่ในเขตทุ่งกุลาร้องไห้ มีแม่น้ำมูลไหลผ่านทางตอนใต้ซึ่งเป็นเส้นแบ่งอาณาเขตของตำบลชะวีกและอำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ ตำบลชะวีก มีแม่น้ำสำคัญ 1 สาย คือ แม่น้ำมูล ซึ่งเป็นแม่น้ำที่สำคัญนอกจากเป็นเส้นทางแบ่งเขตของตำบลชะวีกและอำเภอสตึกแล้ว ประชาชนได้รับประโยชน์จากแม่น้ำมูล คือ เป็นแหล่งหาปลาเพื่อบริโภคและจำหน่าย ทำให้ประชาชนมีรายได้และสามารถลดรายจ่ายทางหนึ่งด้วย นอกจากนี้ยังมีกุดตะกลก ซึ่งเป็นหนองน้ำขนาดใหญ่มีเนื้อที่ประมาณ 144 ไร่ องค์การบริหารส่วนตำบลชะวีกได้ดำเนินการจัดทำฝายกั้นน้ำเพื่อตั้งโรงสูบน้ำเพื่อการเกษตร ซึ่งประชาชนจะได้รับประโยชน์โดยตรงจำนวน 486 ครัวเรือน และประชาชนทั่วไปจะได้รับประโยชน์ในการทำมาหากินจากแหล่งน้ำดังกล่าว

1.4 เขตการปกครอง

ตำบลชะวีกแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 10 หมู่บ้าน

1.5 ประชากร

ตำบลชะวีก มีประชากรจำนวนทั้งสิ้น 7,497 คน เป็นชาย 3,758 คน เป็นหญิง 3,739 คน จำนวนบ้าน 1,553 ครัวเรือน

2. สภาพเศรษฐกิจ

2.1 อาชีพ

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนาและรับจ้างทั่วไป หลังจากว่างเว้นฤดูกาลเก็บเกี่ยวจะมีการทอผ้าไหม ฐานะประชากรโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางถึงต่ำ

2.2 ผลิตภัณฑ์ตำบล

2.2.1 ข้าวหอมมะลิ ประชากรส่วนใหญ่ปลูกข้าวหอมมะลิ 105 มีพื้นที่เกษตรกรรมประมาณ 24,783 ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย 400 กิโลกรัม / ไร่

2.2.2 หมู่บ้านทอผ้าไหม หมู่ที่ 9 บ้านแสนสุข กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต ราษฎรปลูกหม่อนเลี้ยงไหมเอง ทอผ้าไหมขายพื้นบ้านเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง แต่เดิมผลิตเพื่อไว้ใช้เองต่อมาได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียงและได้รับการสนับสนุนด้านการตลาดจากสำนักงานพัฒนาชุมชน อำเภอชุมพลบุรี ทำให้สามารถผลิตและจำหน่ายได้เป็นจำนวนมากทำให้สมาชิกกลุ่มมีรายได้เพิ่มขึ้น

2.2.3 กลุ่มปลูกแดงโมปลอดสารพิษ หมู่ที่ 5 บ้านโคกเพชร สมาชิกกลุ่มจะปลูก ช่วงเดือนตุลาคมถึงเดือนมีนาคมของทุกปี เป็นแดงโมพันธุ์สายน้ำผึ้งโดยใช้ปุ๋ยอินทรีย์ มีพื้นที่ปลูก ประมาณ 20 ไร่ ผลผลิตประมาณ 1.5 ตัน / ไร่ ราคาจำหน่ายเฉลี่ยกิโลกรัมละ 5 บาท แแดงโมสายน้ำผึ้งปลอดสารพิษเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคโดยทั่วไป และช่วยให้สมาชิกกลุ่มมีรายได้เพิ่มขึ้น

2.2.4 ร้านค้าชุมชน หมู่ที่ 2, 9 ศูนย์สาธิตการตลาด หมู่ที่ 7 สหกรณ์ร้านค้า หมู่ที่ 8, 10 เป็นการดำเนินงานโดยสมาชิกของกลุ่มที่เข้มแข็งทำให้มีผลกำไร เป็นการลดค่าใช้จ่าย เพิ่มรายได้ให้แก่สมาชิกกลุ่มและราษฎรในหมู่บ้านเป็นอย่างดี

2.3 การพาณิชย์

ตำบลชะเวียงมีสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง จำนวน 1 แห่ง และมีปั้มน้ำมันหลอดที่ให้บริการในหมู่บ้านจำนวน 8 แห่ง มีร้านค้าขนาดเล็กจำนวน 47 ร้าน โรงเรียนขนาดเล็ก (2 ลูกหิน 3 ลูกหิน) จำนวน 47 แห่ง ร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ จำนวน 3 แห่ง ร้านซ่อมรถยนต์ จำนวน 1 แห่ง

3. สภาพสังคม

3.1 การศึกษา

องค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียงมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในความรับผิดชอบจำนวน 3 แห่ง และโรงเรียนจำนวน 5 แห่ง ดังนี้

3.1.1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

- ศูนย์เด็กวัด โพธิ์งาม
- ศูนย์เด็กวัด โนนจาน
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านแสนสุข

3.1.2 โรงเรียน

- โรงเรียนบ้านชะเวียง
- โรงเรียนบ้านชีเหล็ก โนนจาน
- โรงเรียนสามัคคีศึกษา
- โรงเรียนบ้านแสนสุข
- โรงเรียนบ้านจิว

3.2 การศาสนา

ศาสนาที่ประชาชนในเขตตำบลชะวักนับถือ คือ ศาสนาพุทธ คิดเป็นร้อยละ 100 มีวัด / สำนักสงฆ์ 7 แห่ง

3.3 วัฒนธรรม

ประชาชนส่วนใหญ่ใช้ภาษาท้องถิ่นดังนี้ ภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 50 ภาษาอีสาน คิดเป็นร้อยละ 30 ภาษาเขมร คิดเป็นร้อยละ 20 นับถือขนบธรรมเนียมประเพณีพื้นบ้านดั้งเดิม เช่น ประเพณีแห่นาค อุปสมบท ของบ้านชะวัก บ้านซี้คูน บ้านขามม่วง บ้านโพธิ์งาม ช่วงเดือน 6 ของทุกปี หรือช่วงเดือนเมษายน- พฤษภาคม ของทุกปี จะมีพิธีอุปสมบทหมู่ โดยใช้ช้างเป็นพาหนะในการแห่นาคไปรอบหมู่บ้านดังกล่าว ประเพณีบุญบั้งไฟ จัดขึ้นในช่วงเดือนพฤษภาคม ของทุกปี และประเพณีวันสารทหรือภาษาท้องถิ่น เรียกว่า “เบ็ญ” เป็นงานสำคัญและยึดถือปฏิบัติสืบต่อเรื่อยมา กำหนดงานจะมีขึ้นในช่วงเดือน 10 ของทุกปี แบ่งได้ 2 ช่วง คือ ช่วงที่ 1 ตรงกับวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 10 เรียกว่า “สารทเล็ก” หรือ “เบ็ญตุ๊ด” ประชาชนจะพากันไปทำบุญตักบาตรที่วัด ช่วงที่ 2 ตรงกับวันแรม 15 ค่ำ เดือน 10 เรียกว่า “สารทใหญ่” หรือ “เบ็ญทม” ทุกครอบครัวจะทำพิธีเช่นไหว้ ซึ่งเป็นการเรียกวิญญาณของพี่น้องหรือบรรพบุรุษที่ตายไปแล้วให้มารับของเช่นไหว้ ซึ่งเรียกว่า “นชนโคนคาโคนชาย”ญาติพี่น้องที่ไปอยู่ที่อื่นก็จะกลับมารวมกัน เพื่อร่วมพิธีดังกล่าว ตอนกลางคืนก็จะไปฟังพระสวดมนต์ที่วัด มีการทำบุญกรวดน้ำอุทิศส่วนกุศลให้แก่เจ้ากรรมนายเวร รุ่งเช้าตรงกับวันแรม 15 ค่ำ เดือน 10 ก็จะ去做บุญตักบาตรที่วัดเป็นอันเสร็จพิธี

3.4 การสาธารณสุข

สถานีอนามัยประจำตำบล 1 แห่ง มีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานทั้งสิ้น 5 คน

4. การบริการพื้นฐาน

4.1 การคมนาคม

ทางหลวงสายชุมพลบุรี- พุทไธสง	1 สาย
ทางหลวงสายบุรีรัมย์- บรบือ	1 สาย
ถนน รพช. ผ่านตำบล	1 สาย
ถนนหินคลุกเชื่อมทางหลวงเข้าหมู่บ้าน	4 สาย

4.2 การโทรคมนาคม

โทรศัพท์สาธารณะ	จำนวน	10 หมู่บ้าน
-----------------	-------	-------------

4.3 การไฟฟ้า

ไฟฟ้าเข้าถึง	จำนวน	10 หมู่บ้าน
--------------	-------	-------------

4.4 แหล่งน้ำธรรมชาติ

ลำน้ำ,ลำห้วย	1 แห่ง
--------------	--------

บึง,หนองน้ำ	47 แห่ง
สระน้ำ,ลำคลอง	27 แห่ง
4.5 แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น	
ฝาย	2 แห่ง
บ่อน้ำตื้น	41 แห่ง
บ่อบาดาล	2 แห่ง
ประปา	2 แห่ง

4.6 ข้อมูลอื่นๆ

ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ มีทรายริมแม่น้ำมูล

5. มวลชนจัดตั้ง

ลูกเสือชาวบ้าน	5	รุ่น	จำนวน 980	คน
ไทยอาสาป้องกันชาติ	1	รุ่น	จำนวน 62	คน
อปพร.	1	รุ่น	จำนวน 100	คน
อสตร.	1	รุ่น	จำนวน 150	คน
กลุ่มอาชีพ			จำนวน 14	กลุ่ม
กลุ่มออมทรัพย์			จำนวน 6	กลุ่ม
กลุ่มอื่นๆ			จำนวน 4	กลุ่ม

6. โครงสร้างและกระบวนการบริหารบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ตำบลชะเวียง

จำนวนบุคลากร จำนวน 15 คน ประกอบด้วย

ตำแหน่งในสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	7 คน
ตำแหน่งในส่วนการคลัง	4 คน
ตำแหน่งในส่วนโยธา	4 คน

7. รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 = 14,212,915 บาท

รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง	= 360,197 บาท
รายได้ที่ส่วนราชการต่างๆ เก็บให้	= 9,928,119 บาท
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	= 3,924,599 บาท

การบริหารบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความเป็นอิสระในการวางแผนงบประมาณการบริหารบุคคลของท้องถิ่นและอยู่ภายใต้กรอบวงเงิน 40 % ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง

8. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

8.1 การดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ

เพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ องค์การบริหารส่วนตำบลยะวิ๊กและกลุ่มเกษตรกรอินทรีย์แต่ละหมู่บ้าน ได้ก่อสร้างโรงสีชุมชนเพื่อสีข้าวสารที่เป็นข้าวหอมมะลิและจำหน่าย ซึ่งเป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของตำบลยะวิ๊ก และได้ก่อสร้างโรงเรือนเกษตรกรอินทรีย์เพื่อให้กลุ่มเกษตรกรอินทรีย์แต่ละหมู่บ้าน ได้จัดทำปุ๋ยอินทรีย์เพื่อใช้ในการผลิตข้าวหอมมะลิ และนำมาแปรรูปเป็นข้าวสารปลอดสารพิษต่อไป เพื่อช่วยลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มรายได้ให้แก่ราษฎรในพื้นที่ตำบลยะวิ๊กในระดับหนึ่ง

8.2 การดำเนินงานด้านสังคม

ปัญหาด้านสังคมเป็นปัญหาที่มีมากมายเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของประชาชน เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ เช่น ปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาคุณภาพชีวิตไม่ดีทำให้สังคมไม่พัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการแก้ไขชุมชนให้มีความเข้มแข็ง สงเคราะห์ผู้สูงอายุ สงเคราะห์ผู้พิการ สงเคราะห์ครอบครัวยากจน จัดการแข่งขันกีฬาด้านสุขภาพจิต และให้การสนับสนุนงบประมาณหน่วยงานอื่นในการดำเนินการเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

8.3 การดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐาน

ความต้องการด้าน โครงสร้างพื้นฐานของประชาชนมีมาก เพื่อตอบสนองความต้องการด้าน โครงสร้างพื้นฐานของประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลได้พัฒนาเส้นทางคมนาคมในหมู่บ้านต่าง ๆ ให้เกิดความสะดวกสบายในการสัญจรไปมา

8.4 การดำเนินการด้านแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำและน้ำเป็นหัวใจสำคัญของเกษตรกรในพื้นที่ เพื่อใช้ในการเกษตรในรูปแบบต่างๆ นำมาทำประปาหมู่บ้านและอื่นๆ แม้จะมีปัญหาทางด้านงบประมาณแต่องค์การบริหารส่วนตำบลได้พัฒนาแหล่งน้ำในพื้นที่โดยการขุดสระน้ำเพื่อการเกษตร และก่อสร้างฝายกั้นน้ำและขุดคลองส่งน้ำเพื่อการเกษตร

8.5 การดำเนินงานด้านสาธารณสุข

การดำเนินงานทางด้านสาธารณสุขทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น องค์การบริหารส่วนตำบลได้รณรงค์ควบคุมโรคไข้เลือดออก โดยการฉีดฆี้น้ำยาเคมีพ่นหมอกควันและทรายอะเบท เพื่อกำจัดยุงอันเป็นสาเหตุของโรค และสนับสนุนงบประมาณเพื่อจัดทำห้องตรวจโรคและอุปกรณ์ในการตรวจโรค

8.6 การดำเนินงานด้านการเมืองการบริหาร

ในด้านการพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดส่งพนักงานส่วนตำบลและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเข้ารับการอบรม เพื่อพัฒนาให้มีความรู้

ความสามารถและเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงาน ได้อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่มาติดต่อประสานงานโดยขยายเวลาทำงานช่วงพักเที่ยงและวันเสาร์ บริการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบล ส่งเสริมประชาคม

8.7 การดำเนินงานด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

ส่งเสริมของเด็กโดยการสนับสนุนงบประมาณอาหารกลางวันให้โรงเรียนในพื้นที่ตำบลละเวียงทุกโรง ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนาและจัดประเพณีในวันสำคัญต่างๆ เช่น ถวายเทียนพรรษา การจัดประเพณีรดน้ำคำหัวผู้สูงอายุ

8.8 การดำเนินงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ป่าเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ามาก ป่าไม้สมบูรณ์ปัญหาสภาพแวดล้อมอื่นๆ ก็จะตามมา องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการประชาสัมพันธ์ และร่วมกับประชาชนกลุ่มมวลชนร่วมกันปลูกป่าทดแทน ดูแลรักษาป่า ลำธาร แม่น้ำลำคลอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบลละเวียง อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาผลงานวิจัยของหลายๆ ท่าน เพื่อเป็นแนวทางโดยมีงานวิจัยที่ทำการศึกษาค้างต่อไปนี้

1. งานวิจัยในประเทศ

ธิติพร ตันย ไซติและนภจร อุ้นแก้ว (2546 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนในด้านการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นมากเป็นอันดับ 1 คือ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน อันดับ 2 คือ ได้ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เช่น การร่วมกำหนดความต้องการหรือเป้าหมายการพัฒนา อันดับ 3 คือ การดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการขององค์การบริหารส่วนตำบล สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด สำหรับข้อที่มีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นน้อยที่สุดคือ ได้มีส่วนร่วมในการเสนอแผนงาน/โครงการขององค์การบริหารส่วนตำบล ประชาชนต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลพัฒนาหรือดำเนินการ โดยต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลก่อสร้างถนนให้ครอบคลุมทุกหมู่บ้านเพื่อให้การสัญจรไปมาสะดวก และดูแลในเรื่องการสร้างเสริมรายได้แก่ประชาชน เนื่องจากในปัจจุบันประชาชนได้อพยพแรงงานไปทำงานต่างถิ่นหรือไปทำงาน

ในเมืองใหญ่หลังจากฤดูเก็บเกี่ยวแล้ว นอกจากนี้ยังต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลช่วยเหลือสนับสนุนทางด้านการศึกษา เช่น การมอบทุนการศึกษา การบริจาคเงินเพื่อให้ทางโรงเรียนนำไปบริหารจัดการ การช่วยเหลือทางด้านอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น อุปกรณ์กีฬาหรือการก่อสร้างสนามกีฬา เป็นต้น

เจษฎา จันทุรานันท์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้สำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมด้านการให้บริการ ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการประชาสัมพันธ์และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ประชาชนในเขต อบต. อำเภอสอยดาวมีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของ อบต. อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยปานกลาง โดยให้ด้านการอำนวยความสะดวกมาเป็นอันดับที่ 1 ด้านการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติของ อบต. ในเขตอำเภอสอยดาวทั้ง 4 ด้านกับปัจจัยในเรื่อง เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา กลุ่มประชากร รายได้ ต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในเขต อบต. พบว่า เมื่อจำแนกตามเพศ มีเพียงด้านการประชาสัมพันธ์ที่มีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน โดยเพศชายมีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของ อบต. สูงกว่าเพศหญิง จำแนกตามอายุ สถานภาพสมรส กลุ่มทางสังคม และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในเขต อบต. พบว่ามีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของ อบต. ในเขตอำเภอสอยดาว ที่ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ด้านการให้บริการด้านการอำนวยความสะดวก และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนที่แตกต่างกัน และเมื่อจำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า ด้านการให้บริการ ด้านการประชาสัมพันธ์ และด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนที่มีระดับความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของ อบต. ในเขตอำเภอสอยดาวที่แตกต่างกัน

เขวภา ถิ่นชัยภูมิ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่ ในการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย รองลงมาเป็นหญิง ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-45 ปี รองลงมา คือ 40-60 ปี มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา รองลงมาคือมัธยมศึกษาตอนต้น มีสถานภาพตำแหน่งประชาชนทั่วไป รองลงมาคือกรรมการหมู่บ้าน ประชาชนมีความเห็นต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับน้อย และมีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาแหล่งน้ำมีความเห็นอยู่ในระดับน้อย

ล้อม แยมสุวรรณรัตน์ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะ อำเภอกนครบุรี จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า

1. ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะอำเภอบรรณบุรี จังหวัดนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าความคิดเห็นต่อการบริหารงานด้านโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในระดับมาก ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิตอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและการรักษาความสงบอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับปานกลาง

2. การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะอำเภอบรรณบุรี จังหวัดนครราชสีมา เมื่อจำแนกลักษณะทางประชากร พบว่า ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชะอำเภอบรรณบุรี จังหวัดนครราชสีมา โดยสถานภาพ เพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พัทธยากร คีตวาสดี (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลเมืองนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลเมืองนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมและรายฝ่ายอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลเมืองนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามเพศ พบว่า ประชาชนเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการให้บริการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และเมื่อจำแนกตามอายุ สถานภาพและระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีอายุ สถานภาพและระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการให้บริการ โดยรวมและรายฝ่ายไม่แตกต่างกัน

3. ปัญหาในการให้บริการประชาชนของเทศบาลเมืองนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ มีดังนี้ การประชาสัมพันธ์ข่าวสารเสียงตามสายไม่ทั่วถึงทุกชุมชน การบริการรักษาพยาบาลการป้องกันโรคติดต่อและโรคระบาดไม่ต่อเนื่อง ถนนในเขตเทศบาลยังมะอาดเพียงพอ การจัดสวนหย่อมยังไม่ทั่วถึงทุกชุมชน สถานที่บริการงานทะเบียนราษฎรกับแคบไม่เพียงพอในการให้บริการประชาชนและเจ้าหน้าที่ที่ให้บริการมีจำนวนน้อยทุกฝ่าย

2. งานวิจัยต่างประเทศ

ฟิตเจอรัลด์ และ ดูแรนท์ (Fitzgerald & Durant. 2004 : 50 – 55 ; อ้างถึงใน พัทธยากร คีตวาสดี. 2550 : 40) ได้ศึกษาเชิงสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในแทนเนสซีที่มีต่อการบริการที่ได้รับ 5 ประเภท คือ บริการด้านตำรวจ อคติภัย อนามัย การศึกษาและถนนหนทาง ซึ่งเป็นการศึกษาวิจัยที่เน้นการประเมินจากอัตวิสัย โดยเฉพาะตัวแปรอิสระ เช่น เชื้อชาติ รายได้ อายุ นั้นเป็นตัวทำให้เกิดทั้งคุณและโทษในสังคมอเมริกัน กล่าวคือ คนดำ คนจน คนแก่ มักจะเป็นคนที่ถูกมองว่าน่าที่จะมีความรู้สึกว่าคุณถูกกีดกันในการ ได้รับบริการ เมื่อเปรียบเทียบกับคนขาว คนมีเงินและวัยรุ่นในเมืองนั้น ส่วนตัวแปรอิสระ เช่นขนาดของเมืองนั้น ถ้าขนาดของเมืองยิ่งใหญ่มากขึ้น ความหนาแน่น

ความหลากหลายของผู้คนก็จะเพิ่มมากขึ้น อันจะทำให้ต้องมีการพึ่งพาการบริการจากหน่วยการปกครองท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น ปัญหาในการส่งมอบบริการจะมีมากกว่าเมืองที่มีขนาดเล็ก จากการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ในแทนเนสซี มีความพึงพอใจในบริการที่ได้รับปัจจัยทางด้านภูมิหลังของประชาชนและปัจจัยทางด้านทัศนคติเป็นปัจจัยที่กำหนดความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการที่ได้รับกับความต้องการของประชาชนที่เข้ามาอิทธิพลในระบบการส่งมอบบริการ

ลิโบริากิน่า (Liborakina. 2005 : 10 - 11 ; อ้างถึงใน อทธีรัตน์ ชันน้อย. 2550 : 35)

ได้ศึกษา การประเมินผลการปฏิบัติงานของประชาชนต่อรัฐบาลท้องถิ่น กรณีศึกษาประเทศรัสเซีย โดยการวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อทำการสำรวจโครงการที่รัฐบาลท้องถิ่นได้ดำเนินการให้ชุมชน อีกทั้งเพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้บริหารหรือมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายได้รับทราบ ในปี 2003 – 2004 CIRCON กลุ่มสังคมนิยมวิทยาและสถาบันสำหรับเศรษฐศาสตร์การเมือง ได้ทำการสำรวจ มติมหาชน เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานของรัฐบาลท้องถิ่นภายใต้โปรแกรม USAID การปรับปรุงการเมืองท้องถิ่น และการพัฒนาเกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาที่เข้มแข็ง โดยผลการวิจัยพบว่าชุมชนชาวรัสเซียที่ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นยังไม่ทราบบทบาทหน้าที่ของการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดีพอ ประชาชนเชื่อว่าการดำเนินกิจกรรมด้านสาธารณูปโภคเป็นภารกิจหลักของเทศบาลและต้องดำเนินการให้มีประสิทธิภาพสูงสุด และมีความคาดหวังในเรื่องการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการเมืองและการสนับสนุนสังคมการกำหนดผลประโยชน์ และการสังเคราะห์เงิน

จากแนวคิด หลักการและทฤษฎีที่กล่าวมาแล้ว ความคิดเห็นมีส่วนร่วมที่ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานต่างๆ ได้เกิดการพัฒนาและสามารถที่จะนำไปสู่การวางแผนการปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ได้ เพราะความคิดเห็นคือ การแสดงออกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเกี่ยวกับความเชื่อและความรู้สึกโดยอาศัยพื้นฐานที่ได้จากการเรียนรู้ ประสบการณ์ รวมถึงสภาพแวดล้อมเป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งจะแสดงออกมาโดยการพูดหรือการเขียน และอาจแสดงออกได้ทั้งทางบวกและทางลบ ทั้งนี้ความคิดเห็นอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น ดังนั้นการพัฒนาการขององค์การบริหารส่วนตำบลละโว้ จึงต้องอาศัยความคิดเห็นของประชาชนเป็นส่วนประกอบในการที่จะนำไปปรับปรุง วางแผนและพัฒนา การปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้นและตอบสนองความต้องการของประชาชน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องทราบในเรื่องของความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลละโว้ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยได้ศึกษา ทฤษฎี แนวคิด หลักการ และผลการวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ โดยมีรายละเอียดและขั้นตอนในการศึกษาวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ประชาชนอายุ 18 ปีขึ้นไปที่มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ทั้งหมด 10 หมู่บ้าน จำนวน 5,483 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการผสมผสานโดยใช้เครื่องมือในการวิจัย 2 ประเภท คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย 2 กลุ่ม
  - 2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ได้จากการสุ่มประชากรโดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 357 คนแล้วทำการสุ่มให้กระจายไปตามหมู่บ้านต่างๆ ตามสัดส่วน ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) รายละเอียดของประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังแสดงในตาราง 1
  - 2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ จะใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งประกอบด้วย ประชาชนที่ประกอบอาชีพครู 5 คน และประชาชนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรวม 10 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ทั้งสิ้นจำนวน 15 คน

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามหมู่บ้าน

รายชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
หมู่ 1 บ้านชะวีก	671	44
หมู่ 2 บ้านขี้ตู่	525	34
หมู่ 3 บ้านขางม่วง	398	26
หมู่ 4 บ้านขางน้ำอ้อม	455	30
หมู่ 5 บ้านโคกเพชร	532	35
หมู่ 6 บ้านโนนจาน	717	47
หมู่ 7 บ้านขี้เหล็ก	481	31
หมู่ 8 บ้านจั่ว	312	20
หมู่ 9 บ้านแสนสุข	694	45
หมู่ 10 บ้านโพธิ์งาม	689	45
รวม	5,483	357

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มี 2 ประเภท คือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสอบถาม

1.1 ลักษณะของแบบสอบถาม แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยลักษณะเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklists) จะมีคำตอบให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( )

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งคำถามครอบคลุมการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในงาน 6 ด้าน คือ

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
2. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

6. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

แบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตามสภาพของการบริหารงานในแต่ละด้านแล้วกาเครื่องหมาย ✓ ลงในแบบสอบถาม ซึ่งได้กำหนดค่าของระดับความคิดเห็นดังนี้

5	หมายถึง	ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	ความคิดเห็นที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.2 ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม

การสร้างแบบสอบถามมีขั้นตอนดังนี้

1.2.1 ศึกษาเอกสาร บทความและรายงานการวิจัย เป็นการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ ทฤษฎี แนวคิด หลักการและปัญหาที่เกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดสุรินทร์

1.2.2 นำข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้ามาสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดสุรินทร์ ในงานทั้ง 6 ด้าน

1.2.3 นำเสนอร่างแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิและคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ เพื่อให้ได้คำถามที่ครอบคลุม และตรงกับสภาพ เป็นการหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามเชิงประจักษ์ (Face Validity)

1.2.4 นำแบบสอบถามที่ได้จากการตรวจสอบ แก้ไข จากผู้ทรงคุณวุฒิ และคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบ มาปรับปรุงแก้ไขและเสนอให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น ผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1.2.4.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวมินทร์ ประชานันท์ อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

1.2.4.2 นายวิรัช สมนใจ นายกองกิจการบริหารส่วนตำบลชะเวียง

1.2.4.3 นางปลื้มจิต คอเสนา ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลศรีณรงค์

1.2.5. นำแบบสอบถาม ไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชาชนในเขตบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น

(Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9485 ซึ่งผ่านเกณฑ์ สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

2. แบบสัมภาษณ์ จะมีลักษณะเป็นแบบกึ่งมีโครงสร้าง โดยกำหนดหัวข้อไว้กว้าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง และข้อเสนอแนะอื่นๆ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นต่อไปนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม

1.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ส่งถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ให้กับประชาชนในเขตบริการองค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์

1.3 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากผู้ตอบแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยตนเอง

1.4 เก็บแบบสอบถามมาได้ครบทั้งหมด 357 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง โดยได้บันทึกการให้สัมภาษณ์ครบทั้ง 15 คน ดังนี้

2.1 ผู้สัมภาษณ์ทำความเข้าใจจุดมุ่งหมายของการวิจัยให้ชัดเจน

2.2 เตรียมวัสดุ อุปกรณ์ที่จะใช้ในการสัมภาษณ์ เช่น แบบสัมภาษณ์ กระดาษ ดินสอ ปากกา เครื่องอัดเทปเพื่อบันทึกข้อมูล

2.3 นัดหมายผู้ให้สัมภาษณ์ ผู้ที่เกี่ยวข้องล่วงหน้าให้ชัดเจน ทั้งวัน เวลาและสถานที่ใช้ในการสัมภาษณ์

2.4 ผู้สัมภาษณ์ทักทายผู้ให้สัมภาษณ์ด้วยกิริยาที่อ่อนน้อมแล้วแนะนำตนเอง พร้อมบอกจุดมุ่งหมายของการสัมภาษณ์แก่ผู้ให้สัมภาษณ์ได้เข้าใจ ตลอดจนสร้างความคุ้นเคยด้วยการสนทนาเรื่องทั่วไป

2.5 สร้างบรรยากาศที่ดีในระหว่างการสัมภาษณ์โดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย สุภาพ บางครั้งอาจใช้ภาษาท้องถิ่นในการสนทนา

2.6 จัดบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ตามคำพูดของผู้ให้สัมภาษณ์ พร้อมทั้งใช้เครื่องบันทึกเสียง โดยได้มีการขออนุญาตผู้ให้สัมภาษณ์ทุกครั้ง พร้อมทั้งสร้างความมั่นใจแก่ผู้ให้สัมภาษณ์ในการรักษาความลับ แต่หากผู้สัมภาษณ์ไม่ยินยอมให้มีการบันทึกข้อมูลด้วยเครื่องบันทึกเสียง ก็ต้องปฏิบัติตามประสงค์นั้น

2.7 เมื่อการสัมภาษณ์เสร็จสิ้น ผู้สัมภาษณ์กล่าวคำขอบคุณพร้อมยกมือไหว้อีกครั้ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
2. กรอกรหัสแบบสอบถาม
3. กำหนดตัวเลขแทนค่าข้อมูลในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วบันทึกข้อมูล
4. ประมวลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละประเด็นมีดังต่อไปนี้

1. การศึกษาสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ (Percentage) เสนอข้อมูลเป็นตารางแสดงจำนวนร้อยละ
2. การศึกษาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลตามความคิดเห็นของประชาชน วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง
3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบละเวก จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยใช้ค่าคะแนนที (Independent Samples t-test) กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05
4. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบละเวก จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษาและอาชีพ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffé) กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05
5. เกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูล การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (Mean) ได้กำหนดขอบเขตของค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด.2535:100) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51-5.00	ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
3.51-4.50	ระดับความคิดเห็นมาก
2.51-3.50	ระดับความคิดเห็นปานกลาง
1.51-2.50	ระดับความคิดเห็นน้อย
1.00-1.50	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

6. กรณีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะใช้การวิเคราะห์ด้วยวิธีอุปมาน(Inductive Method) โดยนำประเด็นข้อข้อมาพิจารณาความคล้ายคลึงกัน ความแตกต่างกันและความสัมพันธ์กัน เพื่อหาข้อสรุป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (พิชิต ฤทธิจรูญ. 2547 : 248)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทนค่า สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของเครื่องมือวัด
	n	แทนค่า จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	s_i^2	แทนค่า ผลรวมของการแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
	s^2	แทนค่า ความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสอบถามทั้งฉบับ

2. สถิติพื้นฐานมี

2.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

$$\text{ร้อยละ (\%)} = \frac{X \times 100}{N}$$

เมื่อ	X	แทนค่า จำนวนข้อมูล (ความถี่) ที่ต้องการนำมาหาค่าร้อยละ
	N	แทนค่า จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทนค่า ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทนค่า ผลรวมทั้งหมดของข้อมูล
	n	แทนค่า จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S. D. = \sqrt{\frac{\sum(x - \bar{x})^2}{n-1}}$$

เมื่อ	S.D	แทนค่า	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	x	แทนค่า	ข้อมูลแต่ละจำนวน
	$\bar{x}$	แทนค่า	ค่าเฉลี่ย (Mean) ของกลุ่มตัวอย่าง
	n	แทนค่า	จำนวนข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3. ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การวิเคราะห์ด้วยค่าที (Independent Samples t - test) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก จำแนกตามเพศ กำหนดค่าสถิติที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์, 2542 : 322)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	คือ	ค่าสถิติที่ใช้ในการแจกแจงแบบ t
	$\bar{x}_1$	คือ	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	$\bar{x}_2$	คือ	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	s_1^2	คือ	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	s_2^2	คือ	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1	คือ	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	n_2	คือ	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างที่ 2

3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance)

เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก
จำเนกคาม อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพ มีสูตรดังนี้ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 328)

$$F = \frac{Ms_b}{Ms_w}$$

เมื่อ	F	แทนค่า ค่าการแจกแจงของ F
	Ms_b	แทนค่า ค่าความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
	Ms_w	แทนค่า ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม

3.3 เมื่อพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แล้วจะ
ใช้วิธีการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ตามวิธีการของ เชฟเฟ้ (Scheffé) มีสูตรดังนี้ (ชานินทร์
ศิลาใจรุ. 2548 : 201)

$$CV_d = \sqrt{(K-1)(F^*)(Ms_{within})(2/n)}$$

เมื่อ	K	แทนค่า จำนวนกลุ่มในกลุ่มตัวอย่าง
	F*	แทนค่า ค่า F ที่เปิดจากตาราง (Critical Value)
	Ms_{within}	แทนค่า Mean Square Within Group ที่คำนวณไว้แล้ว ในการวิเคราะห์ความแปรปรวน
	n	แทนค่า จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ตามสถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{X}$ แทนค่า ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทนค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

t แทนค่า ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution

F แทนค่า ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-Distribution

* แทนค่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลงานวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติทำการวิเคราะห์และจำแนกผลการวิเคราะห์เป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดสุรินทร์ ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดสุรินทร์

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์และจำแนกผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นตอนๆ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของ ผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	159	44.54
2. หญิง	198	55.46
รวม	357	100
อายุ		
1. 18-31 ปี	78	21.85
2. 32-45 ปี	122	34.17
3. 46-59 ปี	98	27.45
4. 60 ปีขึ้นไป	59	16.53
รวม	357	100
การศึกษา		
1. ประถมศึกษา	223	62.46
2. มัธยมศึกษา/เทียบเท่า	85	23.81
3.ปริญญาตรี	49	13.73
รวม	357	100
อาชีพ		
1. เกษตรกรรม	267	74.80
2. รับจ้างทั่วไป	19	5.32
3. รับราชการ	16	4.48
4. ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	20	5.60
5. อื่น ๆ	35	9.80
รวม	357	100

จากตาราง 2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 357 คน เมื่อจำแนกตามเพศปรากฏว่า เพศชายมีจำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 44.54 และเพศหญิงจำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 55.46

จำแนกตามช่วงอายุ ปรากฏว่า ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ช่วงอายุระหว่าง 32-45 ปี จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 34.17 รองลงมาคือ ช่วงอายุระหว่าง 46-59 ปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 27.45 และที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 16.53

จำแนกตามระดับการศึกษา ปรากฏว่า ที่มีมากที่สุดคือ ระดับประถมศึกษา จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 62.46 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 23.81 และที่มีน้อยที่สุดคือ ระดับปริญญาตรี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 13.73

จำแนกตามอาชีพ ปรากฏว่า ที่มีมากที่สุดคือ อาชีพเกษตรกรรวม จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 74.80 รองลงมาคือ อาชีพอื่นๆ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.80 และที่มีน้อยที่สุดคือ อาชีพรับราชการ จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.48

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ดังแสดงในตาราง 6 - 11

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมและรายด้าน

ข้อความ ความคิดเห็นต่อการบริหารงาน	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	3.38	1.05	ปานกลาง
2. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3.31	0.80	ปานกลาง
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	3.29	0.96	ปานกลาง
4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	3.06	0.90	ปานกลาง
5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	3.52	0.97	มาก
6. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.52	0.97	มาก
รวมเฉลี่ย	3.34	0.84	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.52$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.06$)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อคำถาม ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. จัดให้มีถนนลาดยาง คอนกรีต ถนนหินคลุก	3.57	1.30	มาก
2. มีการปรับปรุงถนน ที่ชำรุดทรุดโทรม เพื่อให้สามารถใช้งานได้อยู่เสมอ	3.32	1.34	ปานกลาง
3. จัดให้มีไฟฟ้าเพื่อส่องสว่างอย่างเพียงพอ	3.64	1.27	มาก
4. จัดให้มีอ่างเก็บน้ำ สระน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค	3.42	1.29	ปานกลาง
5. จัดให้มีระบบประปาหมู่บ้าน	3.51	1.42	มาก
6. มีการติดตั้งไฟฟ้าตามสถานที่ต่างๆ ภายในชุมชนอย่างทั่วถึง	3.47	1.26	ปานกลาง
7. จัดให้มีน้ำเพื่อการเกษตรเพียงพอต่อความต้องการ	3.27	1.44	ปานกลาง
8. จัดให้มีการระบายน้ำ ผังเมืองและการจราจร	2.83	1.35	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.38	1.05	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 1 ข้อ 3 และข้อ 5 อยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 3 จัดให้มีไฟฟ้าเพื่อส่องสว่างอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.64$) รองลงมาคือ ข้อ 1 จัดให้มีถนนลาดยาง คอนกรีต ถนนหินคลุก ($\bar{X} = 3.57$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 8 จัดให้มีการระบายน้ำ ผังเมืองและการจราจร ($\bar{X} = 2.83$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อคำถาม ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
9. ส่งเสริมรณรงค์ให้มีการศึกษาต่อทั้งในระบบและนอกระบบ	3.26	1.27	ปานกลาง
10. ส่งเสริมอาชีพที่เหมาะสมให้กับประชาชนชุมชน	3.24	1.22	ปานกลาง
11. ส่งเสริม จัดให้มีการแข่งขันกีฬาด้านยาเสพติด	3.65	1.14	มาก
12. จัดให้มีเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ สงเคราะห์ผู้พิการและสงเคราะห์ครอบครัวผู้ติดเชื้อเอชไอวี	4.41	0.86	มาก
13. จัดให้มีการรณรงค์ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อภายในชุมชน	3.62	1.18	มาก
14. จัดให้มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่สวยงามและสถานที่ออกกำลังกายให้กับประชาชน	2.38	1.17	น้อย
15. จัดให้มีการส่งเสริมพัฒนาสตรีในด้านต่างๆ เช่น การส่งเสริมการเป็นผู้นำของสตรี	2.85	1.21	ปานกลาง
16. จัดให้มีการสนับสนุนอุปกรณ์การเรียน เงินทุนเพื่อการศึกษา พร้อมทั้งศูนย์อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา คั่นคว่าให้กับนักเรียนและประชาชน	3.08	1.38	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.31	0.80	ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 11 ข้อ 12 และข้อ 13 อยู่ในระดับมาก ข้อ 14 อยู่ในระดับน้อย ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 12 จัดให้มีเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ สงเคราะห์ผู้พิการและสงเคราะห์ครอบครัวผู้ติดเชื้อเอชไอวี ($\bar{X} = 4.41$) รองลงมาคือ ข้อ 11 ส่งเสริมจัดให้มีการแข่งขันกีฬาด้านยาเสพติด ($\bar{X} = 3.65$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 14 จัดให้มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่สวยงามและสถานที่ออกกำลังกายให้กับประชาชน ($\bar{X} = 2.38$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อคำถาม ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและ รักษาความสงบเรียบร้อย	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
17. จัดให้มีผู้รับเรื่องราวร้องทุกข์และแสดงความคิดเห็น	3.21	1.27	ปานกลาง
18. ส่งเสริมการรักษาความปลอดภัย ความสงบ ของ ชุมชน เช่น การจัดให้มีเวรยามดูแลชุมชน เป็นต้น	3.25	1.18	ปานกลาง
19. จัดทำแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม ไฟไหม้ เป็นต้น	3.57	1.22	มาก
20. จัดให้มีถังขยะ สถานที่กำจัดสิ่งปฏิกูลในชุมชน	2.99	1.36	ปานกลาง
21. ส่งเสริมให้มีการแสดงความคิดเห็นของประชาชนใน การจัดกิจกรรมต่างๆ ภายในชุมชน	3.24	1.11	ปานกลาง
22. จัดให้มีการพัฒนาและรักษาความสะอาดภายใน ชุมชนอยู่เสมอ	3.48	1.20	ปานกลาง
23. มีการจัดระเบียบของชุมชนให้น่าอยู่และมีความเป็น ระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ	3.34	1.25	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.29	0.96	ปานกลาง

จากตาราง 6 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 19 อยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 19 จัดทำแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม ไฟไหม้ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.57$) รองลงมาคือ ข้อ 22 จัดให้มีการพัฒนาและรักษาความสะอาดภายในชุมชนอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.48$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 20 จัดให้มีถังขยะ สถานที่กำจัดสิ่งปฏิกูลในชุมชน ($\bar{X} = 2.99$)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พานิชยกรรมและการท่องเที่ยว โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อคำถาม ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พานิชยกรรมและการท่องเที่ยว	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
24. ส่งเสริมรณรงค์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น	3.32	1.11	ปานกลาง
25. ส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมในครัวเรือน	3.21	1.24	ปานกลาง
26. ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร กิจการสหกรณ์และร้านค้าชุมชน	3.71	1.20	มาก
27. มีการพัฒนาและส่งเสริมให้ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยว	2.24	1.15	น้อย
28. มีการจัดฝึกอบรมอาชีพแก่ประชาชนให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้	3.13	1.28	ปานกลาง
29. ส่งเสริมการตลาดชุมชนและสินค้าท้องถิ่น	2.79	1.20	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.06	0.90	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 26 อยู่ในระดับมาก และข้อ 27 อยู่ในระดับน้อย ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 26 ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร กิจการสหกรณ์และร้านค้าชุมชน ($\bar{X} = 3.71$) รองลงมาคือ ข้อ 24 ส่งเสริมรณรงค์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.32$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ 29 ส่งเสริมการตลาดชุมชนและสินค้าท้องถิ่น ($\bar{X} = 2.79$)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อคำถาม ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
30. รณรงค์ให้ประชาชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน เช่น ป่าชุมชน	3.37	1.34	ปานกลาง
31. มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ในการใช้ประโยชน์จากป่าไม้และที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด	3.26	1.29	ปานกลาง
32. มีการรณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่ดูแลรักษา พื้นที่สาธารณะประโยชน์ที่ประชาชนใช้ร่วมกัน	3.50	1.19	ปานกลาง
33. ส่งเสริมให้ประชาชนใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในการเพาะปลูกและทำการเกษตร	3.78	1.13	มาก
34. จัดให้มีกิจกรรมปลูกต้นไม้ในชุมชนในโอกาสวันสำคัญต่างๆ	3.63	1.17	มาก
35. ส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องมลภาวะและมลพิษต่างๆ	3.16	1.24	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.52	0.97	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 33 ข้อ 34 อยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 33 ส่งเสริมให้ประชาชนใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในการเพาะปลูกและทำการเกษตร ($\bar{X} = 3.78$) รองลงมาคือ ข้อ 34 จัดให้มีกิจกรรมปลูกต้นไม้ในชุมชนในโอกาสวันสำคัญต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.63$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ 35 ส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องมลภาวะและมลพิษต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.16$)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อคำถาม ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
36. ส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรมในชุมชน เช่น งานวันสงกรานต์ วันผู้สูงอายุ เป็นต้น	4.01	1.07	มาก
37. ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ประเพณีพื้นบ้าน เช่น การละเล่นพื้นบ้าน ประเพณีลงแขกเกี่ยวข้าว เป็นต้น	3.38	1.30	ปานกลาง
38. ส่งเสริมสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น กลุ่มหัตถกรรม กลุ่มผ้าไหมทอมือ เป็นต้น	3.68	1.12	มาก
39. จัดให้มีสถานที่ศึกษา ศิลปะและวัฒนธรรมของชุมชน	3.10	1.29	ปานกลาง
40. มีการประชาสัมพันธ์ให้รักษาและสืบทอดภูมิปัญญาของท้องถิ่น	3.43	1.29	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.52	0.97	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 36 และข้อ 38 อยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 36 ส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรมในชุมชน เช่น งานวันสงกรานต์ วันผู้สูงอายุ เป็นต้น ($\bar{X} = 4.01$) รองลงมาคือ ข้อ 38 ส่งเสริมสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น กลุ่มหัตถกรรม กลุ่มผ้าไหมทอมือ เป็นต้น ($\bar{X} = 3.68$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 39 จัดให้มีสถานที่ศึกษา ศิลปะและวัฒนธรรมของชุมชน ($\bar{X} = 3.10$)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน

ข้อคำถาม ความคิดเห็นต่อการบริหารงาน	เพศชาย			เพศหญิง		
	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	3.37	1.06	ปานกลาง	3.38	1.05	ปานกลาง
2. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3.31	0.81	ปานกลาง	3.31	0.80	ปานกลาง
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และ การรักษาความสงบเรียบร้อย	3.30	0.96	ปานกลาง	3.28	0.96	ปานกลาง
4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว	3.05	0.93	ปานกลาง	3.07	0.87	ปานกลาง
5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	3.54	0.97	มาก	3.49	0.98	ปานกลาง
6. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.54	0.97	มาก	3.49	0.98	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.35	0.85	ปานกลาง	3.34	0.82	ปานกลาง

จากตาราง 10 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามเพศ มีดังต่อไปนี้

ชาย โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

หญิง โดยภาพรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลละเวียง อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมและรายด้าน

ข้อความ	18-31 ปี			32-45 ปี			46-59 ปี			60 ปีขึ้นไป		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ความคิดเห็นต่อการบริหารงาน												
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	3.26	0.92	ปานกลาง	3.43	1.12	ปานกลาง	3.48	1.01	ปานกลาง	3.24	1.13	ปานกลาง
2. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3.19	0.77	ปานกลาง	3.38	0.83	ปานกลาง	3.44	0.78	ปานกลาง	3.09	0.79	ปานกลาง
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	3.31	0.93	ปานกลาง	3.27	0.99	ปานกลาง	3.40	0.92	ปานกลาง	3.12	0.97	ปานกลาง
4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	2.97	0.81	ปานกลาง	3.01	0.99	ปานกลาง	3.21	0.88	ปานกลาง	3.04	0.82	ปานกลาง
5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.38	0.99	ปานกลาง	3.51	0.99	มาก	3.68	0.88	มาก	3.43	1.06	ปานกลาง
6. ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.38	0.99	ปานกลาง	3.51	0.99	มาก	3.68	0.88	มาก	3.43	1.06	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.25	0.79	ปานกลาง	3.35	0.87	ปานกลาง	3.48	0.87	ปานกลาง	3.22	0.87	ปานกลาง

จากตาราง 11 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลละเวียง อำเภอลำปาง จังหวัดลำปาง จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามช่วงอายุ พบว่าในช่วงระหว่างอายุ 18 – 31 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานอยู่ในระดับปานกลางทั้งหมด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.38$ เท่ากัน) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 2.97$)

ช่วงอายุระหว่าง 32 – 45 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.51$ เท่ากัน) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุนพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.01$)

ช่วงอายุระหว่าง 46 – 59 ปี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.68$ เท่ากัน) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.21$)

อายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.43$ เท่ากัน) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.04$)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานของวิทยาลัยการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดอนเมือง จังหวัด
สุรินทร์ จำนวนคำถามการศึกษา โดยภาพรวมและรายคำถาม

ข้อคำถาม	ประถมศึกษา			มัธยมศึกษา/เทียบเท่า			ปริญญาตรี		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ความคิดเห็นต่อการบริหารงาน									
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	3.32	1.07	ปานกลาง	3.42	1.03	ปานกลาง	3.57	1.01	ปานกลาง
2. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3.29	0.79	ปานกลาง	3.33	0.77	ปานกลาง	3.33	0.95	ปานกลาง
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และ การรักษาความสงบเรียบร้อย	3.25	0.94	ปานกลาง	3.23	0.97	ปานกลาง	3.57	0.96	มาก
4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว	3.08	0.87	ปานกลาง	2.91	0.97	ปานกลาง	3.22	0.88	ปานกลาง
5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.48	0.94	ปานกลาง	3.52	1.05	มาก	3.66	0.99	มาก
6. ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.48	0.94	ปานกลาง	3.52	1.05	มาก	3.66	0.99	มาก
รวมเฉลี่ย	3.32	0.82	ปานกลาง	3.32	0.88	ปานกลาง	3.50	0.84	ปานกลาง

จากตาราง 12 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษา พบว่าระดับประถมศึกษา มีความคิดเห็น ต่อการบริหารงานทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.48$ เท่ากัน) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวางแผน การส่งเสริม การลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.08$)

ระดับมัธยมศึกษา/เทียบเท่า มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานด้านการบริหารจัดการและ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญา ท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.52$ เท่ากัน) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 2.91$)

ระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และ การรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.66$ เท่ากัน) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการ ท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.22$)

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการงานของส่วนค้ำบเคะวัก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัด สุรินทร์ จำแนกตามอาชีพ โดยภาพรวมและรายด้าน

ข้อคำถาม	เกษตรกร			รับจ้างทั่วไป			รับราชการ			ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว			อื่นๆ		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ความคิดเห็นต่อการบริการงาน															
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	3.35	1.06	ปานกลาง	3.86	0.90	ปานกลาง	3.93	0.97	มาก	3.37	1.02	ปานกลาง	3.09	0.99	ปานกลาง
2. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3.33	0.78	ปานกลาง	3.43	0.44	ปานกลาง	3.46	1.03	ปานกลาง	3.20	1.05	ปานกลาง	3.04	0.84	ปานกลาง
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และ การรักษาความสงบเรียบร้อย	3.27	0.94	ปานกลาง	3.50	0.61	ปานกลาง	3.58	0.95	มาก	3.48	1.24	ปานกลาง	3.07	1.05	ปานกลาง
4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	3.06	0.88	ปานกลาง	3.30	0.52	ปานกลาง	3.30	0.99	ปานกลาง	3.20	1.26	ปานกลาง	2.74	0.89	ปานกลาง
5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	3.51	0.93	มาก	3.92	0.61	มาก	3.58	1.13	มาก	3.59	1.28	มาก	3.26	1.17	ปานกลาง
6. ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.51	0.93	มาก	3.92	0.61	มาก	3.58	1.13	มาก	3.59	1.28	มาก	3.26	1.17	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.34	0.81	ปานกลาง	3.65	0.46	มาก	3.57	0.95	มาก	3.40	1.07	ปานกลาง	3.08	0.91	ปานกลาง

จากตาราง 13 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ะเวก อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามอาชีพโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาแยกตามอาชีพพบว่า อาชีพเกษตรกรรม มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.51$ เท่ากัน) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.06$)

อาชีพรับจ้างทั่วไป มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.92$ เท่ากัน) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.30$)

อาชีพรับราชการ มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต และด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X} = 3.93$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.30$)

อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.59$ เท่ากัน) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิตและด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 3.20$ เท่ากัน)

อาชีพอื่นๆ มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.26$ เท่ากัน) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ($\bar{X} = 2.74$)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ดังแสดงในตาราง

ตาราง 14 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามเพศ

ข้อความ ความคิดเห็นต่อการบริหารงาน	เพศชาย		เพศหญิง		t	P
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	3.37	1.06	3.38	1.05	-0.07	0.94
2. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3.31	0.81	3.31	0.80	0.02	0.98
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และ การรักษาความสงบเรียบร้อย	3.30	0.96	3.28	0.96	0.20	0.83
4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรมและการท่องเที่ยว	3.05	0.93	3.07	0.87	-0.22	0.82
5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	3.54	0.97	3.49	0.98	0.48	0.62
6. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.54	0.97	3.49	0.98	0.48	0.62
รวมเฉลี่ย	3.35	0.85	3.34	0.82	0.18	0.86

จากตาราง 14 พบว่า ประชาชนชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การ
บริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ทั้งโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตาราง 15 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นของ ประชาชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	3	3.47	1.16	1.04	0.38
	ภายในกลุ่ม	353	393.20	1.11		
	รวม	356	396.66			

จากตาราง 15 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การ
บริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 16 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นของ ประชาชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านส่งเสริม คุณภาพชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	3	6.22	2.07	3.23*	0.02
	ภายในกลุ่ม	353	226.80	0.64		
	รวม	356	233.01			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ Scheffe' ผลปรากฏดังตาราง 17

ตาราง 17 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่

(I)อายุ	(J)อายุ	Mean Difference (I-J)	Sig.
ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต			
18 – 31 ปี	32 – 45 ปี	-.188	.105
	46 – 59 ปี	-.24*	.042
	60 ปีขึ้นไป	.10	.460
32 – 45 ปี	18 – 31 ปี	.18	.105
	46 – 59 ปี	-.05	.584
	60 ปีขึ้นไป	.29*	.023
46 – 59 ปี	18 – 31 ปี	.24*	.042
	32 – 45 ปี	.05	.584
	60 ปีขึ้นไป	.35*	.008
60 ปีขึ้นไป	18 – 31 ปี	-.10	.460
	32 – 45 ปี	-.29*	.023
	46 – 59 ปี	-.35*	.008

จากตาราง 17 พบว่า เมื่อทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต จำแนกตามอายุ เป็นรายคู่ พบว่ากลุ่มอายุต่าง ๆ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ กลุ่มอายุ 18 – 31 ปี กลุ่มอายุ 32 – 45 ปี กลุ่มอายุ 46 – 59 ปี และกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป

ตาราง 18 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย	ระหว่างกลุ่ม	3	3.01	1.00	1.09	0.35
	ภายในกลุ่ม	353	325.38	0.92		
	รวม	356	328.39			

จากตาราง 18 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อยไม่แตกต่างกัน

ตาราง 19 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ชะวีก อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและ
การท่องเที่ยว จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นของ ประชาชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและ การท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	3	3.18	1.06	1.30	0.28
	ภายในกลุ่ม	353	288.26	0.82		
	รวม	356	291.43			

จากตาราง 19 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการวางแผน การส่งเสริม
การลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

ตาราง 20 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
สิ่งแวดล้อม จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นของ ประชาชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	3	4.54	1.51	1.59	0.19
	ภายในกลุ่ม	353	337.12	0.96		
	รวม	356	341.66			

จากตาราง 20 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การ
บริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 21 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นของ ประชาชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม	3	4.54	1.51	1.59	0.19
	ภายในกลุ่ม	353	337.12	0.96		
	รวม	356	341.66			

จากตาราง 21 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี
และภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 22 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม จำแนกตามอายุ

ความคิดเห็นของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	3	3.43	1.15	1.63	0.18
	ภายในกลุ่ม	353	247.88	0.70		
	รวม	356	251.31			

จากตาราง 22 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 23 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ชะวีก อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามระดับการศึกษา

ความคิดเห็นของ ประชาชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	2	2.69	1.34	1.21	0.30
	ภายในกลุ่ม	354	393.97	1.11		
	รวม	356	396.66			

จากตาราง 23 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่แตกต่างกัน

ตาราง 24 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต จำแนกตามระดับการศึกษา

ความคิดเห็นของ ประชาชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านส่งเสริม คุณภาพชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	2	0.16	0.08	0.12	0.89
	ภายในกลุ่ม	354	232.86	0.66		
	รวม	356	233.02			

จากตาราง 24 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต
ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 25 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย จำแนกตามระดับการศึกษา

ความคิดเห็นของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย	ระหว่างกลุ่ม	2	4.42	2.21	2.41	0.09
	ภายในกลุ่ม	354	323.97	0.92		
	รวม	356	328.39			

จากตาราง 25 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อยไม่แตกต่างกัน

ตาราง 26 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและ
การท่องเที่ยว จำแนกตามระดับการศึกษา

ความคิดเห็นของ ประชาชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและ การท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	2	3.33	1.66	2.04	0.13
	ภายในกลุ่ม	354	288.10	0.81		
	รวม	356	291.43			

จากตาราง 26 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการวางแผน การส่งเสริม
การลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 27 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
สิ่งแวดล้อม จำแนกตามระดับการศึกษา

ความคิดเห็นของ ประชาชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.39	0.69	0.72	0.49
	ภายในกลุ่ม	354	340.28	0.96		
	รวม	356	341.66			

จากตาราง 27 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 28 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น จำแนกตามระดับการศึกษา

ความคิดเห็นของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม	2	1.39	0.69	0.72	0.49
	ภายในกลุ่ม	354	340.28	0.96		
	รวม	356	341.66			

จากตาราง 28 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 29 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ยะวิ็ก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม จำแนกตามระดับการศึกษา

ความคิดเห็นของ ประชาชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.43	0.71	1.01	0.37
	ภายในกลุ่ม	354	249.88	0.71		
	รวม	356	251.31			

จากตาราง 29 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน
ขององค์การบริหารส่วนตำบลยะวิ็ก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 30 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามอาชีพ

ความคิดเห็นของ ประชาชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	4	12.5	3.13	2.86*	0.02
	ภายในกลุ่ม	352	384.16	1.09		
	รวม	356	396.66			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ Scheffe' ผลปรากฏดังตาราง 31

ตาราง 31 แสดงการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่

(I)อาชีพ	(J)อาชีพ	Mean Difference (I-J)	Sig.
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน			
เกษตรกรกรรม	รับจ้างทั่วไป	-.51*	.040
	รับราชการ	-.58*	.030
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-.02	.920
	อื่น ๆ	.25	.171
รับจ้างทั่วไป	เกษตรกรกรรม	.51*	.040
	รับราชการ	-.07	.831
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	.48	.147
	อื่น ๆ	.76*	.010
รับราชการ	เกษตรกรกรรม	.58*	.030
	รับจ้างทั่วไป	.07	.831
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	.56	.109
	อื่น ๆ	.84*	.008
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกรกรรม	.02	.920
	รับจ้างทั่วไป	-.48	.147
	รับราชการ	-.56	.109
	อื่น ๆ	.28	.336
อื่น ๆ	เกษตรกรกรรม	-.25	.171
	รับจ้างทั่วไป	-.76*	.010
	รับราชการ	-.84*	.008
	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	-.28	.336

จากตาราง 31 พบว่า เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่ พบกลุ่มอาชีพต่าง ๆ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน มีจำนวน 4 คู่ ได้แก่

กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพรับจ้างทั่วไป กลุ่มอาชีพรับราชการและกลุ่มอาชีพอื่น ๆ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 32 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก
อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต จำแนกตามอาชีพ

ความคิดเห็นของ ประชาชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านส่งเสริม คุณภาพชีวิต	ระหว่างกลุ่ม	4	3.52	0.88	1.35	0.25
	ภายในกลุ่ม	352	229.50	0.65		
	รวม	356	233.02			

จากตาราง 32 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การ
บริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 33 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย จำแนกตามอาชีพ

ความคิดเห็นของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย	ระหว่างกลุ่ม	4	4.58	1.15	1.24	0.29
	ภายในกลุ่ม	352	323.81	0.92		
	รวม	356	328.39			

จากตาราง 33 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 34 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พานิชยกรรมและการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ

ความคิดเห็นของประชาชน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พานิชยกรรมและ การท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	4	6.01	1.50	1.85	0.12
	ภายในกลุ่ม	352	285.42	0.81		
	รวม	356	291.43			

จากตาราง 34 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พานิชยกรรมและการท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

ตาราง 35 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
สิ่งแวดล้อม จำแนกตามอาชีพ

ความคิดเห็นของ ประชาชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	ระหว่างกลุ่ม	4	5.63	1.41	1.47	0.21
	ภายในกลุ่ม	352	336.04	0.96		
	รวม	356	341.66			

จากตาราง 35 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การ
บริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 36 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
จำแนกตามอาชีพ

ความคิดเห็นของ ประชาชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม	4	5.63	1.41	1.47	0.21
	ภายในกลุ่ม	352	336.04	0.96		
	รวม	356	341.66			

จากตาราง 36 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การ
บริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและ
ภูมิปัญญาท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 37 เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล
ชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวม จำแนกตามอาชีพ

ความคิดเห็นของ ประชาชน	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	P
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	4	5.25	1.31	1.88	0.11
	ภายในกลุ่ม	352	246.06	0.70		
	รวม	356	251.31			

จากตาราง 37 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ประกอบ มีลักษณะแบบกึ่งมีโครงสร้างโดยกำหนดหัวข้อไว้กว้าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะดังนี้

4.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ประชาชนและครู มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านโครงสร้างพื้นฐานที่เหมือนและแตกต่างกันดังต่อไปนี้

4.1.1 ประเด็นที่เหมือนกัน

4.1.1.1 พบว่า ที่ผ่านมาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ค่อยสนใจกับผลงานที่ทำไปเท่าที่ควร ซึ่งงานด้าน โครงสร้างพื้นฐานในเรื่องของ ถนน ไฟฟ้า ประปา ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของประชาชน เพราะประชาชนจะสัมผัสสิ่งนี้ได้โดยตรงมากกว่าด้านอื่น ๆ

4.1.1.2 ควรมีการปรับปรุง ซ่อมแซมถนนลาดยาง ถนนคอนกรีตที่ชำรุด ให้สามารถสัญจรไปมาได้ดี หรือถ้ามีการทำถนนลาดยาง ถนนคอนกรีตขึ้นอีก ก็ควรทำให้มีคุณภาพ จะได้ไม่ต้องเปลืองงบประมาณในการซ่อมแซมถนนบ่อย ๆ

4.1.1.3 ควรทำถนนลาดยางหรือถนนคอนกรีตให้ครอบคลุมทั่วถึงทุกหมู่บ้าน ทุกเขต ทุกซอยในชุมชน โดยเฉพาะถนนที่เชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้านภายในตำบล

4.1.1.4 ควรขยายเขตเสาไฟฟ้าทุกซอยในหมู่บ้านให้ทั่วถึง

4.1.1.5 ควรติดตั้งไฟฟ้าเพื่อให้แสงสว่างตามถนนในหมู่บ้านให้มากขึ้น เพื่อความปลอดภัยในการขับขี่สัญจรในยามค่ำคืน

4.1.2 ประเด็นที่ต่างกัน

4.1.2.1 ถนนคอนกรีตในเขตชุมชนแคบเกินไปจึงทำให้รถยนต์ไม่สามารถวิ่งเข้าออกหรือวิ่งสวนทางกันได้และองค์การบริหารส่วนตำบลควรแจ้งให้ชาวบ้านเจ้าของที่ดิน ทราบเกี่ยวกับการทำรั้วด้วยว่า ควรห่างจากถนนเท่าไร เพราะชาวบ้านทำรั้วติดถนนมากเกินไป ทำให้ถนนแคบ การสัญจรไปมาไม่สะดวกเท่าที่ควร

4.1.2.2 ระบบประปายังมีส่วนบกพร่อง คือ น้ำมักไม่ไหลบ่อยๆ โดยเฉพาะหน้าแล้ง และน้ำประปาไม่ค่อยสะอาด

4.1.2.3 ควรจัดสรรงบประมาณเพื่อทำท่อระบายน้ำในบางจุดที่มีน้ำท่วมขังเมื่อเวลาฝนตก

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างต่อความคิดเห็นด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ได้ข้อสรุปดังนี้ พบว่าเท่าที่ผ่านมาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ค่อยสนใจหรือเอาใจใส่ไม่เพียงพอต่องานบริการสาธารณะ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะเรื่องการทำถนน ที่ยังไม่มีคุณภาพ ทั้งถนนลาดยางและถนนคอนกรีต ทำให้ถนนชำรุด ซึ่งก่อให้เกิดความยากลำบากในการสัญจรไปมา ถึงแม้จะมีการซ่อมแซมถนนที่ชำรุดแล้วก็ตาม แต่สภาพถนนก็จะกลับคืนสู่สภาพเดิมซึ่งบางครั้งอาจก็ให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ดังนั้นเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ควรมีการปรับปรุงซ่อมแซมถนน โดยตลอดหรือไม่ก็เวลาทำถนนก็ทำให้มีคุณภาพ จะได้ไม่ต้องเปลืองงบประมาณในการซ่อมแซมถนนบ่อยครั้ง ควรทำถนนเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้าน เพื่อจะได้สะดวกในการสัญจรไปมา และควรขยายเขตเสาไฟฟ้าในหมู่บ้านให้ทั่วถึง ควรติดตั้งไฟฟ้าเพื่อให้แสงสว่างตามถนนในหมู่บ้านให้มากขึ้น เพื่อความปลอดภัยในการขับขี่สัญจรในยามค่ำคืน ในบางส่วนนั้นคิดว่า ในเรื่องของการจัดทำบริการสาธารณะด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ในส่วนของถนนคอนกรีตบางซอยก็แคบมากเกินไปทำให้รถยนต์ไม่สามารถวิ่งเข้าออกหรือวิ่งสวนทางกันได้ ในส่วนระบบน้ำประปาก็ยังมีปัญหาที่พบบ่อย คือ น้ำประปาไม่ไหลบ่อยครั้งและน้ำประปาไม่ค่อยสะอาด

และควรจัดสรรงบประมาณเพื่อทำห่อระบายน้ำบางจุดที่มีน้ำท่วมขังเวลาเกิดฝนตก ซึ่งอยากให้องค์การบริหารส่วนตำบลเข้ามาแก้ไขปัญหาตรงจุดนี้ให้มีประสิทธิภาพ

4.2 ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ประชาชนและครู มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ที่เหมือนและแตกต่างกันดังต่อไปนี้

4.2.1 ประเด็นที่เหมือนกัน

4.2.1.1 อยากให้ผู้นำชุมชน ผู้นำองค์กรทุกองค์กร กรรมการหมู่บ้าน ได้จัดประชุมปรึกษาหารือ แผนการจัดการบริหารให้บ่อย ๆ เพื่อประชาชนจะได้ร่วมวางแผนและรับทราบแนวทางการร่วมกัน

4.2.1.2 อยากให้จัดอบรมส่งเสริมอาชีพเสริมให้กับชาวบ้านในชุมชนให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ของหมู่บ้านและตำบล เพื่อที่ชาวบ้านจะได้มีรายได้เสริม

4.2.1.3 อยากให้ส่งเสริมการประกอบอาชีพตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยออกติดตามให้ความรู้และช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง

4.2.1.4 อยากให้สนับสนุนเกี่ยวกับการแจกเบี้ยยังชีพ สำหรับผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ที่ติดเชื่อเอดส์ต่อไป

4.2.1.5 ควรสนับสนุนทุนการศึกษาแก่เด็กนักเรียน หรือสนับสนุนอุปกรณ์กีฬาแก่เด็กเยาวชนเพื่อส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน มาสนใจการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย

4.2.2 ประเด็นที่ต่างกัน

4.2.2.1 ควรจัดตั้งศูนย์อินเทอร์เน็ตให้ทั่วถึงและใช้งานได้ตลอดปี

4.2.2.2 ชุมชนขาดสถานที่ในการพักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกาย ควรจัดให้มีลานกีฬาที่สามารถเล่นได้ทุกเพศทุกวัย

4.2.2.3 เรื่องการป้องกันโรคในชุมชนเป็นไปค่อนข้างช้า คือรอจนพบการระบาดแล้วจึงมีการณรงค์ให้ป้องกัน

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างต่อความคิดเห็นด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ได้ข้อสรุปดังนี้ ส่วนใหญ่เห็นว่า อยากให้ออกให้ผู้นำชุมชน ผู้นำองค์กรทุกองค์กร กรรมการหมู่บ้าน ได้จัดประชุมปรึกษาหารือ แผนการจัดการบริหารให้บ่อยครั้ง เพื่อประชาชนจะได้ร่วมวางแผนและรับทราบแนวทางการร่วมกัน อยากให้จัดอบรมส่งเสริมอาชีพเสริมให้กับชาวบ้านในชุมชนให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ของหมู่บ้านและตำบล เพื่อที่ชาวบ้านจะได้มีรายได้เสริม และอยากให้ส่งเสริมการประกอบอาชีพตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยออกติดตามให้ความรู้และช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องควรให้สนับสนุนเกี่ยวกับการ

แจกเบี้ยยังชีพ สำหรับผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวีและควรสนับสนุนทุนการศึกษาแก่เด็กนักเรียน หรือสนับสนุนอุปกรณ์การกีฬาแก่เด็กเยาวชนเพื่อส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน มาสนใจการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย ในบางส่วนนั้นเห็นว่า ควรจัดตั้งศูนย์อินเทอร์เน็ตให้ทั่วถึงและใช้งานได้ตลอดปี และชุมชนยังขาดสถานที่ในการพักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกาย ควรจัดให้มีลานกีฬาที่สามารถเล่นได้ทุกเพศทุกวัย

4.3 ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ประชาชนและครู มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำปาง จังหวัดสุรินทร์ ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ที่เหมือนและแตกต่างกันดังต่อไปนี้

4.3.1 ประเด็นที่เหมือนกัน

4.3.1.1 ควรจัดทำแผนบรรเทาสาธารณภัยเวลาที่ชุมชนเกิดปัญหา เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม หรือไฟไหม้ เป็นต้น ควรมีการปรับปรุงการรักษาความปลอดภัยรวมถึงป้องกันบรรเทาสาธารณภัยให้มีความพร้อมและช่วยเหลืออย่างทันท่วงที

4.3.1.2 ควรจัดให้มีสถานที่ทิ้งขยะของชุมชนหรือระบบการกำจัดขยะที่เหมาะสม ถูกสุขอนามัยทุกหมู่บ้าน

4.3.1.3 ควรจัดให้มีผู้รับเรื่องราวร้องทุกข์ตามหมู่บ้าน เพื่อที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะได้รับทราบปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนแต่ละชุมชนตามความเป็นจริง

4.3.1.4 ควรมีการจัดการดูแล เรื่องวัยรุ่นที่มีพฤติกรรม ก้าวร้าว ขอบก่อก่เหตุทะเลาะวิวาท หรือตั้งกลุ่มมั่วสุมกัน

4.3.2 ประเด็นที่ต่างกัน

4.3.2.1 ควรจัดให้มีเวรยามดูแลชุมชนตอนกลางคืนทุกคืน

4.3.2.2 กิจกรรมหรืองานประเพณีต่าง ๆ ควรมาจากความคิดเห็นของประชาชนส่วนใหญ่ ไม่ควรเป็นความคิดเห็นของใครคนใดคนหนึ่ง

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างต่อความคิดเห็นด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ได้ข้อสรุปดังนี้ ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรจัดทำแผนบรรเทาสาธารณภัยเวลาที่ชุมชนเกิดปัญหา เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม หรือไฟไหม้ เป็นต้น ควรมีการปรับปรุงการรักษาความปลอดภัยรวมถึงป้องกันบรรเทาสาธารณภัยให้มีความพร้อมและช่วยเหลืออย่างทันท่วงที ควรจัดให้มีสถานที่ทิ้งขยะของชุมชนหรือระบบการกำจัดขยะที่เหมาะสม ถูกสุขอนามัย และควรจัดให้มีผู้รับเรื่องราวร้องทุกข์ตามหมู่บ้าน เพื่อที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะได้รับทราบปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนแต่ละชุมชนตามความเป็นจริง และควรมีการจัดการดูแล เรื่องวัยรุ่นที่มีพฤติกรรม ก้าวร้าว ขอบก่อก่เหตุทะเลาะวิวาท

หรือตั้งกลุ่มมั่วสุมกัน ในขณะที่บางส่วนคิดว่า ควรจัดให้มีเวรยามดูแลชุมชนตอนกลางคืนทุกคืน และกิจกรรม งานประเพณีต่าง ๆ ควรมาจากความคิดเห็นของประชาชนส่วนใหญ่ ไม่ควรเป็นความคิดเห็นของใครคนใดคนหนึ่ง

4.4 ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ประชาชนและครู มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ที่เหมือนและแตกต่างกันดังต่อไปนี้

4.4.1 ประเด็นที่เหมือนกัน

4.4.1.1 ควรจัดให้มีการฝึกอาชีพให้กับชาวบ้าน ในชุมชน เพื่อให้ชาวบ้านมีรายได้ตลอดปี

4.4.1.2 ควรส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมในครัวเรือนและกลุ่มต่าง ๆ โดยการให้แหล่งเงินทุน ให้ความรู้และหาตลาดให้ด้วย โดยเน้นสินค้าในท้องถิ่น

4.4.1.3 ควรจัดให้มีการลงทุนก่อสร้างตลาดชุมชน เพื่อให้ประชาชน นำสินค้าที่ผลิตได้นำมาวางจำหน่ายเพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้า และเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจในชุมชน

4.4.1.4 ควรสนับสนุนสหกรณ์ ร้านค้าชุมชน ให้มีการบริหารจัดการที่ดี เพื่อการพัฒนาต่อยอด โดยอาจมีร้านค้าชุมชนที่ขายเกี่ยวกับสินค้าหัตถกรรม เช่น เครื่องจักรสาน ผ้าฝ้าย ผ้าไหม เสื้อทอ สินค้าที่คนในท้องถิ่นทำขึ้นเอง เป็นต้น

4.4.2 ประเด็นที่ต่างกัน

4.4.2.1 ควรส่งเสริมชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มรายได้ในชุมชน โดยให้มีการจัดหาสถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่มีอยู่ในตำบล เช่น แม่น้ำมูล โดยพัฒนาริมฝั่งมูลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

4.4.2.2 ควรให้มีการจัดทำแผนพัฒนาและจัดทำแผนการบริหารวิสาหกิจชุมชนควรมีความสอดคล้องกัน ประชาชนจะได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความสามัคคีกัน เพื่อที่จะไม่ให้เกิดหนี้นอกระบบขึ้นอีก

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างต่อความคิดเห็นด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ได้ข้อสรุปดังนี้ ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรจัดให้มีการฝึกอาชีพให้กับชาวบ้าน ในชุมชน เพื่อให้ชาวบ้านมีรายได้ตลอดปี ควรส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมในครัวเรือนและกลุ่มต่าง ๆ โดยการให้แหล่งเงินทุน ให้ความรู้และหาตลาดให้ด้วย โดยเน้นสินค้าในท้องถิ่น ให้มีการลงทุนก่อสร้างตลาดชุมชน เพื่อให้ประชาชน นำสินค้าที่ผลิตได้นำมาวางจำหน่ายเพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้า เพื่อเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจในชุมชน ควรสนับสนุนสหกรณ์ ร้านค้าชุมชน ให้มีการบริหารจัดการที่ดี

เพื่อการพัฒนาต่อยอด โดยอาจมีร้านค้าชุมชนที่ขายเกี่ยวกับสินค้าหัตถกรรม เช่น เครื่องจักรสาน ผ้าฝ้าย ผ้าไหม เสื้อทอ สินค้าที่คนในท้องถิ่นทำขึ้นเอง เป็นต้น และบางส่วนคิดว่า ควรส่งเสริมชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มรายได้ในชุมชน โดยให้มีการจัดหาสถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่มีอยู่ในตำบล เช่น แม่น้ำมูล โดยพัฒนาริมฝั่งมูลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และให้มีการจัดทำแผนพัฒนาและจัดทำแผนการบริหารวิสาหกิจชุมชนให้มีความสอดคล้องกัน ประชาชนจะได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความสามัคคีกัน เพื่อที่จะไม่ให้เกิดหนี้อาระบบขึ้นอีก

4.5 ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ประชาชนและครู มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ที่เหมือนและแตกต่างกันดังต่อไปนี้

4.5.1 ประเด็นที่เหมือนกัน

4.5.1.1 ส่งเสริมให้ประชาชนใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในการเพาะปลูกเพื่อจะได้ลดรายจ่าย

ในการทำเกษตรกรรม

4.5.1.2 ส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องการทำปุ๋ยอินทรีย์หรือน้ำหมักชีวภาพไว้ใช้เองในครัวเรือน โดยใช้ต้นทุนต่ำ วัตถุดิบหาได้ง่ายในท้องถิ่นและสามารถนำไปใช้ได้จริง

4.5.1.3 ส่งเสริมให้มีการปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่าง ๆ ต้นไม้ เพื่อช่วยกันรณรงค์การลดภาวะโลกร้อน และเป็นการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.5.2 ประเด็นที่ต่างกัน

4.5.2.1 อยากให้นำที่สาธารณประโยชน์ที่มีอยู่ในชุมชน มาทำให้เกิดประโยชน์ให้มากขึ้น โดยการปลูกป่าหรือจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือจัดเป็นแหล่งข้อมูล แหล่งศึกษาหาความรู้ประจำชุมชนดีกว่าทิ้งไว้ให้ว่างเปล่า

4.5.2.2 อยากให้จัดทำโครงการธนาคารขยะ นอกจากจะทำให้ชุมชนสะอาดแล้วยังเป็นการสร้างจิตสำนึกให้ทุกคนได้รู้จักการรักษาสิ่งแวดล้อม

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างต่อความคิดเห็นด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ได้ข้อสรุปดังนี้ ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรส่งเสริมให้ประชาชนใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในการเพาะปลูกเพื่อจะได้ลดรายจ่ายในการทำเกษตรกรรม ส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องการทำปุ๋ยอินทรีย์หรือน้ำหมักชีวภาพไว้ใช้เองในครัวเรือน โดยใช้ต้นทุนต่ำ วัตถุดิบหาได้ง่ายในท้องถิ่นและสามารถนำไปใช้ได้จริง ส่งเสริมให้มีการปลูกต้นไม้ในวันสำคัญต่าง ๆ ต้นไม้ เพื่อช่วยกันรณรงค์การลดภาวะโลกร้อน และเป็นการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม บางส่วนเห็นว่าอยากให้นำที่สาธารณประโยชน์ที่มีอยู่ในชุมชน มาทำให้เกิดประโยชน์ให้มากขึ้น โดยการปลูกป่าหรือ

จัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือจัดเป็นแหล่งข้อมูล แหล่งศึกษาหาความรู้ ประจำชุมชนดีกว่าทิ้งไว้ให้ว่างเปล่า และอยากให้จัดทำโครงการธนาคารขยะ นอกจากจะทำให้ชุมชนสะอาดแล้ว ยังเป็นการสร้างจิตสำนึกให้ทุกคนได้รู้จักการรักษาสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

4.6 ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

จากการสัมภาษณ์ พบว่า ประชาชนและครู มีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่เหมือนและแตกต่างกันดังต่อไปนี้

4.6.1 ประเด็นที่เหมือนกัน

4.6.1.1 ควรสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยอาจจัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมเรียนรู้ของชุมชน และมีการให้เจ้าของภูมิปัญญาได้ถ่ายทอดความรู้ ความสามารถแก่ชนรุ่นหลังต่อไป หรือให้ประชาชนที่สนใจเข้ามาฝึกอบรมเรียนรู้เพื่อให้ได้รับประโยชน์และสามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพเสริมได้ และเพื่อเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้อยู่คู่กับคนในท้องถิ่นต่อไป

4.6.1.2 การจัดกิจกรรมประเพณีของชุมชนนั้น ควรกระตุ้น ปลูกกระคมีให้ชาวบ้านได้ทำกิจกรรมในวันสำคัญ ทั้งเด็ก วัยรุ่น ผู้ใหญ่ โดยเฉพาะผู้สูงอายุให้ท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมประเพณีของชุมชน ท่านจะได้ถ่ายทอดความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่ชนรุ่นหลัง ได้อนุรักษ์สิ่งที่ดิงามต่อไป

4.6.1.3 ควรจัดให้มี ร้านค้าหรือศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ให้ชาวบ้านได้นำสินค้าท้องถิ่น สินค้าหัตถกรรม เช่น เครื่องจักรสาน ผ้าทอ เสื้อทอ นำมาขายเพื่อให้มีรายได้ และเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจในชุมชนให้มีเงินหมุนเวียนภายในชุมชน

4.6.2 ประเด็นที่ต่างกัน

4.6.2.1 ควรมีการประชาสัมพันธ์ กิจกรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เช่น การแห่นาค หรืองานบุญประเพณีต่าง ๆ ให้ประชาชนท้องถิ่นอื่น ๆ ได้ทราบเพื่อเป็นการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมที่ดิงามต่อไป

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างต่อความคิดเห็นด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้ข้อสรุปดังนี้ ส่วนใหญ่เห็นว่า ควรสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยจัดตั้งศูนย์อนุรักษ์หรือศูนย์ฝึกอบรมศิลปวัฒนธรรมและมีการให้เจ้าของภูมิปัญญาได้ถ่ายทอดความรู้ ความสามารถแก่ชนรุ่นหลังต่อไป หรือให้ประชาชนที่สนใจเข้ามาฝึกอบรมเรียนรู้เพื่อให้ได้รับประโยชน์และสามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพเสริมได้ และเพื่อเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้อยู่คู่กับคนในท้องถิ่นต่อไป และในการจัดกิจกรรมประเพณีของชุมชนนั้น ควรกระตุ้น ปลูกกระคมีให้ชาวบ้านได้ทำกิจกรรมในวันสำคัญ ทั้งเด็ก วัยรุ่น ผู้ใหญ่ โดยเฉพาะผู้สูงอายุให้ท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมประเพณีของชุมชน

ท่านจะได้ถ่ายทอดความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่ชนรุ่นหลังได้อนุรักษ์สิ่งที่ต้องต่อไป บางส่วนเห็นว่า ควรมีการประชาสัมพันธ์ กิจกรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เช่น การแห่นาค หรืองานบุญ ประเพณีต่าง ๆ ให้ประชาชนท้องถิ่นอื่น ๆ ได้ทราบเพื่อเป็นการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมที่ต้องต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยได้นำเสนอการสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดสุรินทร์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนในเขตบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

สมมติฐานของการวิจัย

ประชาชนในเขตบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดสุรินทร์ ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิ์ในการเลือกตั้งในเขตบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดสุรินทร์ทั้งหมด 10 หมู่บ้าน จำนวน 5,483 คน โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน

(Krejcie & Morgan) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 357 คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ ตามสัดส่วนด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ จะใช้การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งประกอบด้วย อาชีพครู 5 คน และประชาชนที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรวม 10 คน รวมกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เทคนิคการสัมภาษณ์ทั้งสิ้น จำนวน 15 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขึ้นเอง โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาและมีผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แล้วนำมาแบบสอบถามไปทดลองใช้กับประชาชนที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่างในเขตตำบลกระเบื้อง อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดสุรินทร์ แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach) ผลปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่น .9485 สำหรับแบบสัมภาษณ์มีลักษณะแบบกึ่งโครงสร้าง โดยกำหนดหัวข้อไว้กว้าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระเบื้อง อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดสุรินทร์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการนำแบบสอบถามไปแจกให้กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในเขตบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลกระเบื้อง อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้วยตนเองและขอรับคืนในเวลาที่กำหนด สำหรับการใช้นิตินการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้สถิติดังนี้

4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตารางแสดงจำนวนร้อยละ

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระเบื้อง อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามสถานภาพทางประชากร ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบความเรียง

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกระเบื้อง อำเภอลำดวนบุรี จังหวัดสุรินทร์ จำแนกตามสถานภาพทางประชากร จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษาและอาชีพ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในแต่ละด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ตามวิธีการของเชฟเฟ้ (Scheffe' Method) กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

4.4 ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ใช้การวิเคราะห์โดยวิธีอุปมาน (Inductive Method) โดยนำประเด็นข้อมาพิจารณาความคล้ายคลึงกัน ความแตกต่างกัน และความสัมพันธ์ เพื่อหาข้อสรุปสรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลยะวิ๊ก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นต่อของประชาชนการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลยะวิ๊ก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลยะวิ๊ก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ เมื่อจำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา พบว่า ทั้งโดยภาพรวมและรายได้ไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามอายุ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ เมื่อจำแนกตามอาชีพ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านโครงสร้างพื้นฐานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์ พบว่า ประชาชนต้องการบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพเพื่อประชาชนจะได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ต้องการให้ส่งเสริมพัฒนาอาชีพให้กับประชาชนให้มากขึ้นเพื่อที่จะมีรายได้เสริมและจะได้ไม่ต้องย้ายถิ่นฐานไปประกอบอาชีพที่อื่น ต้องการให้จัดทำสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกายให้ครอบคลุมทุกชุมชน ควรมีการรักษาความปลอดภัยรวมถึงป้องกันบรรเทาสาธารณภัยให้มีความพร้อมเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินจะได้ช่วยเหลือประชาชนได้อย่างทันท่วงที ส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องการทำปฎิบัติอินทรีย์และส่งเสริมการอนุรักษ์ วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นในอยู่คู่กับท้องถิ่นต่อไป

อภิปรายผล

จากการศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลยะวิ๊ก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ในงานทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ทำให้ทราบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในด้านต่าง ๆ และมีประเด็นค้นพบที่น่าสนใจ อันจะเป็นข้อมูลให้องค์การบริหารส่วนตำบลระดม ใจไปวางแผนปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในด้านต่าง ๆ ในอนาคต ผู้วิจัยได้อภิปรายผลดังนี้

1. ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลระเวียง อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานและรับรู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในองค์การบริหารส่วนตำบลคล้าย ๆ กันและต้องการให้มีการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในแนวทางเดียวกัน หรืออาจมองได้ว่าการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในระดับที่น่าพอใจสูงสุดจึงส่งผลให้ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของล้อม เข้มสุวรรณรัตน์ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแซะ อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดนครราชสีมา ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลแซะ อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดนครราชสีมา พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปราณี สุขเกษมสาร (2553 : 61) ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไทร อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดสุรินทร์ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

2. สำหรับผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลระเวียง อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดสุรินทร์ ในงาน 6 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งสามารถจำแนกรายด้าน ได้ดังนี้

2.1 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลระเวียง อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดสุรินทร์ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจาก ปัญหาต่าง ๆ ของประชาชนยังไม่ได้รับการแก้ไขให้ตรงกับความต้องการ ประกอบกับชุมชนมีการขยายตัวมากขึ้น ทำให้การดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ยังไม่ทั่วถึงและเพียงพอไม่ว่าจะเป็นการดูแล บำรุง รักษา จึงทำให้ประชาชนมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ช่อพฤกษ์ ฝิวู่ (2550 : 88) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตำบลชุมพลบุรี อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลละเว็ก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องมาจาก ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลละเว็ก มีการเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจและสังคมขึ้นค่อนข้างมาก มีการขยายตัวของครัวเรือนมากขึ้น ทำให้บางพื้นที่มีระบบสาธารณสุขและสาธารณสุขการยังเข้าไปได้ไม่ทั่วถึง อย่างเช่น การจัดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ การจัดสถานที่ออกกำลังกายหรือแม้แต่การบริการอินเตอร์เน็ต ประชาชนยังได้รับบริการสาธารณสุขจากองค์การบริหารส่วนตำบลละเว็กได้ไม่ดีเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรณพิศ แพงไรสง (2552 : 54) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง

2.3 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลละเว็ก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องมาจาก องค์การบริหารส่วนตำบลละเว็ก ไม่มีการวางแผนที่ชัดเจนและยังมีความพร้อมไม่เพียงพอต่อการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและการป้องกันรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และยังไม่มียุทธศาสตร์ของชุมชนหรือระบบการกำจัดขยะที่ถูกสุขอนามัย ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลละเว็ก จึงควรให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ในทุก ๆ เรื่องอย่างจริงจังซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ล้อม แยมสุวรรณรัตน์ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลละเว็ก อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานด้านสังคมและการรักษาความสงบ ในระดับปานกลาง

2.4 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลละเว็ก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องมาจาก องค์การบริหารส่วนตำบลละเว็ก มีโครงการดำเนินงานในด้าน การส่งเสริมการประกอบอาชีพแก่ประชาชนและการพัฒนาส่งเสริมให้ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยว ค่อนข้างน้อย จึงส่งผลให้ความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลละเว็ก จึงควรมีการปรับปรุงการดำเนินงานในด้านที่กล่าวมาแล้วข้างต้นให้มีประสิทธิผลยิ่งขึ้น โดยอาจให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น มีการประชุมวางแผนงานร่วมกันเพื่อหาแนวทางแก้ไข ปรับปรุงการบริการด้านนี้ต่อไป ซึ่งจะนำไปสู่การมีรายได้

ของประชาชนแต่ก็ต้องคำนึงถึงหลักการตามสภาพเศรษฐกิจชุมชนที่แท้จริงด้วย เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อำนาจ อยู่สาโก (2549 : บทคัดย่อ) ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลพนมรุ้ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับปานกลาง

2.5 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก องค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง ได้มีการจัดทำแผนเกี่ยวกับการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม โดยมีภารกิจ การฝึกอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำปุ๋ยอินทรีย์และน้ำหมักชีวภาพ รวมทั้งรณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่ได้ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในการทำเกษตรกรรมและการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรู้จักอนุรักษ์ป่าไม้ธรรมชาติ ป่าชุมชน หรือพื้นที่สาธารณประโยชน์ที่ใช้ร่วมกันอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ช่อพุดกัญ ฝิวภู (2550 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตำบลพนมรุ้ง อำเภอพนมรุ้ง จังหวัดบุรีรัมย์ จากการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจาก เทศบาลตำบลพนมรุ้งไม่ได้ประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ความเข้าใจ และส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเท่าที่ควร ประกอบกับบริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง และเทศบาลตำบลพนมรุ้ง มีความแตกต่างกันคือเทศบาลตำบลพนมรุ้ง เป็นเขตชุมชนเมือง ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากนัก ประกอบกับระยะเวลาในการในการศึกษาที่แตกต่างกัน จึงทำให้ผลการวิจัยแตกต่างกัน

2.6 ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก องค์การบริหารส่วนตำบลชะเวียง ให้การส่งเสริมและสนับสนุนประเพณีวัฒนธรรมในท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอและพยายามให้ประชาชนทุกเพศทุกวัย ได้เข้ามาทำกิจกรรมที่เป็นการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนที่มีความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้แสดงออกและถ่ายทอดมรดกสิ่งที่ดีงามเหล่านี้ได้อยู่คู่กับท้องถิ่นต่อไปซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไชยวัฒน์ โคคุทา (2552 : 42) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ อำเภอบ้านนา จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษา

พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นในระดับมาก

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานไว้ ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานของการวิจัยมีดังนี้

3.1 จากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งจากสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ไม่แตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันเพศชายและเพศหญิง มีสิทธิเท่าเทียมกันมากขึ้น ทั้งด้านการประกอบอาชีพ การรับรู้และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ การแสดงความคิดเห็น และการมีส่วนร่วมทางการเมืองไม่ว่าจะเป็นในระดับท้องถิ่นหรือระดับประเทศ ส่งผลให้เพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อำนาจ อยู่สาโก (2549 : 87) ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลพนมรุ้ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลพนมรุ้ง ไม่แตกต่างกัน

3.2 จากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ แตกต่างกัน ซึ่งจากสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากประชาชนที่มีช่วงอายุต่างกัน มีความสนใจในเรื่องที่ต่างกันทำให้รับรู้ถึงกิจกรรมการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีกต่างกัน จึงส่งผลให้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อำนาจ อยู่สาโก (2549 : 87) ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลพนมรุ้ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลพนมรุ้ง แตกต่างกัน

3.3 จากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งจากสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ไม่แตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก ได้ปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่และระเบียบกฎเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ทำให้ประชาชนไม่ว่าจะอยู่

ในระดับการศึกษาใดก็ตามต่างก็ได้รับรู้และเห็นผลการบริหารงานเช่นเดียวกัน จึงมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อำนาจ อยู่สาโก (2549 : 88) ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลพนมรุ้ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีอายุระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลพนมรุ้ง แตกต่างกัน

3.4 จากผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ แตกต่างกัน ซึ่งจากสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ไม่แตกต่างกัน จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก ได้ปฏิบัติงานตามอำนาจ หน้าที่และระเบียบกฎเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ทำให้ประชาชนแต่ละสาขาอาชีพได้รับรู้และเห็นผลการบริหารงานเช่นเดียวกัน จึงมีความคิดเห็นคล้ายคลึงกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อำนาจ อยู่สาโก (2549 : 88) ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลพนมรุ้ง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลพนมรุ้ง ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการสัมภาษณ์ ซึ่งผู้วิจัยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง โดยกำหนดหัวข้อไว้กว้าง ๆ ปรากฏว่ามีข้อค้นพบที่น่าสนใจดังนี้

4.1 ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ควรที่จะเร่งดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมถนนลาดยางและจัดทำถนนคอนกรีตหรือถนนหินคลุกในพื้นที่ตามหมู่บ้านหรือในระหว่างหมู่บ้าน เพิ่มขึ้นอีก เนื่องจากถนนหรือเส้นทางที่ประชาชนใช้สัญจรภายในหมู่บ้านหรือในระหว่างหมู่บ้านยังไม่เพียงพอ และถนนที่มีอยู่แล้วส่วนมากมีสภาพทรุดระเป็นหลุมเป็นบ่อ ไม่สะดวกในการสัญจร ควรเร่งติดตั้งแสงไฟให้สว่างตามท้องถนนและในที่เปลี่ยวเพราะเวลากลางคืนมักเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย และน้ำประปาควรเร่งทำการปรับปรุงให้มีความสะอาดและมีการไหลของน้ำอย่างต่อเนื่องเพราะน้ำเป็นส่วนสำคัญที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างมาก ดังนั้นจึงควรริบดำเนินการพัฒนา ปรับปรุง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญเลิศ รักเพชร (2552 : 86) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลห้วยแถลง อำเภอห้วยแถลง จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า ด้านโครงสร้างพื้นฐานประชาชนมีความต้องการให้เทศบาลตำบลห้วยแถลงติดตั้งไฟฟ้าตามถนนในเขตเทศบาล ซ่อมแซมถนนสาธารณะที่ชำรุดให้สามารถใช้งานได้ดี และปรับปรุงระบบประปาให้ทั่วถึงและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

4.2 ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ควรจัดตั้งศูนย์อินเตอร์เน็ตให้ทั่วถึงและใช้งานได้อย่างต่อเนื่องตลอดไป ควรจัดให้มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและสถานที่ออกกำลังกายรวมทั้งจัดหาอุปกรณ์ทางการศึกษาแก่ประชาชนในพื้นที่และรณรงค์ให้ประชาชนสนใจในการออกกำลังกายมากขึ้น สนับสนุนการแข่งขันกีฬาเพื่อให้ประชาชนในชุมชนได้ร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีในชุมชนอีกทางหนึ่งด้วย และควรส่งเสริมการฝึกอบรมอาชีพเสริมให้กับชาวบ้านในชุมชน หรือฝึกอบรมทักษะฝีมือให้แก่กลุ่มสตรี เพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ให้กับครอบครัวและชุมชนและให้ส่งเสริมการประกอบอาชีพตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง โดยออกติดตามให้ความรู้และช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องเพื่อประชาชนจะได้มีรายได้ตลอดปี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ช่อพฤกษ์ ฝิวภู (2550 : 93) ทำการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตำบลชุมพลบุรี อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ผลการศึกษาพบว่า ข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตำบลชุมพลบุรี ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ควรมีการปรับปรุงสถานที่พักผ่อนหย่อนใจให้มีความสวยงามและความสะอาด รวมถึงจัดให้เป็นแหล่งออกกำลังกายสำหรับประชาชน เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ จัดหาอุปกรณ์กีฬาและสนับสนุนการแข่งขันกีฬาเพื่อให้ประชาชนในชุมชนได้ร่วมกิจกรรม และยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีในชุมชนอีกทางหนึ่งด้วย

4.3 ด้านการจัดระเบียบชุมชน / สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ควรจัดทำแผนบรรเทาสาธารณภัยเวลาที่ชุมชนเกิดปัญหา เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม หรือไฟไหม้ เป็นต้น ควรมีการรักษาความปลอดภัยรวมถึงป้องกันบรรเทาสาธารณภัยให้มีความพร้อม ต่อเนื่อง มีความสม่ำเสมอในการปฏิบัติหน้าที่และควรประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนช่วยกันดูแลสอดส่องความเรียบร้อยภายในชุมชนของตนเอง ควรจัดให้มีผู้รับเรื่องราวร้องทุกข์ของแต่ละหมู่บ้านหรือจุดรับแจ้งเหตุที่สะดวกและรวดเร็ว และสามารถกระจายข่าวสารเพื่อป้องกันภัยที่จะเกิดขึ้นได้อย่างทันที่ และที่สำคัญควรจัดให้มีสถานที่ตั้งขยะของชุมชนหรือระบบการกำจัดขยะที่ถูกสุขอนามัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไชยวัฒน์ โคตุทา (2552 : 44) ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ อำเภอบึงสามพัน จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า ข้อเสนอแนะด้านจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย คือ ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ทั้งในด้านการเสนอแนะความคิดเห็น การวางแผน และการร่วมกิจกรรมการพัฒนา ประเด็นต่อมีควรจัดให้มีเครื่องมือและอุปกรณ์ของอาสาสมัครป้องกันภัย เพื่อให้การปฏิบัติงานมีความพร้อมและมีประสิทธิภาพ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรรณพิศ แพงไชยสง (2552 : 57) ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ด้านพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ประชาชนมีข้อเสนอแนะว่า ควรให้มีการดูแลรักษาความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง มีความสม่ำเสมอในการปฏิบัติหน้าที่ โดยจัดเวรยามดูแล

รักษาความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง มีความสม่ำเสมอในการปฏิบัติหน้าที่ โดยจัดเวรยามดูแลความเรียบร้อยในชุมชนเป็นประจำทุกวันตามสถานที่ต่าง ๆ และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนช่วยกันดูแลสอดส่องความเรียบร้อยภายในชุมชนของตนเอง จัดให้มีจุดรับแจ้งเหตุที่สะดวกรวดเร็วและสามารถกระจายข่าวสารเพื่อป้องกันภัยที่จะเกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที

4.4 ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ให้มีการลงทุนก่อสร้างตลาดชุมชน เพื่อให้ประชาชนนำสินค้าที่ผลิตได้นำมาวางจำหน่ายเพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้าโดยเน้นสินค้าในท้องถิ่น และควรจัดให้มีการจัดหาสถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติที่มีอยู่ในตำบล เช่น แม่น้ำมูล โดยพัฒนาริมฝั่งมูลให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวซึ่งจะทำให้เศรษฐกิจของชุมชนเจริญเติบโตขึ้นได้ และให้มีการจัดทำแผนพัฒนาตำบลและจัดทำแผนการบริหารวิสาหกิจชุมชนให้มีความสอดคล้องกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ช่อพฤกษ์ ฝิวภู (2550 : 93) ทำการศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตำบลชุมพลบุรี อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ มีข้อเสนอแนะด้านพาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ควรมีการส่งเสริมด้านการฝึกอบรมอาชีพ และส่งเสริมการลงทุนในการประกอบอาชีพเพื่อให้ประชาชนมีแนวทางในการประกอบอาชีพที่สามารถเพิ่มรายได้ให้ประชาชนมีงานทำ สามารถเลี้ยงตนเองครอบครัวได้และควรมีการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อมาอบรมให้ความรู้แก่ประชาชน และหาแหล่งตลาดเพื่อรองรับผลิตภัณฑ์ของประชาชน รวมถึงควรมีการพัฒนาชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ซึ่งจะส่งผลให้เศรษฐกิจของชุมชนเจริญเติบโตขึ้น

4.5 ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องการทำปุ๋ยอินทรีย์หรือน้ำหมักชีวภาพไว้ใช้เองในครัวเรือน โดยใช้ต้นทุนต่ำ วัตถุประสงค์หาได้ง่ายในท้องถิ่นและสามารถนำไปใช้ได้จริงเพื่อเป็นการลดรายจ่ายในการทำเกษตรกรรม และควรให้มีการป้องกันการปล่อยน้ำเสียลงในแม่น้ำ ลำคลอง ควรนำที่สาธารณประโยชน์ที่มีอยู่ในชุมชนมาทำให้เกิดประโยชน์ให้มากโดยจัดให้มีการปลูกป่าหรือจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยว แหล่งข้อมูล แหล่งศึกษาหาความรู้ประจำชุมชนและส่งเสริมรณรงค์ให้ประชาชน รู้จักรักและหวงแหน ป่าชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพนพิศ แพงไรสง (2552 : 58) ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่ามีข้อเสนอแนะด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนี้ ควรจัดให้มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจแก่ประชาชนในพื้นที่โดยจัดให้มีความสวยงามและสะอาด รวมถึงจัดให้เป็นแหล่งออกกำลังกายและเพื่อความสะอาดของชุมชนควรจัดหาถังขยะไว้บริการอย่างทั่วถึง

4.6 ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ควรสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยจัดตั้งศูนย์อนุรักษ์หรือศูนย์ฝึกอบรมศิลปวัฒนธรรมและมีการให้เจ้า ของภูมิปัญญา

ได้มาถ่ายทอดความรู้ ความสามารถ แก่ชนรุ่นหลังต่อไปหรือให้ประชาชนที่สนใจเข้ามาฝึกอบรมเรียนรู้ เพื่อให้ได้รับประโยชน์และสามารถนำไปประกอบเป็นอาชีพเสริมได้ และเพื่อเป็นการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้อยู่คู่กับคนในท้องถิ่นต่อไป และควรจัดงานวัฒนธรรมประเพณีที่สำคัญของหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้านเพื่อแสดงเอกลักษณ์ประจำหมู่บ้านให้ผู้คนจากต่างถิ่น ได้รู้จักและมาเที่ยวชม ซึ่งจะช่วยให้เศรษฐกิจของชุมชนเจริญเติบโตขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตรลัดดา ถิ่นสำราญ (2551 : 70) ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า ข้อเสนอแนะด้านสังคม ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ควรให้มีการจัดงานประเพณีพื้นบ้าน เช่น รดน้ำคำหัวผู้สูงอายุในวันสงกรานต์ เป็นประจำทุกปี เพื่อให้ลูกหลานได้รู้จักประเพณีแต่โบราณ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ นั้นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงในการบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีกในแต่ละด้านนั้น ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก จึงควรมีแนวนโยบายในการส่งเสริม ให้ประชาชนตระหนักและเห็นคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการรณรงค์ให้ประชาชนใน ดูแลรักษา พื้นที่สาธารณะประโยชน์ที่ประชาชนใช้ร่วมกัน เช่น ป่าชุมชนอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ในการใช้ประโยชน์จากป่าชุมชน และจัดให้มีกิจกรรมปลูกต้นไม้ในชุมชนในโอกาสวันสำคัญต่าง ๆ ในด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก ควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อเป็นการเผยแพร่และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม เช่น การอุปสมบทโดยใช้ช้างแห่ ประเพณีลอยกระทง ประเพณีเข้าพรรษา ออกพรรษา รวมทั้งประเพณีลงแขกเกี่ยวข้าว วันสารทเขมร งานวันปลาไหล เป็นต้น และควรมีการส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้รับการศึกษาเพิ่มเติมหรือ เข้าร่วมอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาและประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้นไป

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลละเวียงในแต่ละด้านนั้น ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลละเวียงควรมีแนวนโยบายที่จะส่งเสริมการตลาดชุมชน สินค้าท้องถิ่น โดยการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ ในการจัดฝึกอบรมอาชีพ และส่งเสริมการลงทุนให้ประชาชน โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น เช่น หากให้ท้องถิ่นมีต้นกก หรือ ผักตบชวา ก็ควรมีการฝึกอบรมอาชีพเกี่ยวกับการแปรรูปต้นกกหรือผักตบชวา ให้เป็นผลิตภัณฑ์ที่สามารถจำหน่ายได้ และให้ประชาชนนำสินค้าที่ผลิตได้มาจำหน่ายยังตลาดชุมชน นอกจากนี้องค์การบริหารส่วนตำบลละเวียง ควรจัดหาแหล่งจำหน่ายสินค้าให้กระจายไปยังตลาดอื่น ๆ ด้วย และนอกจากนี้ ควรรณรงค์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ในกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และเพื่อทราบความต้องการที่แท้จริงของชุมชนแต่ละแห่งว่าต้องการให้องค์การบริหารส่วนตำบลละเวียง พัฒนาและส่งเสริมในด้านใดบ้าง เพื่อนำไปสู่การพัฒนา อย่างยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลละเวียง อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ในด้านต่างๆ

2.2 ควรมีการศึกษาถึงปัญหา และอุปสรรค ของบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลละเวียง อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์

2.3 ควรมีการศึกษาถึงธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลละเวียง อำเภอชุมพลบุรีจังหวัดสุรินทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนก แสงเงินอ่อน. (2546). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลตำบลเวียงป่าเป้า อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- กรมการปกครอง. (2539). พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : บพิธการพิมพ์.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2546). คู่มือการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : ครุสภาลาดพร้าว.
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2546). การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. ค้นเมื่อ 9 ตุลาคม 2551, จาก <http://www.thailocalgov.net/menu4.1.html>.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2541). คู่มือพัฒนาการศึกษา พ.ศ. 2541. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กลุ่มพัฒนาระบบบริหารสำนักงานอัยการสูงสุด. (2550). การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี. ค้นเมื่อ วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2553, จาก www.kpr.ago.go.th/PDF/Good%20Governance.doc -.
- กันตยา เพิ่มผล. (2541). การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- การกระจายอำนาจ. (2546). ค้นเมื่อ 9 ตุลาคม 2551, จาก <http://www.thailocalgov.net/menu4.1.html>.
- กิตติ อมรเลิศวิทย์. (2545). การเพิ่มประสิทธิภาพของบุคลากรด้านการจัดการข้อมูลข่าวสารของงานการข่าวโดยใช้คอมพิวเตอร์ : ศึกษากรณี กองบังคับการตำรวจภูธรภาค 2. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์ (การบริหารทั่วไป). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
- โกวิท พวงงาม. (2542). การปกครองท้องถิ่นไทยหลักการและมิติใหม่ในอนาคต. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บพิธการพิมพ์.
- _____. (2544). การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ : วิญญูชน.
- จิตรลัดดา ถิ่นสำราญ. (2551). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ รปม. (รัฐประศาสนศาสตร์). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เจริญผล สุวรรณโชติ. (2542). ทฤษฎีการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษร.

- เจษฎา จันทบูรานันท์. (2546). ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ รม. (รัฐประศาสนศาสตร์). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชานานูช วิชิตะกุล. (2546). ความคิดเห็นของลูกค้าที่มีต่อการให้บริการของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาชะอำ จังหวัดเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชยากร เทศะบำรุง. (2544). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจร : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดศรีสะเกษ. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ช่อพฤกษ์ ผิวภู่ง. (2550). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเทศบาลตำบลชุมพลบุรี อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ รม. (รัฐประศาสนศาสตร์). นุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ชาญชัย ภิรมจิตร์. (2550). องค์ประกอบการปกครองส่วนท้องถิ่น. ค้นเมื่อ 9 ตุลาคม 2551, จาก <http://pchanchai.exteen.com/20070107/entry-1>.
- ชวงค์ ฉายะบุตร. (2539). การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น.
- ไชยวัฒน์ชาติประสพ. (2550). ทิศนะของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ รม. (รัฐประศาสนศาสตร์). นุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ไชยวัฒน์ โคคุทา. (2552). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือ อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม. ภาคนิพนธ์ รม. (รัฐประศาสนศาสตร์). นุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ฐิติวุฒิ บุญยวงศ์วิวัชร. (2551). ค้นเมื่อ 9 ตุลาคม 2551, จาก http://govt101.blogspot.com/2008/08/blog_post_9305.html.
- ถวัลย์รัฐ วรเทพพุดพิงศ์. (2540). กำหนดและวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ. กรุงเทพฯ ฯ : เสมาธรรม.
- ทรงพล ภูมิพัฒน์. (2541). จิตวิทยาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ ฯ : ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ทองศรี ชัยละคร. (2552). ความคิดเห็นและความเชื่อมั่นของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการการเลือกตั้ง. วิทยานิพนธ์ รม. (รัฐประศาสนศาสตร์). นุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- เทพศักดิ์ บุญรัตพันธุ์. (2536). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างประสิทธิภาพของการนำนโยบายการให้บริการแก่ประชาชน ไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาสำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ พบ.ค. (การบริหารการพัฒนา). กรุงเทพฯ ฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2540). องค์การและการจัดการ ทันสมัยยุคโลกภิวัตน์. กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
 . (2543). องค์การและการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ชนสวรรค์ เจริญเมือง. (2542). 100 ปีการปกครองท้องถิ่นไทย พ.ศ.2440-2540. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์คบไฟ.
- ธานีรินทร์ ศิลปจารุ. (2548). การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ ฯ : บิซซิเนสฮอว์แอนคี้.
- ธิติพร ดนัยโชติและนภจร อุ้นแก้ว. (2546). ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ รป.ม (รัฐประศาสนศาสตร์).
 ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นพมาศ ชีระเวทิน. (2539). จิตวิทยาสังคมกับชีวิต. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นันทวัฒน์ บรมานันท์. (2547). หลักกฎหมายปกครองเกี่ยวกับบริการสาธารณะ (ปรับปรุงใหม่). พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ ฯ : วิญญูชน.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ ฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญเลิศ รักเพชร. (2552). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลห้วยแถลง อำเภอห้วยแถลง จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์).
 บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ประยูร กาญจนกุล. (2535). คำบรรยายกฎหมายปกครอง. พิมพ์ครั้งที่ 3 . กรุงเทพฯ ฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2542). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. บุรีรัมย์ :
 สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- ปราณี สุขกะสมสาร. (2523). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านไทร อำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์. ภาคนิพนธ์ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์).
 บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ปริญญา เทวานฤมิตรกุล. (2544). สารานุกรมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ.2540) หมวดสิทธิเสรีภาพ เรื่อง สิทธิเสรีภาพและการเมืองส่วนร่วมทางการเมืองของประเทศ. กรุงเทพฯ ฯ :
 องค์การค้ำของครุสภา.

- พจนานถ คาศิริ. (2546). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- พนัส หันนาคินทร์. (2542). หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. (2531). การวัดทัศนคติ. กรุงเทพฯ ฯ : คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.
มหาวิทยาลัยมหิดล
- พรรณพิศ แพงไรสง. (2552). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลโนนดินแดง อำเภอโนนดินแดง จังหวัดบุรีรัมย์. ภาคนิพนธ์ ปร.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- พวงทอง โยธาใหญ่. (2545). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น : กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่. การศึกษาค้นคว้าอิสระ.
เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พัทธยากร ดีสวาสดี. (2550). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของเทศบาลเมืองนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ปร.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- พิชิต ฤทธิ์จรูญ. (2547). ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ ฯ : เอเชีย ออฟ เคอร์มิสท์.
- ไพรัช สุขสงญาดี. (2542). ความคิดเห็นของผู้นำท้องถิ่นต่อการดำเนินงานตามนโยบายเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเองอำเภอบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรี. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. (2545). กฎหมายมหาชน. กรุงเทพฯ ฯ : โรงพิมพ์อรุณการพิมพ์.
- มานิตย์ จุมปา. (2546). คู่มือศึกษาวิชากฎหมายปกครอง. กรุงเทพฯ ฯ : วิญญูชน.
- เขวภา ถิ่นชัยภูมิ. (2547). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่ ในการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ.
มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รสคนธ์ รัตนเสริมวงศ์. (2546). เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารท้องถิ่น. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ ฯ : นำกั.
- ล้อม แยมสุวรรณรัตน์. (2550). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะอำ อำเภอครบุรี จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ ปร.ม (รัฐประศาสนศาสตร์).
ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วรพจน์ วิสชุดพิชญ์. (2537). คำบรรยายวิชากฎหมายปกครองชั้นสูง 2. กรุงเทพฯ ฯ : คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2541). การบริหารเมืองหลวงและการบริหารท้องถิ่นเปรียบเทียบ. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์.
- _____. (2548). การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนาขององค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นิติธรรม.
- วุฒิสาร ตันไชย. (2540). การกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : เอ พี กราฟิค ดีไซน์และการพิมพ์.
- ศรีสมบุรณ์ เข้มกมล. (2538). ความคิดเห็นของข้าราชการต่อศักยภาพในการบริหารงานสภาตำบล ภายใต้พระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2537 : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดฉะเชิงเทรา. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2541). พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพฯ : ชีระฟิล์มและโซเท็กซ์
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2522). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชัยศิริโทรพิมพ์.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2548). การปกครองท้องถิ่นไทย. กันยายน 13 พฤศจิกายน 2551, จาก http://www.kpi-learn.com/learning/lms/e_learning.
- สมใจ ลักษณะ. (2547). การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
- สมชาย ภคภาสน์วิวัฒน์. (2545). การบริหารเชิงกลยุทธ์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : อมรินทร์.
- สมสุข กาญจโนมัย. (2545). “การศึกษาทิศทางการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น,” ในการปกครองท้องถิ่นกับการมีส่วนร่วมของประชาชน. กรุงเทพฯ : บรรณาธิการ โดย ศุภสวัสดิ์ ชัชวาล หนังสือพิมพ์เพื่อเป็นเกียรติในวาระครบรอบ 60 ปี รศ. นรมิตี เศรษฐบุตร คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมพันธ์ เตชะอธิกและคณะ. (2546). อบต. เทศบาล อบจ. ขอนแก่น. ขอนแก่น : สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง. (2542) หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา. กรุงเทพฯ : มิตรภาพ การพิมพ์และสตูดิโอ.
- _____. (2545). หลักและทฤษฎีการบริหาร. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมสิน เชิญทอง. (2541:9). ความคิดเห็นของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านต่อความเป็นไปได้ในการใช้ระบบงานสาธารณสุขมูลฐานเป็นพื้นฐานของประชาคมท้องถิ่น : กรณีศึกษา อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- สาโรช กัษมาตย์. (2541). แนวความคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่นและความเป็นมาขององค์การบริหารส่วนตำบล. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2544). คู่มือการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2551). กรอบแนวคิดการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. ค้นเมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2552, จาก http://www.opdc.go.th/special.php?content_id=299&spc_id=2-52k.
- สำนักงานปลัด อบต.กระทู้่มลัม. (2549). รูปแบบการบริการสาธารณะ. ค้นเมื่อ 17 มิถุนายน 2552, จาก www.geocities.com/kratumlom3/news2.49.doc.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2541). คู่มือการดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมประสิทธิภาพในส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ ฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุกิจ เหลืองสกุลไทย. (2544). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการเลือกตั้งนายกเทศมนตรี ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์. (2549). ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ ฯ : เสมาธรรม.
- สุชา จันทน์อม. (2533). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ ฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุทัศน์ สุทธิกุลสมบัติ. (2549). แปลจาก What is Good Governance. ค้นเมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2552, จาก <http://www.unescap.org>.
- สุธี สุทธิสมบูรณ์และสมาน รังสีโยกฤษณ์. (2542). หลักการบริหารเบื้องต้น. กรุงเทพฯ ฯ : จัดพิมพ์โดยสวัสดิการสำนักงานก.พ.
- องค์การบริหารส่วนตำบลยะวิง. แผนพัฒนาตำบล พ.ศ. 2552 – 2554. สุรินทร์ : ส่วนงานนโยบายและแผน.
- อทิรัตน์ ขันน้อย. (2550). ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลกระเบื้อง อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ รม.ม (รัฐประศาสนศาสตร์). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- อนงก์ เหล่าธรรมทัศน์. (2545). ประชาธิปไตยท้องถิ่น : สาระสำคัญของการเมืองและการปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ ฯ : มติใหม่.
- อัญญาณ์ ปาณิกบุตร. (2552). การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี. ค้นเมื่อ 17 มิถุนายน 2552, จาก www.thaipoliticsgovernment.org/wiki/ธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี.

อำนาจ อยู่สาโก. (2549). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลพนมรุ้ง อำเภอ
เฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ รป.ม (รัฐประศาสนศาสตร์). บุรีรัมย์ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๕๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวมินทร์ ประชานันท์

ด้วย นางสาวนาพร เพียรชอบ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะลียง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดสุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ ประจักษ์ คະเนวัน เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙๖๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขาธิการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๕๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณวีรภัทร สนใจ

ด้วย นางสาวนาพร เพียรชอบ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวาง อำเภอบัวชุมบุรี จังหวัดสุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประพันธ์ คณะเวิน เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอกความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำกรวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๗ ๕๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ คีย์ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๕๓๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ค.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณปลื้มจิต คอเสนา

ด้วย นางสาวธนาพร เพียรชอบ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร-
มหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะโนด
อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประจักษ์ คณะวัน เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้
ความสามารถและประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบเครื่องมือในการทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการใน
ขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙๖๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ ๖๕๕๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมืองบุรีรัมย์
จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลกระเบื้อง

ด้วย นางสาวธนาพร เพ็ชรชอบ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวี อําเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ โดยมี รศ.ประชัน ละเนวัน เป็นประธานที่ปรึกษาภาคินิพนธ์ ในการนี้ นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลอง ใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง เพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางสาวธนาพร เพ็ชรชอบ ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างสำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

๙ ๖๖

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๖๒๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ถ.จระ ต.ในเมือง อ.เมือง

จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลชะวึก

ด้วย นางสาวธนาพร เพียรชอบ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อ การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวึก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ โดยมี รองศาสตราจารย์ ประชัน ตะเนวัน เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ โดยการนี้ นักศึกษามีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูล โดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ส.งพ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buri Ram Rajabhat University

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเรื่อง

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ใช้ประกอบการศึกษาวิจัยความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารงานของ
องค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์

2. ขอความกรุณาท่านแสดงความคิดเห็นของท่านให้ตรงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด
ผลการศึกษานี้ผู้ศึกษาวิจัยจะนำไปประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับ
ปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ซึ่งคาดว่าจะประโยชน์ทั้งในด้าน
วิชาการและการปฏิบัติในอนาคตต่อไป

3. แบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เกี่ยวกับ
งานทั้ง 6 ด้าน

4. โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ เพื่อความถูกต้องครบถ้วนในการวิเคราะห์ข้อมูล

5. แบบสอบถามนี้ใช้สำหรับเก็บข้อมูล เพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น ข้อมูลที่ได้จากการตอบ
แบบสอบถาม ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ ทั้งนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็นภาพ โดยรวมในทาง
วิชาการเท่านั้น ซึ่งจะ ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบใดๆ ทั้งสิ้นต่อตัวท่าน

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือ

(นางสาวธนาพร เพ็ชรชอบ)

นักศึกษาปริญญาโท สาขารัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) ลงในหน้าข้อความที่เป็นจริง

1. เพศ

- ( ) 1. ชาย
( ) 2. หญิง

2. อายุ

- ( ) 1. 18 – 31 ปี
( ) 2. 32 – 45 ปี
( ) 3. 46 – 59 ปี
( ) 4. 60 ปีขึ้นไป

3. วุฒิการศึกษา

- ( ) 1. ประถมศึกษา
( ) 2. มัธยมศึกษา/เทียบเท่า
( ) 3.ปริญญาตรี

4. อาชีพ

- ( ) 1. เกษตรกรรม
( ) 2. รับจ้างทั่วไป
( ) 3. รับราชการ
( ) 4. ก้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว
( ) 5. อื่น ๆ ระบุ.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลละเวียง

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

- 5 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด   4 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง   2 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อที่	การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
	ด้านโครงสร้างพื้นฐาน					
1.	จัดให้มีถนนลาดยาง คอนกรีต ถนนหินคลุก.....	.....	.....	.....	.....	.....
2.	มีการปรับปรุงถนนที่ชำรุดทรุดโทรม เพื่อให้สามารถใช้งาน ได้อยู่เสมอ.....	.....	.....	.....	.....	.....
3.	จัดให้มีไฟฟ้าเพื่อส่องสว่างอย่างเพียงพอ.....	.....	.....	.....	.....	.....
4.	จัดให้มีอ่างเก็บน้ำ สระน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภค.....	.....	.....	.....	.....	.....
5.	จัดให้มีระบบประปาหมู่บ้าน.....	.....	.....	.....	.....	.....
6.	มีการติดตั้งไฟฟ้าตามสถานที่ต่างๆ ภายในชุมชนอย่างทั่วถึง	.....	.....	.....	.....	.....
7.	จัดให้มีน้ำเพื่อการเกษตรเพียงพอต่อความต้องการของ ประชาชน.....	.....	.....	.....	.....	.....
8.	จัดให้มีระบบการระบายน้ำ ผังเมืองและการจราจร.....	.....	.....	.....	.....	.....
	ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต					
9.	ส่งเสริมบรรณกิจให้มีการศึกษาต่อทั้งในระบบและ นอกระบบ.....	.....	.....	.....	.....	.....
10.	ส่งเสริมอาชีพที่เหมาะสมให้กับประชาชนชุมชน.....	.....	.....	.....	.....	.....
11.	ส่งเสริม จัดให้มีการแข่งขันกีฬาด้านยาเสพติด.....	.....	.....	.....	.....	.....
12.	จัดให้มีเบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ สงเคราะห์ผู้พิการและ สงเคราะห์ครอบครัวผู้ติดเชื้เอชไอวี.....	.....	.....	.....	.....	.....
13.	จัดให้มีการรณรงค์ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ ภายในชุมชน.....	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อที่	การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
14.	จัดให้มีสถานที่พักผ่อนหย่อนใจที่สวยงามและสถานที่ออกกำลังกายให้กับประชาชน.....	.....	.....	.....	.....	.....
15.	จัดให้มีการส่งเสริมพัฒนาสตรีในด้านต่างๆ เช่น การส่งเสริมการเป็นผู้นำของสตรี.....	.....	.....	.....	.....	.....
16.	จัดให้มีการสนับสนุนอุปกรณ์การเรียน เงินทุนเพื่อการศึกษา พร้อมทั้งศูนย์อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาคืนคว่าให้กับนักเรียนและประชาชน.....	.....	.....	.....	.....	.....
	ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย					
17.	จัดให้มีคู่มือเรื่องราวร้องทุกข์และแสดงความคิดเห็น.....	.....	.....	.....	.....	.....
18.	ส่งเสริมการรักษาความปลอดภัย ความสงบของชุมชน เช่น การจัดให้มีเวรยามดูแลชุมชน เป็นต้น.....	.....	.....	.....	.....	.....
19.	จัดทำแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ภัยแล้ง น้ำท่วม ไฟไหม้ เป็นต้น.....	.....	.....	.....	.....	.....
20.	จัดให้มีถังขยะ สถานที่กำจัดสิ่งปฏิกูลในชุมชน.....	.....	.....	.....	.....	.....
21.	ส่งเสริมให้มีการแสดงความคิดเห็นของประชาชนในการจัดกิจกรรมต่างๆ ภายในชุมชน.....	.....	.....	.....	.....	.....
22.	จัดให้มีการพัฒนาและรักษาความสะอาดภายในชุมชนอยู่เสมอ.....	.....	.....	.....	.....	.....
23.	มีการจัดระเบียบของชุมชนให้น่าอยู่และมีความเป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ.....	.....	.....	.....	.....	.....
	ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว					
24.	ส่งเสริมรณรงค์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น.....	.....	.....	.....	.....	.....
25.	ส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมในครัวเรือน.....	.....	.....	.....	.....	.....
26.	ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร กิจการสหกรณ์และร้านค้าชุมชน....	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อที่	การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
27.	มีการพัฒนาและส่งเสริมให้ชุมชนเป็นแหล่งท่องเที่ยว.....	.....	.....	.....	.....	.....
28.	มีการจัดฝึกอบรมอาชีพแก่ประชาชนให้สามารถนำไปประกอบอาชีพได้.....	.....	.....	.....	.....	.....
29.	ส่งเสริมการตลาดชุมชนและสินค้าท้องถิ่น..... ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม	.....	.....	.....	.....	.....
30.	รณรงค์ให้ประชาชนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในชุมชน เช่น ป่าชุมชน.....	.....	.....	.....	.....	.....
31.	มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ในการใช้ประโยชน์จากป่าไม้และที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด.....	.....	.....	.....	.....	.....
32.	มีการรณรงค์ให้ประชาชนในพื้นที่ดูแลรักษา พื้นที่สาธารณะประโยชน์ที่ประชาชนใช้ร่วมกัน.....	.....	.....	.....	.....	.....
33.	ส่งเสริมให้ประชาชนใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในการเพาะปลูกและการเกษตร.....	.....	.....	.....	.....	.....
34.	จัดให้มีกิจกรรมปลูกต้นไม้ในชุมชนในโอกาสวันสำคัญต่างๆ.....	.....	.....	.....	.....	.....
35.	ส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องมลภาวะและมลพิษต่างๆ.... ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	.....	.....	.....	.....	.....
36.	ส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรมในชุมชน เช่น งานวันสงกรานต์ วันผู้สูงอายุ เป็นต้น.....	.....	.....	.....	.....	.....
37.	ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ประเพณีพื้นบ้าน เช่น การละเล่นพื้นบ้าน ประเพณีลงแขกเกี่ยวข้าว เป็นต้น.....	.....	.....	.....	.....	.....
38.	ส่งเสริมสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น กลุ่มหัตถกรรมกลุ่มผ้าไหมทอมือ เป็นต้น.....	.....	.....	.....	.....	.....
39.	จัดให้มีสถานที่ศึกษา ศิลปะและวัฒนธรรมของชุมชน.....	.....	.....	.....	.....	.....
40.	มีการประชาสัมพันธ์ให้รักษาและสืบทอดภูมิปัญญาของท้องถิ่น.....	.....	.....	.....	.....	.....

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

ความคิดเห็นของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลชะวีกต่อ
การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์

คำชี้แจง

ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ ในแต่ละด้านอย่างไร โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านให้มากที่สุด และให้ข้อเสนอแนะในประเด็นต่างๆ ต่อไปนี้

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

.....

2. ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

.....

3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

.....

4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

.....

5. ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

.....

6. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

.....

ขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

นางสาวธนาพร เทียรชอบ

ผู้วิจัย

ภาคผนวก ง

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
A1	165.1333	300.9471	.6325	.9466
A2	165.1000	302.4379	.5699	.9471
A3	164.9667	308.3782	.3875	.9484
A4	165.0333	301.6885	.6468	.9466
A5	164.8000	306.9241	.5720	.9472
A6	165.0667	299.9954	.5647	.9472
A7	164.9667	297.3437	.7155	.9460
A8	165.4000	304.2483	.4831	.9478
B1	165.1000	311.6793	.2859	.9490
B2	165.0333	302.5851	.6532	.9466
B3	164.8333	310.4195	.4119	.9481
B4	164.6333	308.9299	.4992	.9476
B5	164.8333	301.9368	.6884	.9463
B6	165.3000	302.7000	.5728	.9471
B7	165.2667	303.5126	.6357	.9467
B8	164.9667	300.1713	.7307	.9460
C1	165.2000	308.6483	.3774	.9484
C2	165.0333	302.2402	.5613	.9472
C3	164.9000	304.1621	.5326	.9474
C4	165.2000	299.8897	.6609	.9464
C5	165.2333	307.3575	.4993	.9476
C6	165.1667	300.0747	.6762	.9463
C7	165.1333	303.0161	.6755	.9465
D1	165.2333	303.2195	.5892	.9470
D2	165.2333	297.9092	.6773	.9463
D3	164.8667	307.6368	.6010	.9471
D4	165.1000	298.3000	.6809	.9462
D5	165.2000	304.5103	.5276	.9474
D6	165.2667	303.2368	.5397	.9473
E1	165.1000	309.2655	.4380	.9479
E2	165.5333	305.2230	.5578	.9472
E3	165.1667	305.6609	.5383	.9473
E4	165.0333	306.6540	.4609	.9478
E5	165.0333	305.7575	.5668	.9471
E6	165.1000	304.8517	.5136	.9475
F1	164.8000	307.6828	.4927	.9476
F2	164.9000	311.1276	.3246	.9487
F3	164.9333	305.5126	.4872	.9477
F4	165.0667	306.8230	.4618	.9478
F5	164.8333	309.1782	.4298	.9480

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 40

Alpha = .9485

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Buriram Rajabhat University

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก จ

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ประชาชน คนที่ 1

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ที่ผ่านมาจาก อบต. ไม่ค่อยได้สนใจกับผลงานที่ทำไว้เท่าไรหรอก โดยเฉพาะเรื่องถนนลาดยาง ถนนคอนกรีตทำเสร็จแล้วก็แล้วเลย ปัญหาที่ตามมาคือ การทำรั้วติดถนนและแคบจนรถไม่สามารถวิ่งเข้าออกได้ อยากให้ อบต. เรียกทางสาธารณะที่ถูกปิดกลับคืนมาเพื่อใช้ประโยชน์ให้เหมือนเดิม ให้ขยายเขตไฟฟ้าในเขตชุมชนให้เร็วที่สุด และเมื่อทำถนนเสร็จกรุณาเรียน ให้เจ้าของที่ดินทราบเกี่ยวกับการทำรั้วด้วยว่าควรห่างจากถนนเท่าไร

ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต อยากให้จัดอบรมส่งเสริม อาชีพเสริมให้แก่ชุมชน โดยเฉพาะคนที่เขาคิดทำจริงอยากจะทำในแนวครัวเรือน เพราะการทำเป็นกลุ่มจะไม่ค่อยประสบความสำเร็จ และจัดให้ผู้นำชุมชน ผู้นำองค์กรทุกองค์กร กรรมการหมู่บ้าน ได้จัดประชุมเพื่อวางแผนจัดการบริหารชุมชนให้บ่อยครั้ง และช่วยบอกให้ทุกท่านทราบด้วยว่า ตำแหน่งที่ท่านเป็นอยู่นี้มีหน้าที่ทำอะไร

ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ให้ อบต. จัดทำแผนบรรเทาสาธารณภัยเวลาที่ชุมชนเกิดปัญหา ภัยแล้ง น้ำท่วม ไฟไหม้ และให้มีคู่มือเรียนเรื่องราวร้องทุกข์ของชุมชน จัดให้มีการจัดทำกิจกรรมร่วมกันภายในชุมชน และจัดหาที่ทิ้งขยะให้กับชุมชน

ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว อยากให้ อบต. ส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน และให้มีการจัดทำแผนจัดการบริหารวิสาหกิจชุมชนให้สอดคล้องกัน ประชาชนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความสามัคคีกัน เพื่อที่จะไม่ให้เกิดหนี้นอกระบบขึ้นอีก

ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยากให้ส่งเสริมให้ประชาชนหันมาใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในการเพาะปลูก

ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อยากให้มีศูนย์ฝึกอบรมศิลปวัฒนธรรม เพื่อที่จะให้ประชาชนที่สนใจเข้าฝึกและอบรมเรียนรู้เพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุดจากการเรียนรู้ ทั้งคนศรีไทยและสากล ขอให้สนับสนุนภูมิปัญญาชาวบ้านในด้านการจักสาน และการจัดงานประเพณีลอยกระทง ก็อยากให้เป็นการแห่มาทำพิธีสมโภชที่ อบต. แต่เวลาลอยกระทงให้ไปลอยที่หนองตลาดบ่อจะสวยงามกว่าค่ะ

ประชาชน คนที่ 2

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีการพัฒนาช้ามากเพราะ อบต. มีแต่คำพูดแต่การทำงานด้านต่างๆ น้อยและไม่ตรงกับเป้าหมายที่กำหนด อย่างเช่นถนนทางเข้าหมู่บ้าน ถือว่าเป็นหน้าเป็นตาของหมู่บ้าน แต่อบต. ไม่เคยมาดูแลตรงจุดนี้เลย ถนนขรุขระ เป็นหลุมเป็นบ่อ จะไปไหนมาไหนก็เดินทางไม่สะดวก กลัวว่าจะเกิดอุบัติเหตุ อบต. ควรเข้ามาปรับปรุงตรงจุดนี้ให้มากๆ

ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ให้ อบต. จัดหางบประมาณเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนให้มากกว่านี้และให้ทำอย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่อยากทำก็ทำ ไม่อยากทำก็ไม่ทำ ประชาชนเองก็สนใจเรื่องนี้มาก เพราะถ้าส่งเสริมเรื่องอาชีพเสริมให้กับเรา เราก็จะมีรายได้ขึ้นมาบ้าง

ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย อยากให้ อบต. ช่วยเหลือเวลาเกิดไฟไหม้ เกิดน้ำท่วม หรือหน้าแล้ง บางปีชาวบ้านก็ต้องผัดใจกันเรื่องน้ำ เพราะต่างคนก็ต่างกลัวว่าข้าวในนาตัวเองจะเสียหาย อยากให้ อบต. ช่วยเหลือในเรื่องนี้

ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ในด้านนี้ไม่เคยเห็นว่ อบต. จะเข้ามาดูแลหรือส่งเสริมในเรื่องนี้เลย

ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในด้านนี้ อบต. ก็ส่งเสริมบ้างเป็นครั้งคราว มีการประชาสัมพันธ์ให้ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ปุ๋ยชีวภาพ ในการทำเกษตรกรรมเพราะมันจะช่วยลดค่าใช้จ่าย ก็คือคิดว่าเราไปซื้อปุ๋ยเคมีที่แพง ๆ แต่ส่วนใหญ่ก็ยังใช้ปุ๋ยเคมีบ้าง ใช้ปุ๋ยชีวัว ชีควายบ้าง ปะปนกันไป

ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ในด้านนี้ก็ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจาก อบต. เวลามีนงานประเพณี อบต. ก็ให้การสนับสนุน ให้เยาวชน คนหนุ่มสาว คนแก่ ได้ทำกิจกรรมทำ ให้ชาวบ้านมีความรัก ความสามัคคีกัน บางครั้งก็จัดกิจกรรมปลูกต้นไม้ ให้ประชาชนได้ร่วมกันปลูกต้นไม้ ในวันสำคัญต่างๆ บ้าง

ประชาชน คนที่ 3

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยากให้ อบต. ซ่อมถนนทางเข้าบ้านและถนนที่ชำรุด ทางที่มันขรุขระ เป็นหลุมเป็นบ่อ ให้ช่วยมาซ่อมให้ด้วย หรือไม่ก็ทำถนนให้ใหม่เลย ทำให้ดีมีคุณภาพไปเลยจะได้ไม่ต้องซ่อมอีก ถนนคอนกรีตบางซอยก็ทำแคบมาก รถยนต์นี้แทบสวนทางกันไม่ได้ สวนทางที่ก็ต้องหลบให้กัน และทำถนนลาดยางเชื่อมต่อกันระหว่างหมู่บ้านเวลาเดินทางไปมาจะได้สะดวก ขยายเขตเสาไฟฟ้าให้ทั่วถึงทุกซอย และก็น้ำประปาบางที่ก็ไม่ไหล

ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต อยากให้ อบต. ช่วยหารายได้เสริม อาชีพเสริม เหมือนที่ อบต. อื่นหรือที่อื่นเขาทำกัน หรือ ไม่ก็ส่งเสริมให้ชาวบ้านใช้ชีวิตแบบพอเพียงก็ได้ และจัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือระหว่างผู้นำชุมชนกับชาวบ้าน ชาวบ้านจะได้บอกปัญหา จะได้ช่วยกันแก้ไขปัญหาก็บ้านเรานั้นเจริญเหมือนบ้านอื่นๆ เขา

ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย เยาวชนบ้านเราทุกวันนี้มีพฤติกรรมก้าวร้าว ชอบมั่วสุมกัน เวลามีนงานบุญ งานประเพณีต่าง ๆ ชอบไล่ตีกัน อยากให้ อบต. เข้ามาส่งเสริมจัดกีฬาหรือมีแผนป้องกันตรงจุดนี้ ซึ่งชาวบ้านหลายๆ คนที่ได้พูดคุยกันก็ยินดีจะช่วยเหลือ

ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ในด้านการลงทุนนี้ไม่ค่อยเห็น อบต. อะไรนะ จริง ๆ แล้วอยากให้มัตลาดชุมชน ชาวบ้านจะได้นำของมาวางขาย เป็นการส่งเสริมให้ชาวบ้านมีรายได้อีก

ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ก็เคยมีการประชาสัมพันธ์ให้ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในการทำเกษตรกรรม ก็ถือว่าดี ชาวบ้านจะได้ผลผลิตที่ปลอดภัย และผู้ใหญ่บ้าน อบต. ก็เคยจัดกิจกรรมการสาธิตการทำน้ำหมักชีวภาพ ก็เห็นดีด้วย เพราะเราสามารถทำไว้ใช้เองในครัวเรือนได้ และของที่ใช้ทำก็หาง่ายในบ้านเราเอง และวันสำคัญต่าง ๆ อบต. ก็จัดกิจกรรมการปลูกต้นไม้ เพื่อช่วยกันรณรงค์การลดภาวะโลกร้อน ก็เห็นดีด้วยกับกิจกรรมแบบนี้

ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อยากให้มีศูนย์วัฒนธรรมเรียนรู้ของชุมชน เอาไว้เผยแพร่ภูมิปัญญาชาวบ้านและก็ให้ชาวบ้าน เยาวชนหนุ่มสาวรุ่นใหม่ได้เรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นของตนเอง และเวลาจัดงานประเพณีก็อยากให้ทุกคนในหมู่บ้านได้มีส่วนร่วม ทั้งเด็ก ๆ หนุ่มสาวคนเฒ่าคนแก่ ได้ร่วมสนุกสนานด้วยกัน

ประชาชน คนที่ 4

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยากให้ อบต. มีการปรับปรุงถนนที่ชำรุด ชาวบ้านจะได้ไปไหนมาไหนได้สะดวก ไม่ต้องกลัวว่าจะรถล้มบ้าง อะไรบ้าง หรือ ไม่ก็ทำถนนให้ใหม่ให้มันดี ๆ ไม่ต้องมาซ่อม เพราะหน้าฝนที่ไร ถนนนี้สภาพดูไม่ได้เลย แล้วเขาก็ปล่อยไว้แบบนั้นไม่ทำอะไรเลย และอยากให้ช่วยขยายเขตเสาไฟฟ้าให้ทั่วถึงด้วยคะ

ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต อยากให้ อบต. จัดตั้งศูนย์อินเทอร์เน็ตให้ทั่วถึงและใช้งานได้ตลอด เพราะคิดจะไปใช้บริการบางครั้งคอมพิวเตอร์ก็เสียตลอด ไม่ทราบว่าจะเจ้าหน้าที่ทำอะไรอยู่ น่าจะทำตรงนี้ให้มันดี ๆ เด็ก ๆ เยาวชนจะได้ใช้ได้เรียนรู้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง

ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ก็อยากให้ อบต. มีผู้รับเรื่องราวร้องทุกข์ของคนในชุมชน เพื่อ อบต. จะได้ทราบปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน และ อบต. ต้องมีแผนรองรับ เวลาน้ำท่วม ไฟไหม้ ต้องไปให้ทันเวลาด้วย บางครั้งรถดับเพลิงก็ไปช้า ชาวบ้านช่วยกันดับไฟที่ไหม้ฟางจนเสร็จแล้ว รถดับเพลิงเพิ่งไปถึงก็มี แต่ขังคิที่ไปคิกว่าไม่ไปเลย ก็ไปช่วยดับควัน เขม่า ที่มันยังมีอยู่

ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว อยากให้ อบต. จัดให้มีการฝึกอาชีพให้กับชุมชน เพื่อให้ชุมชนจะได้มีรายได้อีกให้กับครอบครัวได้บ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็ยังดี อันนี้น่าส่งเสริมจริง ๆ เพราะว่าพอหมดหน้าทำนาแล้วก็ไม่ได้ทำอะไร ก็น่าจะเข้ามาฝึกอาชีพให้ เช่น ทอผ้า ทอเสื่อบ้าง อบต. น่าจะเข้ามาส่งเสริม จัดหาตลาดให้ก็จะดี

ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อบต. ก็มีการส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านใช้ปุ๋ยในการทำนา ก็มีตัวแทนจากเกษตรอำเภอ เขาก็มาสาธิตวิธีทำปุ๋ยหมัก

ปุ๋ยอินทรีย์อะไรนี้แหละ มันก็ดี เราเองก็นำไปใช้ได้ด้วย ไม่ต้องสิ้นเปลืองซื้อปุ๋ยราคาแพงๆ บางครั้งอบค. เขาก็หาพันธุ์กล้าไม้มาแจก เอามาให้ปลูกก็มีนะ

ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อยากให้ส่งเสริมภูมิปัญญาชาวบ้าน หรือไม่ให้โรงเรียนพานักเรียนมาเรียนรู้กับปราชญ์ชาวบ้านที่เขามีความรู้ในด้านต่าง ๆ เช่น การทำนา การทอผ้า การจักสาน เขาจะจะได้เรียนรู้อนุรักษ์ไปในตัวด้วย

ประชาชน คนที่ 5

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ควรปรับปรุงพัฒนางานโครงสร้างพื้นฐานเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะถนนหนทางต่างๆ เวลาเดินทางขั้บรถขั้บราก็ลำบาก ทางขรุขระมีแต่หลุม อยากให้ อบค. เขามาแก้ปัญหาครั้งนี้

ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ส่งเสริมสนับสนุนอาชีพเสริมให้กับประชาชนอย่างยั่งยืนและทำผลผลิตในชุมชนให้คนอื่นได้เห็นและสามารถทำขายได้ เราก็จะมีรายได้เสริมอีกทางหนึ่งด้วย

ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น ควรจะมีกิจกรรมให้ไรให้เขาทำ เช่น แข่งขันกีฬา เพราะวัยรุ่นเดี๋ยวนี้ชอบมั่วสูม จับกลุ่มกันกินเหล้า เมายา แล้วก็มีเรื่องทะเลาะไล่ตีกัน

ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ที่เห็น ๆ ก็จะมีร้านค้าสหกรณ์นี้แหละที่ทำแล้วดี ให้ชาวบ้านมาเป็นสมาชิก มีลงทุน แล้วก็ได้ปันผล ก็เห็นด้วยนะ เราก็ดีใจเพราะเราซื้อของไปก็ได้ผลอะไรตอบแทนบ้าง ส่วนเรื่องการท่องเที่ยวนี้ไม่เห็นมีนะ ส่วนใหญ่ก็จะจัดงานประเพณีลอยกระทงบ้าง เข้าพรรษาบ้าง เวียนเทียน อะไรแบบนั้นไป

ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านสิ่งแวดล้อมที่เห็นๆ อบค. เคยทำก็มีให้ปลูกต้นไม้ แล้วก็มีการแนะนำให้ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในการทำเกษตรกรรม แล้วก็มีการเจ้าหน้าที่เขามาสาธิตวิธีการทำปุ๋ย

ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อันนี้ก็อยากให้ อบค. เขาส่งเสริมเรื่องการทอผ้าไหม การทอเสื่อ เกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้าน เด็กน้อยก็จะได้เรียนรู้ไปในตัวด้วย เขาจะได้ทำเป็น จะได้มีคนสืบทอดของเก่าของแก่ด้วย

ประชาชน คนที่ 6

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยากให้งบประมาณลงสู่ชุมชนให้มากกว่านี้ โดยเฉพาะถนนหนทางซึ่งเหมือนกับเป็นหน้าตาของตำบล แต่ถนนทางเข้าหมู่บ้านเป็นหลุม เป็นบ่อและมีน้ำขังทำให้การเดินทางลำบาก น้ำประปาก็ไม่ค่อยสะอาด บางทีก็ไม่ไหล

ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต คีมาก ๆ สำหรับการมีเบี้ยยังชีพสำหรับคนชรา คนพิการ แล้วก็คนที่คิดเชื้อเอ็ดส์ และอยากให้ส่งเสริมเกี่ยวกับกีฬาให้กับเยาวชนในตำบลให้มาก ๆ อันอื่น ๆ ก็ยังไม่มีการพัฒนาอะไรเท่าไรนะ

ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย เยี่ยมมาก ๆ ถนนหนทางมีแต่ขยะ เป็นหลุมน้ำขัง คูแล้วสกปรกมาก ๆ อนาคต.หน้าจะจัดการทำอะไรบางนะคะ

ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ที่พอเห็นเด่นชัดเป็น รูปธรรมก็คงเป็นร้านสหกรณ์หมู่บ้าน ก็อยากให้อบต. เขาเข้ามาดูแลสนับสนุนกลุ่มตรงนี้บ้าง มันน่าจะดี แล้วก็พัฒนาไปได้อีก

ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่เห็น ๆ ก็จะมีปลูก ต้นไม้ ในวันสำคัญต่างๆ หรือบางที อบต. เขาก็หาพันธุ์กล้าไม้มาแจกให้เอาไปปลูกก็มี แล้วก็มีการ ประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านใช้ปุ๋ยชีวัว ชีวควาย ปุ๋ยชีวภาพ ในการทำนา อย่างอื่นก็ยังไม่ค่อยเห็นมีนะ

ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ผลงานก็พอมองให้เห็นบ้าง เช่น ลอยกระทง งานปลาไหล ที่ให้ชาวบ้านได้มีส่วนร่วมในงานบ้าง ก็ที่เห็น ๆ กันนะ

ประชาชน คนที่ 7

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยากให้อบต. ทำถนนให้ดี ๆ เพราะว่าตอนนี้ถนนเป็นหลุมเป็นบ่อ หมดแล้ว ขรุขระ ขับรถก็กลัวว่าจะล้ม เพราะทางมันขรุขระมาก ๆ น่าจะมาปะ มาซ่อมถนนบ้าง แล้วก็เสา ไฟตรงถนนบ้างที่ก็คิด บางทีก็ดับ ก็อยากให้มีมาตรวจสอบบ้าง น้ำประปาบางทีก็ไม่ไหล เวลาทำงานบุญ งานอะไร บางทีก็หยุดไหลไปเฉย ๆ

ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต เห็นด้วยและสนับสนุนเกี่ยวกับการแจกเบี้ยยังชีพ คนเฒ่าคนแก่ที่เขา ยากจน เขาก็มีเงินจากตรงนี้ในแต่ละเดือน ไม่ต้องคอยขอกุหลาน

ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย อยากให้ดูแลเรื่องขยะ เพราะ บางบ้านก็ทิ้งขยะ เมาขยะสกปรก ไม่เก็บกวาด

ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ก็ไม่ค่อยเห็นมีนะ ก็อยาก ให้ส่งเสริมให้ชาวบ้านมีงานทำ พวกกลุ่มสตรี กลุ่มแม่บ้าน ให้เงินทุนเขารวมกลุ่มกันทำก็น่าจะดี

ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ก็มีที่อบต. เขาแนะนำ ให้ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ในการเพาะปลูก แต่ก็มีคนซื้อปุ๋ยเคมีอยู่คั่นนั้นแหละ แล้ววันสำคัญต่าง ๆ ผู้ใหญ่ก็จะประกาศ ให้ช่วยกันพัฒนาหมู่บ้านช่วยกันทำความสะอาดถนน ปลูกต้นไม้ช่วยลดภาวะโลกร้อน

ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อยากให้ส่งเสริมกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มสตรี ในการทอผ้า แล้วก็หัตถาตให้กลุ่มได้ขายสินค้า ก็จะดีมาก ๆ

ประชาชน คนที่ 8

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ที่อยากให้พัฒนาอย่างเร่งด่วน นี่ก็คงเป็นเรื่องถนนนี่แหละ เพราะถนนดู ไม่ได้เลย เยี่ยมมาก ๆ มีแต่หลุม แต่บ่อ ขรุขระเต็มไปหมด ขับรถไปก็หลบซ้ายหลบขวามีแต่หลุม ยิ่งหน้าฝนนี้ ไม่ต้องพูดถึง ถ้าหากสุด ๆ อยากให้แก้ไขด่วน แล้วก็ทำถนนทางเชื่อมต่อระหว่างแต่ละหมู่บ้านให้ด้วยก็จะดี

ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ที่เห็น ๆ ก็คงเป็นเรื่องการแจกเบี้ยยังชีพ ที่เป็นที่น่าพอใจ เวลาไปรับเขาก็มีการทำอาหารให้กินด้วย แล้วก็อยากให้มีการแจกทุนให้นักเรียนที่ยากจน ไม่ก็ซื้ออุปกรณ์การศึกษาให้เด็กน้อย วัยรุ่น มันได้เล่นบ้าง

ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย อยากให้ดูแลเกี่ยวกับความสะอาดในชุมชน เรื่องการทิ้งขยะ การเผาขยะ แล้วก็ป้องกันภัยเวลาเกิดเรื่องต่าง ๆ ไม่ว่าจะ ไฟไหม้ น้ำท่วม หรือว่าเด็กวัยรุ่นตีกันเวลาว่าง มีบุญ ก็เข้ามาควบคุมดูแลตรงนี้ด้วย

ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ด้านนี้ไม่ค่อยเห็นมีการพัฒนาอะ ก็อยากให้ชุมชนอยู่แบบพอเพียง ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ก็อยากให้ทุกคนช่วยกันอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ช่วยกันปลูกต้นไม้ ที่ผ่านมาก็เห็นอบต. เขาทำก็จะมีปลูกต้นไม้ วันพ่อบ้าง วันแม่บ้าง

ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่อยากให้อบต. เขามาสนับสนุนก็ ประเพณีแห่ناع บ้านเราไม่เหมือนใคร เป็นสิ่งที่น่าอนุรักษ์ไว้เลยจะดีมาก
ประชาชน คนที่ 9

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยากให้ อบต. ซ่อมแซมถนน ที่ชำรุดทุก ๆ ที่เลย เพราะสภาพแย่มากจริง ๆ เดินทางก็ลำบากนะ อยากให้มาแก้ไขปัญหาดังนี้จริงๆ

ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต การแจกเบี้ยยังชีพก็ได้อยู่แล้ว อบต.ก็ทำได้ดีแล้ว ก็พัฒนาสิ่งอื่น ๆ ต่อไปให้ดียิ่งขึ้นไปอีก เช่น ศูนย์อินเทอร์เน็ต มีทุนการศึกษาให้นักเรียนที่เรียนดี หรือนักเรียนที่ยากจน

ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ก็อยากให้อบต. จัดการเรื่องความสะอาดภายในชุมชน สถานที่ทิ้งขยะให้เป็นที่เป็นทาง ไม่ให้ชุมชนสกปรก

ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว อยากให้อบต. หางานให้กับชาวบ้านที่ว่างงาน พอไม่ได้ทำาก็ไม่ได้ทำอะไร รับจ้างเขาบ้างอะไรบ้าง ก็อยากให้ทำในจุดนี้บางคนเขาก็ไม่มีนาทำ รับจ้างอย่างเดียว ก็อยากให้อบต. ช่วยส่งเสริมด้วย

ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ก็มีการให้ปลูกต้นไม้ มีการประชาสัมพันธ์ให้ช่วยการลดภาวะโลกร้อน อะไรแบบนี้ละคะ ก็มีบ้าง

ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อยากให้อบต. มีศูนย์การเรียนรู้ประจำตำบล เกี่ยวกับวัฒนธรรม ประเพณีที่ดั้งเดิมของบ้านเรา เคยไปดูงานที่อื่นแล้วเขาก็มี มันก็ดีนะ ให้ชาวบ้านเขาของที่ทำมาขายได้ด้วย เช่น ผ้าไหม ผ้าทอ ของที่ชาวบ้านทำเองนะคะ

ประชาชน คนที่ 10

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ตอนนี้อยากให้ อบต. ดูแลถนนหนทางมาก ๆ เลย มากกว่าอย่างอื่นเลย เพราะถนนมันมีแต่หลุมแต่บ่อ เต็มไปหมด เดินทางไปไหนมาไหนก็ไม่สะดวก จริง ๆ ก็อยากให้ดูแลทั้งหมดให้มันดี ทั้งถนน ไฟฟ้า น้ำประปา ก็จัดการให้มันดีมีคุณภาพ

ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ก็อยากให้สนับสนุนในทุก ๆ เรื่องแหละ เรื่องอาชีพ เรื่องการศึกษา ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย อยากให้มีการรักษาความสะอาดภายในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ บางบ้านเขาก็ทิ้งขยะหน้าบ้านบ้าง หลังบ้านบ้าง สกปรกเต็มไปหมด บางคนที่เผาขยะ ควั่นก็ลอยเข้าบ้านใกล้ ๆ ก็มี หรือให้มีผู้รับเรื่องรวบรวมขยะด้วยก็ดี

ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว อยากให้ อบต. สนับสนุนเรื่องสหกรณ์ชุมชนให้มีการพัฒนาขึ้น ๆ ขึ้นไปอีก ชาวบ้านจะได้ประโยชน์

ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ก็มี ผู้ใหญ่ประกาศให้ไปคูการสาธิตการทำน้ำหมักชีวภาพ มีตัวแทนจากเกษตรกรอำเภอเขามาทำให้อู

ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ก็อยากให้ อบต. เขาสนับสนุนส่งเสริมทุกเรื่องแหละ งานบวช งานบุญ งานประเพณีต่าง ๆ ก็อยากให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมจะได้สนุกสนานกันไป
ครู คนที่ 1

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านโครงสร้างพื้นฐานนั้น อยากให้แก้ไขปัญหาเรื่องถนนที่ยังเป็นหลุมเป็นบ่อนั้นเยอะมาก ควรจัดให้มีถนนลาดยางที่แข็งแรงมากกว่านี้ และควรติดตั้งไฟฟ้าให้แสงสว่างตามถนนหนทางให้มากขึ้น เพื่อความปลอดภัยในการขับขี่รถหรือการสัญจรยามค่ำคืน

ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต อยากให้ส่งเสริมการประกอบอาชีพตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยการออกติดตามให้ความรู้ช่วยเหลือชาวบ้านอย่างต่อเนื่องและส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้ตลอดปี และจัดให้มีลานกีฬาที่สามารถเล่น ออกกำลังกายได้ทุกเพศทุกวัย

ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย ถ้าเป็นไปได้ก็อยากให้มีการจัดเวรยามดูแลชุมชนตอนกลางคืนทุกวัน ไม่ใช่เฉพาะบางช่วงเท่านั้น และอยากให้มีการทำลายขยะที่เหมาะสมหรืออาจจะนำขยะเหล่านั้นกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้

ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ควรจัดให้มีตลาดชุมชน เพื่อให้เกษตรกรนำผลผลิตมาวางขายได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นสถานที่ใหญ่โตอะไรมา หาสถานที่เล็กแล้วก็ทำให้ถูกสุขลักษณะ พอให้ชาวบ้านได้ขายได้ก็ดี แล้วค่อย ๆ พัฒนาต่อไปก็ได้ แล้วก็อีกอย่างคือบ้านเราอยู่ใกล้แม่น้ำมูล ควรพัฒนาริมฝั่งมูลเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ก็น่าจะดี ถ้า อบต. เขามึงงบประมาณมาส่งเสริมตรงนี้

ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรที่จะส่งเสริมให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องการทำปุ๋ยอินทรีย์หรือน้ำหมักชีวภาพไว้ใช้เองในครัวเรือน ซึ่งมันก็เป็นการผลิต

ต้นทุนในการทำการเกษตรด้วย ก็หาวัตถุดิบง่าย ๆ ในท้องถิ่นทำกันขึ้นมา มันก็ใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน

ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ก็ควรสนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยการจัดตั้งศูนย์อนุรักษ์และมีการให้เจ้าของภูมิปัญญานั้น ได้มาถ่ายทอดแก่ชนรุ่นหลัง ส่วนพวกประเพณี วัฒนธรรมนั้น ผู้นำหมู่บ้านควรเป็นแบบอย่างที่ดี กระตุ้น ปลุกกระดมให้ชาวบ้านได้ทำกิจกรรมในวันสำคัญ เข้าวัด ฟังธรรม ทั้งเด็ก วัยรุ่น และผู้ใหญ่

กฎ คนที่ 2

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน งานโครงสร้างพื้นฐานนั้นยังไม่ครอบคลุมทั่วถึงและดีพอ อย่างเช่น ถนนยังไม่ดีพอ ประปายังมีส่วนที่บกพร่อง น้ำไม่พอ ไฟฟ้ายังไม่ทั่วถึงทุกครัวเรือน ซึ่งงานบริการด้านนี้มันเป็นเรื่องพื้นฐานจริง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตนะ มันควรพัฒนา ควรปรับปรุงสิ่งเหล่านี้ให้ดีขึ้นเป็นอันดับแรกเลย

ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านนี้ก็มีการพัฒนาน้อยนะ อย่างเช่นเรื่องการป้องกันโรคในชุมชน เป็นไปค่อนข้างช้า คือรอจนพบการระบาดแล้วจึงมีการณรงค์ให้ป้องกัน การส่งเสริมด้านอาชีพ แม้แต่เงินสนับสนุนด้านการศึกษาในชุมชนนั้นก็ค่อนข้างน้อย และยังขาดสถานที่พักผ่อนหย่อนใจและออกกำลังกายในชุมชน ควรพัฒนาสิ่งเหล่านี้อย่างเร่งด่วน

ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย สิ่งที่ยากให้มีมากๆ คือ ควรจัดให้มีผู้รับเรื่องราวร้องทุกข์ตามหมู่บ้าน และเวลาเกิด ภัยแล้ง ภัยน้ำท่วมนี้ก็ควรช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน ตามความเป็นจริง และก็อยากให้มีสถานที่ทิ้งขยะหรือระบบการกำจัดขยะ ควรมีในทุกหมู่บ้าน ให้ดูเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาดตา และเวลาที่มียาง มีกิจกรรมต่าง ๆ ควรมาจากความคิดเห็นของประชาชนไม่ควรเป็นความคิดของใครคนใดคนหนึ่ง

ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ก็อยากให้ส่งเสริมสนับสนุนอุตสาหกรรมในครัวเรือน และของกลุ่มต่าง ๆ โดยการให้แหล่งเงินทุน ให้ความรู้และตลาดให้ด้วย โดยเน้นสินค้าในท้องถิ่น และควรส่งเสริมชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มรายได้ในชุมชน

ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยากให้นำที่สาธารณประโยชน์ที่มีอยู่ในชุมชน มาทำให้เกิดประโยชน์ให้มากขึ้น โดยการปลูกป่าหรือจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวหรือจัดเป็นแหล่งข้อมูล แหล่งศึกษาหาความรู้ ประจำชุมชนดีกว่าทิ้งไว้ให้ว่างเปล่า

ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ประเพณีและวัฒนธรรมของชุมชน ควรที่จะส่งเสริมและอนุรักษ์ไว้ วันสำคัญต่างๆ ควรจัดกิจกรรมเพื่อความสามัคคีในชุมชน ควรสนับสนุนส่งเสริมภูมิปัญญาในท้องถิ่น เพื่อป้องกันการสูญหาย และควรประชาสัมพันธ์ให้รักษาและสืบทอดไว้ให้คงอยู่สืบยาวต่อไป

ครู คนที่ 3

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน การบริการด้านนี้ยังไม่ดีเท่าที่ควร คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐานนี้ถือว่ามีความจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนเป็นอย่างมาก เคยได้ยินไหมที่ว่า “น้ำไหล ไฟสว่าง ทางสะดวก” คือว่าสิ่งเหล่านี้มันเป็นรูปธรรม เป็นสิ่งที่พี่น้องประชาชน เห็น จับต้องและสัมผัสได้ ง่ายและเด่นชัดกว่าด้านอื่น ๆ นะ ก็ยากให้เขาทำอะไรก็แล้วแต่ให้มันดีมีคุณภาพ

ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต การส่งเสริมคุณภาพชีวิตในหมู่บ้านก็มีให้เห็นบ้าง อย่างเช่นการแจกเบี้ยยังชีพให้คนชรา ผู้พิการ แต่การส่งเสริมคุณภาพของเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ยังถือว่าน้อยอยู่ อยากให้มีงบประมาณมาสนับสนุนตรงนี้ เพราะจะทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้องประชาชนดีขึ้น

ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย สภาพสิ่งแวดล้อมในชุมชนในปัจจุบันนี้ดูแย่กว่าสมัยก่อนมาก เดี่ยวนี้เด็กมีพฤติกรรม ก้าวร้าว ขอบมีเหตุทะเลาะวิวาท บางชุมชนก็มีการเล่นการพนัน ชนไก่บ้าง แต่ไม่เห็นมีใครเขามาปราบปรามตรงนี้เลย น่าจะทำอะไรให้มันเด็ดขาด ถูกต้องตามกฎหมาย

ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ไม่ค่อยเห็นมีผลงานในด้านนี้นะ และที่น่าสนับสนุนเป็นอย่างยิ่งก็คือ สหกรณ์ร้านค้าชุมชน ควรเขามาส่งเสริมและช่วยแนะนำให้มีการบริหารจัดการให้ดีขึ้น

ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้มีการ ลดภาวะโลกร้อน ตอนนี้อากาศร้อนระงัดกันเลข หรือไม่มีกิจกรรมให้พี่น้องประชาชนช่วยกันปลูกต้นไม้ ประหยัดน้ำ ประหยัดไฟ ถัดแยกขยะ ก็เป็นการช่วยธรรมชาติเหมือนกัน อีกอย่างควรนำที่สาธารณประโยชน์ที่ว่างเปล่าอยู่ นำมาทำอะไรก็ได้ให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชนให้มากที่สุดจะ

ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ควรอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ดีงามของท้องถิ่นให้ดำรงอยู่ต่อไป ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นเราที่ดีๆ เคน ๆ ก็มีหลายอย่าง และสนับสนุนภูมิปัญญาชาวบ้าน ที่เขามีความรู้ นำเขามาถ่ายทอด สอนให้กับคนรุ่นหลัง ๆ ได้รับรู้รับทราบ เพื่อถือปฏิบัติให้อยู่กับท้องถิ่นต่อไป

ครู คนที่ 4

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน อยากให้พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานนี้มาก ๆ เรื่องถนนหนทาง ไฟฟ้า น้ำประปา ทำให้มันดีมีคุณภาพ ดูอย่างถนนเข้าหมู่บ้าน ดูไม่ได้เลยสภาพแย่มาก ๆ เดินทางไปไหนมาไหนลำบาก ถนนทางเชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ก็ควรทำให้ชาวบ้านเขาได้สัญจร ไปมาได้สะดวก และควรให้บริการกับหมู่บ้านอื่น ๆ อย่างเท่าเทียมกันด้วย

ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต ก็อยากให้สนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนเขาได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น พัฒนาในทุก ๆ เรื่อง ไว้ว่าจะเป็นวัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ วัยชรา อย่างเล็ก ๆ ก็ควรสนับสนุนส่งเสริม ทางด้านการศึกษา การกีฬา หรืออะไรที่เขาจะได้ประโยชน์ วัยผู้ใหญ่ก็สนับสนุนเขาเรื่องการทำมาหากิน

คนที่เขาว่างงาน ให้เขามีรายได้อะไรสักอย่าง น้อย ๆ ก็ยังดี ส่วนผู้สูงอายุก็จะมีเบี้ยยังชีพก็ดีขึ้นมาน้อย ก็ควรหากิจกรรมให้คนเฒ่าคนแก่เขาได้มีส่วนร่วม ท่านจะได้ไม่รู้สึกท้อแท้

ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย อยากให้เน้น ๆ เรื่องวัยรุ่นที่ชอบก่อเหตุทะเลาะวิวาท หรือตั้งกลุ่มมั่วสุมกัน เพราะวัยนี้เป็นช่วงวัยที่คิดคะนอง ควรมีการจัดเวรยามดูแลชุมชนยามค่ำคืน ก็จะดี และก็อยากให้มีการรับเรื่องเหตุร้องทุกข์ของชาวบ้านทุก ๆ หมู่บ้าน

ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ด้านนี้ อบต. เขาไม่ค่อยมีผลงานมากนัก การส่งเสริมการลงทุนการท่องเที่ยวอะไรนี่นะ ที่อยากให้พัฒนาก็คือ ตลาดชุมชน เพราะจะได้ส่งเสริมเศรษฐกิจในชุมชน เงินจะได้ไหลเวียนอยู่ในชุมชน ดึงเข้าไปซื้อของท้องถิ่น นอกจากชาวบ้านจะมีที่ขายของ ขายสินค้าแล้ว เศรษฐกิจในชุมชนก็ดีขึ้นด้วยนะ

ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อบต. เขาก็มีกิจกรรมปลูกต้นไม้ มันก็ดีนะ แต่น่าจะทำโครงการอะไรที่มันเป็นประโยชน์ต่อชุมชนให้มากกว่านี้ เช่น ก็เคยเห็นที่อื่น ๆ เขาทำโครงการธนาคารขยะ ก็อยากให้ อบต. เราเอาตัวอย่าง นอกจากจะทำให้ชุมชนสะอาดแล้ว ยังเป็นการสร้างจิตสำนึกให้ทุกคนได้รู้จักการรักษาสิ่งแวดล้อมด้วย

ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมของบ้านเราที่เด่น ๆ ก็มีหลายอย่างที่ควรอนุรักษ์ ไว้ อบต. ควรเขามาสนับสนุนตรงนี้ งานกิจกรรมประเพณีต่าง ๆ ก็ให้ชาวบ้านหรือทุกคนได้มีส่วนร่วม ทั้งเด็ก ทั้งผู้ใหญ่ เด็ก ๆ เขาจะได้เรียนรู้ ชิมจับสิ่งที่ดีงาม ที่ปู่ย่า ตายาย ได้รักษาไว้จนถึงรุ่นลูกหลาน หรือให้ปราชญ์ชาวบ้านเขาได้ถ่ายทอดความรู้ให้ลูก ๆ หลาน ๆ อบต. ก็ควรเข้ามาสนับสนุนส่งเสริมตรงนี้ ให้มันเป็นรูปแบบที่แน่ชัด ก็จะดีมาก

ครู คนที่ 5

ด้านโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งที่ต้องพัฒนามากที่สุดตอนนี้ ก็คือ ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน เพราะมันเป็นสิ่งที่มองเห็นได้ง่าย ทุกคนเห็นได้ชัดและเข้าใจได้ง่ายกว่าด้านอื่นๆ เรื่องถนน เรื่องไฟฟ้า เรื่องประปา ควรพัฒนาให้มันดีตั้งแต่เริ่มต้น อย่างเช่น ถนนบ้านเราดูดี สภาพมันก็ดูแค่ หลายคนก็บ่นเดินทางไปมาไม่สะดวก เพราะถนนชำรุด ซ่อมแล้วซ่อมอีกก็เหมือนเดิม และก็ที่ระบายน้ำเวลาฝนตก อยากให้มีงบประมาณมาทำตรงนี้ เพราะเวลาฝนตก บางจุดในหมู่บ้านน้ำท่วมขัง ระบายไม่ทัน แล้วก็ถนนมันก็ดูสกปรก อยากให้ช่วยดูแลตรงนี้ด้วย

ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต อยากให้ส่งเสริมในเรื่องการศึกษาหรือพหุการกีฬาให้กับเด็ก ๆ เขาเพราะทุกวันนี้ เด็ก เขาจะมักจะถูกกลุ่มมั่วสุมกัน ไม่ไปเรียนบ้าง หรือไม่ก็สนับสนุนเงินทุนกับนักเรียนที่เรียนดี ให้เขามีกำลังใจที่อยากจะเรียน

ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย อยากให้จัดการเกี่ยวกับพวกขยะ อยากให้หาสถานที่กำจัดขยะให้ถูกสุขลักษณะ เพราะบางบ้านก็เผาขยะหน้าบ้านบ้าง หลังบ้านบ้าง

คว้นเขม่า ก็ลอยปลิวเข้าบ้าน ทำให้เกิดความรำคาญ บางบ้านก็ทิ้งขยะสกปรกเต็มไปหมด มันก็ไม่น่าดู ไม่น่าอยู่ ทำให้ชุมชนสกปรกไปอีก

ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ก็อยากให้อบต. สนับสนุนเรื่องร้านค้าสหกรณ์ชุมชน ซึ่งจริงๆ มันก็คิอยู่แล้ว ก็อยากให้เราแนะนำ เพื่อให้เกิดการพัฒนา ค่อยๆ ค่อยๆ ไปอีก หรืออาจจะทำร้านค้าชุมชนที่ขายเกี่ยวกับสินค้าหัตถกรรม พวกเครื่องจักรสาน พวกผ้าไหม สินค้าที่คนในท้องถิ่นทำขึ้นเอง นอกจากเขาจะมีรายได้แล้ว เราก็ทำตรงนี้เป็นศูนย์เรียนรู้ ให้ชุมชนอื่น ๆ มาดู มาศึกษา ก็ทำให้เศรษฐกิจในชุมชนดีขึ้นไปอีก

ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ก็อยากให้ทุกคนในชุมชนรู้รักษาธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมให้มันน่าอยู่ และยิ่งเดี๋ยวนี้เขาก็เริ่มรังเกียจกับการลคภาวะโลกร้อนด้วย ก็อยากให้อบต. ประชาสัมพันธ์หรือจัดกิจกรรมเกี่ยวกับเรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพราะเราจะเห็นในข่าว ในทีวี ว่าที่นั่น ที่นี้ น้ำท่วม หรือ ไฟไหม้ป่า มันก็เกิดจากฝีมือมนุษย์นี่แหละ ที่ไม่อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มันก็มีตัวอย่างให้เห็นนะ ก็อาจจะนำตรงที่มีมาประชาสัมพันธ์ จัดกิจกรรมให้คนในชุมชนได้ร่วมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมไปด้วยกัน

ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น อย่างที่บอกไปแล้ว เราอาจจะทำร้านค้าชุมชน หรือศูนย์เรียนรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมก็ได้ ให้ชาวบ้านได้นำสินค้าท้องถิ่นที่ทำเองมาขาย หรือให้คนที่เขามีความรู้ ที่เขาได้ปฏิบัติจริง มาถ่ายทอดภูมิปัญญา เรื่องการทำเครื่องจักรสาน การทอผ้า การทอเสื่อ ให้เด็กๆ ได้เรียนรู้ มันก็เป็นการการอนุรักษ์วัฒนธรรมของท้องถิ่นไปในตัวนะ

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวธนาพร เพียรชอบ
วัน เดือน ปีเกิด	3 สิงหาคม 2528
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	48 หมู่ 1 ตำบลชะวีก อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ 32190
ประวัติการศึกษา	พ.ศ.2541 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมารีย์อนุสรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ พ.ศ.2547 ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสิรินธร อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ พ.ศ.2550 ปริญญาตรี รัฐศาสตรบัณฑิต (ร.บ.) สาขาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ.2554 ปริญญาโท รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์